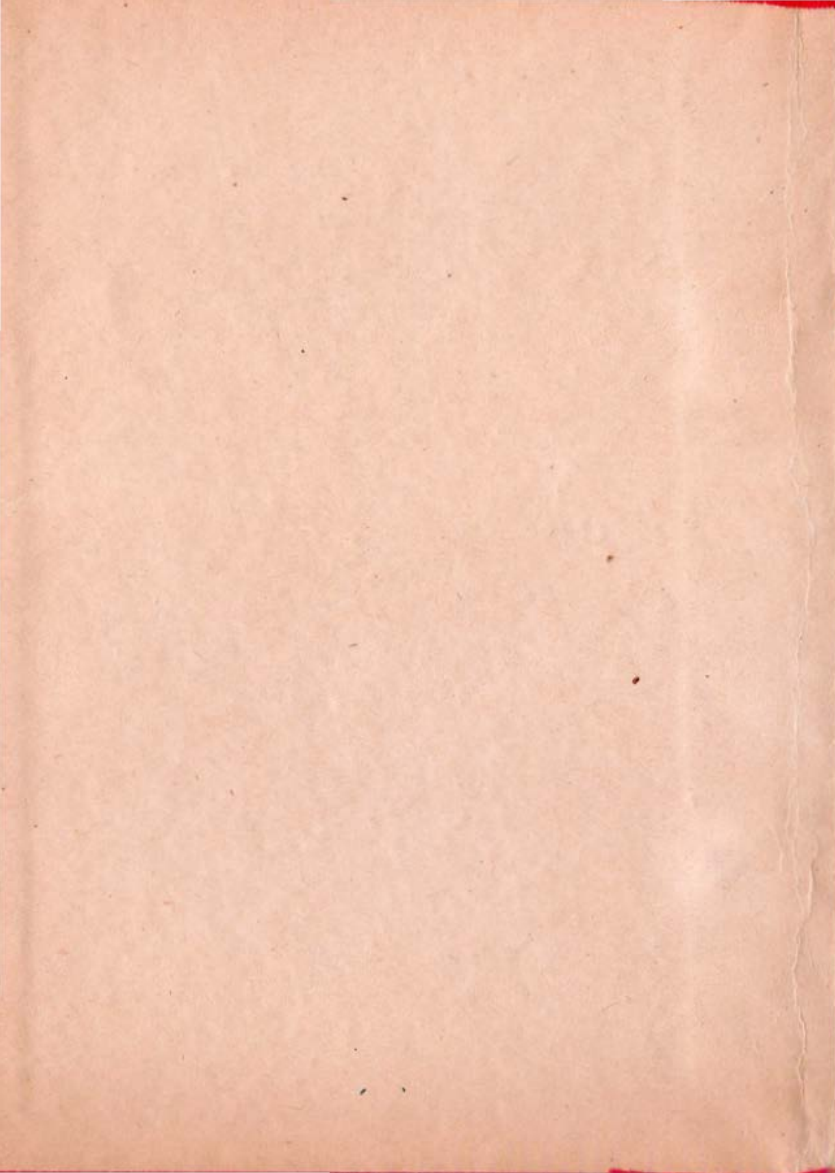

BUYRUK

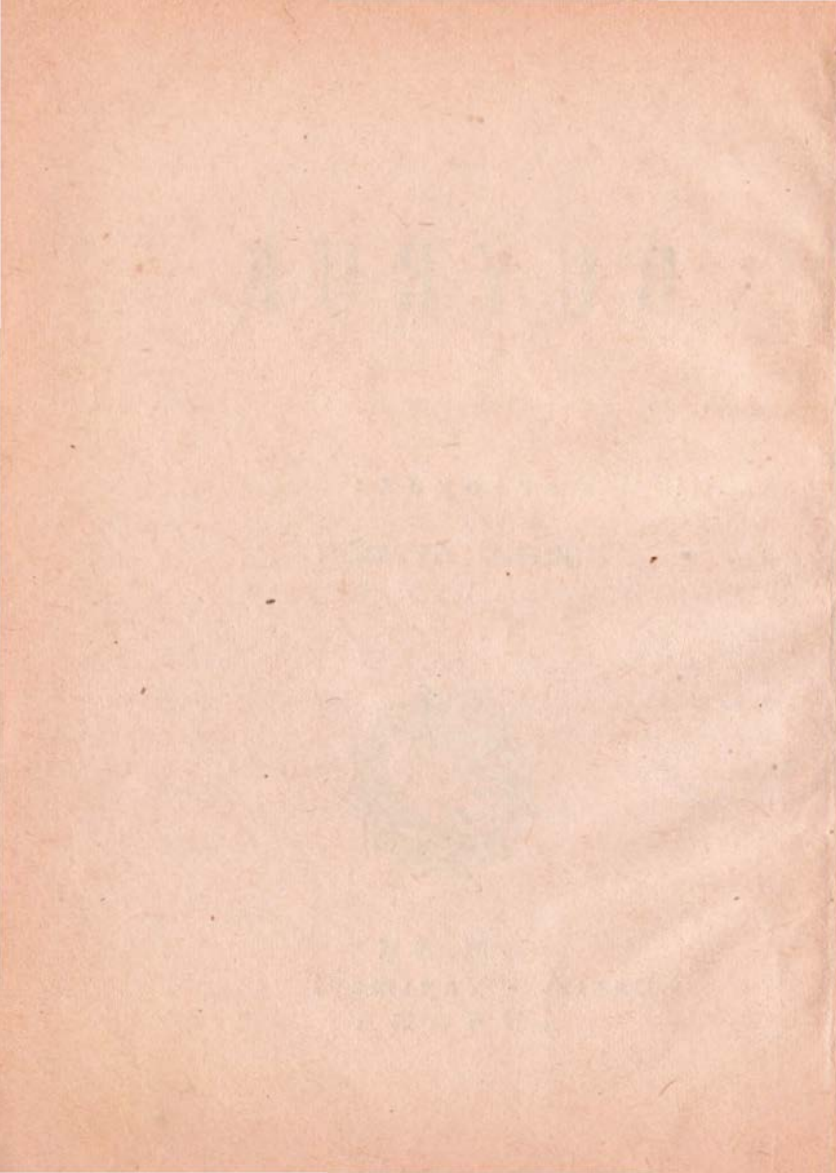
BUYRUK

Derleyen :

SEFER AYTEKİN

EM EK
Basım - Yayımevi
ANKARA

Ö N S Ö Z

İman Cafer Buyruğu, Menakıb-ı evliya, Menakıbname, Fütüvvetname gibi çeşitli adlarla anılan bu kitaba **BUYRUK** adını verdik. Anadolu'nun bir çok bölgelerinden, yıllar süren uzun bir araştırmadan sonra, elde ettiğimiz el yazması kitaplardan, İzmir nühasını esas tuttuk. Maraş, Alaca, Gümüşhacıköy, Malatya ve Hacıbektaş nüshalarından aldığımız bazı kısımları ise kitabın son tarafına ekledik.

Halkımızın inanç ve adetleri hakkında yayınlanan kitapların en dikkate değer olanlarından birisi de hiç şüphesiz **BUYRUK**'tur. Çünkü Buyruk adından da anlaşılacağı üzere, bir yol ve süreğin içtüzüğü, programı, ilm-i hali, daha doğrusu anayasasıdır.

Bu kitap hakkında, ve bu kitapta yazılanlar hakkında, bir açıklama, bir yorumlama yapmıyoruz. Kitapta okuduğunuz sözler aynen, yazmalardan alınmıştır. Hiçbir değiştirme ve düzeltme yapılmamıştır. Maksadımız. Türk folklorunun şimdiye kadar bilinmeyen bir yönünü biraz olsun aydınlatmaktır.

Yüzyıllardır, karanlıkta kalmış, var olduğu halde varlığından habersiz kalınmış bir varlığı ışığa çıkarıyoruz. Sizin elinize uyandırılmış bir چراغ sunuyoruz.

Buyruk serisinden (MENAKIB - ÜL ESRAR
BEHÇET-ÜL AHRAR TELİF-İ Seyyid Şah Hata-i)
adlı eseri de yayınlıyacağız.

H Â Z Â

MENÂKIB-I İMAM CAFER SADİK

KADDESELLAHÜ SIRREHÜL AZİZ

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHİM

İmam Cafer Sadık, bu babı bu âyeti kendi nutkundan bu hükmü âyân ve beyandır.

Evlâdı olan kimselere tarikat babların ve ahkâmların ve hakikat hallerin ve maarifet babların ve ehl-i tarikat pirlerin ve erkâna varan taliplerin ve sûfî kardeşlerin cümle hallerin âyan ve beyan eder.

Ve hem bildirir ki cümle evlâdı Resûlden olan ve talip olan bununla amel edip âmil olalar. Yol erkân süreler. Ve yola varalar ki, onlar ol kimseler Muhammed ümmeti oldukları belli ola. Bu defa anlara Müslüüman demek caiz olur.

KIRKLARIN CEMİ

Rivayettir ki, Muhammed Miraca gidince yolda bir aslan gördü. Çıkarıp hatemi ağzına verdi. Orada nişanı kaldı. Ondan revan oldu. Sidretülmüntehaya erişti. Dosta vasil oldu. Doksan bin kelâm söyledi. Otuzbini şeriat oldu. Cemi yüzyirmidört bin kelâm oldu. Altmış bini Alide sırroldu.

Muhammed Miratçan gelirken Minada bir kubbe gördü. Kapıyı kaktı. İçeri vardı. Kırklardan birisi, «Kimdir» deyü sual etti. Gaipten bir avaz geldi: «Muhammed Nebi geldi» dedikte ol vakit Muhammede yer gösterdiler. Muhammed oturdu.

Andan, Cebraile Aleyhüsselâm geldi. Hatem fahri hatemi çıkarıp önüne kodu. Ol vakit Kırklar birden ayağa durdular. Hatem Peygamber yerinde oturdu.

Bu kerre, Muhammedin fikrinden bu geçti ki «Sizler kimlersiniz» deyüp bunlara sual eyledi. Ol vakit Muhammed sual etmekte müşkili var idi. Muhammed baktı ki cümlesi bir kıyasta büyüğü kangisi küçüğü kangisi olduğuna müşkilde kaldı.

Muhammed bunlara dedi ki: «Sizin küçüğünüz kimdir ve ulunuz kimdir».

Kırklar eyitti: «Bizim ulumuz küçüğümüz kırkıdır» deyip cevap verdiler.

Ol vakit Muhammed eyitti ya kani sizin biriniz noldu» dedi.

Kırklar eyittiler; «Seyyidullah, gitti» dediler.

Kırklar eyitti: «Ya Muhammed ne çok sordun,

dediler, Selmanı da bunda hazır bil ya Muhammed» dediler.

Ol vakit, Muhammed bunlardan nışan istedi. Kırklar eyitti: «Kırkımız birdir, birimiz kırktır» deyüp hemen kırklardan birisi kolunu kaldırdı. Muhammed neşter urdu. Kırkından dahi birer damla kan aktı.

Ve Selman Parstan geçti. Bir tane üzüm getirdi. Muhammed bir üzümü ezdi, şerbet eyledi. Kırklar içti. Cuş ettiler. Muhammed, sema'a girdi. Şemle başından düştü. Kırk pare oldu. Kırklar kuşandılar.

HAKKIN SIRRI HAKİKAT

Ol sohbette, Muhammed bunlara pirlerini ve reh berlerini sordu. Kırklar, dediler ki:

— Pirimiz Şah-ı Merdan Alidir şeksiz, şüphesiz. Ve rehberimiz Cebraîl Aleyhusselâmdır.

Heman ol sohbet olurken, Muhammed Hazreti Ali'nin geldiğini bildi. Andan yere indi. Teccellâ ve temanna edip Aliye yer gösterdi.

Cümle sahabeler Ali'nin geldiğini bildi, karşılayıp, Aliye tecellâ ve temanna ettiler. Elindeki nişanı, mühürü gördüler. Ol vakit dönüp ashaplar dediler ki :

— Ya Resulullah, hüda aşkına, bize Hak Süphane ve Taalâ Hazretlerinin sizlere beyan eylediği ne ise beyan eyle ki bizler de işitelim» dediler.

Andan, Peygamber aleyhisselâm onlara buyurdu :

— Ya sahabeler, Hakkın sırrı hakikattır.

— Hakikat nedir. Ya Resulullah! dediler.

Ol vakit Muhammed eyitti :

— Hakikat oldır ki, dil ile ikrar kalp ile tasdik edip inanıp iman getirmek, dedi.

Andan, sahabeler eyittiler :

— Ya Resulullah, sen buyur biz tutalım, dediler.

Ol vakitkim Peygamber eyitti :

— Ya sahabeler, gelin talip olun ki hakikat kapısında birer rahber tutun ki Hakkın sırlarına ağâh olasmız dedi.

Andan, sahabeler eyittiler :

— Ya Muhammed, hakikat nedir, dediler.

Hazret Muhammed eyitti :

— Hakikat oldur ki evvel özünü yâr eyle, andan ehlini yâr eyle o da olmazsa dilini yâr eyle o da olmazsa cesedini yâr eyle kendini bir pîre teslim eyle. Onun emrine iradet getir ki, hakikatı kabul eylemiş olasın, dedi.

Ol vakit sahabeler dediler :

— Ya Muhammed hakikatı bildir ki bizler biat kılmağa iradet getirmeğe geldik dediler.

Hazret Muhammed eyitti :

— Ya sahabeler, hakikat Şahı Merdan Ali Hakında geldi, varın Ali'ye iradet getirin, deyu buyurdu.

PEYGAMBER İLE ALİ'NİN MÜSAHİP OLMASI

4 Pes, öyle malûm olsun ki, cümle sahabe vardılar Hazret Ali'ye biat kılıp boyun sunup talip olup iradet getirdiler.

Hazreti Resul buyurdu :

— İki adam birbirleriyle musahip olmalı, dedi.

Hemen ol saat Hazret Muhammed, Şahı Merdan Ali ile müsahip ve kardeş olup birlik mânâsını gösterdiler. Muhammed Mustafa sallallahu taala aleyhi vesellem kendi mübarek eliyle kuşağını açtı. Şahı Merdan Aliyyel Murtazayı bağrına bastı. İkisi bir gömlekten baş gösterdiler. Başları iki gövdeyi bir gördüler. Hazreti Resul, Ali hakkında bu hadisi okudu : «Lahmike lahmi, demmike demmi, ruhike ruhi, cismike cismi.»

Bazı sahabeler dediler «Bak hem kızını verdi ve hem kardışım, dedi» Bazıları ikrarını zayi edip murtad oldular. Akibet Al-ı âbâya hakaret ettiler. Binlerce lânet olsun Al-ı âbâ düşmanlarına, denmiştir.

PIRLİK VE TALİPLİK

Ol zamandan bu güne kadar, şariat, tarikat, maarifet, hakikat ve pirlık secde Muhammed - Aliden kaldı. Ol sebepten, evlâdı Resulden gayrisine pirlık etmek ve talip olmak caiz değildir. Yediği, içtiği haramdır. Murtadı tarikat, murtadı hakikattır. Ve hem irşadı ve biatı ve tövbesi makbul değildir. Çünkü evlâdı Resulden biatı yoktur. Sermayesiz kalmıştır. Onun aslı asla yoktur. Ol kimse on iki imam dergâhından nasibsizdir.

Hazret Resul bir hadiste buyurur ki Allahu Taalâ hazretleri kelâmı kadiminde öyle buyurmuş ki «asıl asıldır» demiştir. Zira ezelden hırka ve meftul ve irşad ve tövbe ve pirlık ve seccade bunun cümlesi Şahı Merdan Ali'ye gelmiştir. İmdi şah evlâdı ve nesli olmayan kimseye pirlık etmek caiz değildir. Evlâd-ı Muhammed - Ali'den ola ki pirlığı caiz ola. İlmî ile amel ola. Dört kapı, kırk makamdan on iki erkândan on yedi kemerbestten, üç sünnetten yedi farzdan bir şarttan, meşayihi kübra ilminden haberdar ola. Ve tarikat ile otura dura ki hakikat ile yola vara ki pirlığı caiz ola. Çünkü talip ve yol mürşidindir.

Ve mürşid, cihanda serseri gezip de ahireti harap eyleyip de ve mayaya Muhammed - Ali'den konulan damızlık ve sikke bozulmaya.

Ve talip dahi öyle ola ki rehber ve musahibe kail ola ve dahi bir talip rehberinin ve musahibinin nufusun tutmasa ve buyurduğuna gitmese ol talip,

talip olamaz, kalıp olur. Onların ikrarı caiz ve kurbanı kabul değildir. Yedi Tamunun kapısı ol kimse-
lere açıktır. Ve Sekiz Uçmak kapısı onlar için bağ-
lıdır.

Ve İmam Cafer Sadık Hazretleri bir kavilde, öyle buyurmuştur ki, cemi yol ehli olan pir ve talip ola. Bir pir, talibi irşad eylemese ve talip de irşad olmasa ol nasıl pir olur. Ve ol nasıl talip olur. Çünkü veçhinin kâmil cahil olduğundan haberleri yoktur. Pir olan, talip olan kimseler kâmil vücud ola ki ikrarı caiz ola emeği ve kurbanı ve nezri niyazı kabulola. Emekleri heba-i mensur olmaya. Hak-
kında hadis şerif vardır. Ve kadimna ilâ ma âmilu min amelin fecealnahü habaen mensuren (☆) denilmiştir. Çünkü, kâmil vücut ol kimselerdir ki şeriat-
ta, tarikatta maarifette ve sırrı hakikatte her bir hal ile bulunmak gerektir ki ikrarı caiz ola. Ve dahi talipte pirin sözüne kail olmadı rehber ve mu-
sahibe kail olmadı ve teslimi rıza kapısında olmadılar, tarikatı, hakikatı hak bilmediler; yoldan er-
kândan dışarı çıktılar. Ol taliplerin ikrarları caiz olmaz. Ol kimseler tarikatte ve hakikatte murtad sayılır. Onların ikrarlarına amel olmaz. Yola, er-
kâna komayasınız. Yüzleri kara, merdud ve münafıktır. Hak-
kında hadisi şerif buyurmuştur :

İnnellahe lâ yehdilkavmel münafikiyne.

(☆) Al - Furkan suresi (XXV) nin 23. âyeti.
Türkçesi : Ne yapılırsa ele aldık ve zerreler haline getirip dağıttık.

Çünkü imamlar dergâhından binasıptır.

Ve bir kavilde İmam Cafer sadık rahmetullahu aleyhim ecmain hazretleri öyle buyurmuş ki ta devri Âdemden Hatemî Enbiyaya gelinceye kadar mezhap, yol, erkân yok idi. Muhammed Mustafa ve Aliyel Murtaza Hazretleri geldi. Yeşil hat ile vahiy geldi.

Ma kâne Muhammedün eba ehadin min ricaliküm ve lâkin resulellahı ve hatemennebiyyiye ve kânallahü biküllü şey'in aliymen (☆)

Dedikte din zahir oldu. Ve Ali hakkında nazil olan :

Lâ feta illâ Ali lâ seyfe illâ zülfıkar (☆☆)

Lâhavle velâkuvvete illâ billahhül aliyyül azim (☆☆☆)

Allahümme Salli Ali Muhammed ve Ali âle Muhammed

Dedikte dinî zahir eyleyip lâm elif koru. Lâm Muhammed, elif Ali demek, mânâsı birdir. Andan şeriat zahir oldu. Tarikât ve hakikat sırroldu. Ve Şeriat Muhammedin şanına geldi. Tarikat, hakikat Ali şanına geldi. Erkânı şeriat, tarikat, maarifet ve kavli karar ve seccade vebiat ve irşat ve ikrar

(☆) Al - Ahzâb (XXXIII) suresinin 40. ayetidir. Türkçesi. Muhammed içinizden birisinin babası değildir. Fakat o Allah elçisidir ve Peygamberlerin sonuncusudur. Allah herşeyi bilir.

(☆☆) Hadîs kitaplarında yoktur. Ancak Taberi'de Uhut Savaşında Cebrailin bu sözü söylediği

iman ve halife ve bekai caviden ve pirlik Muhammed Ali'ye geldi.

Evveli Muhammed Ali'dir. Ahiri Muhammed Alidir. Savm, salât, hac, zekât, kelime-i şahadet, fitre gahı kâinat, cümlesi, Muhammed - Ali olduğu için evlâdı Resulden gayrisine pirlik etmek caiz değildir. Mânâsı nedir dersen ol sebep ile caiz değildir ki Alahu Taalâ ve takaddes hazretleri Muhammedi sevdi, cemi âlemi onun aşkıyle halk etti. Çünkü, Muhammedi sevdi Muhammed oldu ve Ali'yi sevdi Ali oldu. Onun sevdiği sırrı sırrullah ve sırrı babullah olduğu için, irşat, kavi, biat, talip ve mürid, cümle evlâdı Resule gelmiştir. Evlâdı Resulden gayrisine şeyhlik ve meşayihlik ve pirlik etmek ve talip tutmak ve iradet getirmek caiz değildir. Ve hem ikrarları caiz olmaz. Ve hem yedikleri haramdır. Yudukları murdardır, müfsittir. Hakkında âyet vardır :

İnnellahe lâyehtil kavmül müfsidin (☆)

Demiştir. Onlar tarikatte murtat yüzleri kara hınzır suretinde olsa gerektir.

Bir kavilde Hazreti İmam Cafer Sadık buyurur ki: Kur'anı azimüşşanda «evlâdüküm dinüküm»

yazılıdır. Türkçesi: Zülfikaar'dan başka kılıç yok. Aliden başka yiğit yok.

(☆☆☆) Bu hadisin Türkçesi: Evirip çeviren, kuvvet kudret sahibi olan ancak Allah'tır.

(☆) Tevbe süresinin (IX.) 80 âyeti. Türkçesi: Allah kötülük yapan kavmi doğru yola götürmez.

buyurmuştur. Din Muhammed, iman Ali'dir. Bu kavilde olmayanın dini, imanı olmaz dedi.

Pes gerektir ki : evlâdı resule biat kılıp, ikrar getiresiniz ki dini, imanı kabul ve hem dahi imana yetmiş olasınız. Ve hem ikrarınız caiz ola ki işlediğiniz amel ve hacetiniz kabul ola. Ve sekiz cennet kapıları ol kimse için açıla ve yedi tamunun kapısı yüzlerine bağlana.

Eğer ki evlâdı resule ikrar getirmeyip biat kılmayan ve iradet getirmiyen, gerek pir, gerek talip her kim olursa olsun; yedikleri haram ve yudukları murdar, ikrarları caiz değildir. Tacı delik tarikatta murtad yüzleri karadır. Erkâna, tarikata ve hakikata sığmazlar. Zira ki evlâdı Resulden red-dolmuşlar ve hem onlar sermayesiz kalmışlardır.

Evlâdı Resule biat kıldığı zaman serçeşmeye ermiş ola. Ta Kalübelidenberi onların sermayesiz olduğunu şuradan fehmeyle ki, evlâdı Resul, cümle-ye serverdirler. Onsekizbin âlem onların dostluğu ile mizan tutmuştur. Ve hem haklarında âyet gelmiştir. Serçeşmenin Muhammed - Ali olduğunu bilmeyip hebaî mensur kalmışlardır.

Ve kadimna ilâ ma âmilu min amelin feceal-nahü hebaen mensuren (☆)
denilmiştir.

— | — Evlâdı Resule erişmeyen şeyhlerin meşayihle-

(☆) Al - Furkan suresi (XXV.) nin 23. âyeti.
Türkçesi: Ne yapılsa ele aldık ve zerreler haline getirip dağıttık.

rin ve pirlerin biatları ve ikrarları caiz değildir. Sürgündür, yeziddir. Yediği haram yuduğu murdar, ameli fasık olur. Çünkü Hazreti Murtaza Ali'nin evlâdına ermemiş sermayesiz kalmıştır. Elde sermaye olmayınca şara varılmaz, bir şey alınmaz.

Ve İmam Cafer Sadık Hazretleri buyurur ki : Ol kimseler ki Hazreti Resulullahın ve Hazreti Şahı Merdan Aliyyel Murtazanın evlâdına erişip biat kıl-salar ve iradet getirselers, onlar din ve imana ve ik-rara ve biata yetmiş olalar. Yolu, erkânı mak-bul ola. Ecri talep olunmaya Yarın divanı baride halâs olup kurtulalar. İkrarları caiz ola ki emekleri zayi olmaya.

PIR OLAN NELER BİLMELİ

İmam Cafer Sadık Hazretleri buyurur ki : Pir olan kimselere gerektir ki kâmil olalar. Dört kapı nedir, bileler. Evvel şeriatı, ikinci tarikatı, üçüncü maarifeti, dördüncü hakikatı bilmek gerektir ki bunlar nereden geldi ve neden hasıl oldu ve aslı nedir, bunların edebi nedir, udu nedir, hayası nedir, erkânı nedir, tövbesi nedir, farzı nedir, sünneti nedir, nafilesi nedir, işlemesi nedir, bunları bile.

Ve bir dahi, şeriat kaçır, tarikat kaçır, maarifet kaçır, hakikat kaçır ve ondan sonra şeriat ne ile tamam olur, maarifet ne ile tamam olur, tarikat ne ile tamam olur, hakikat ne ile tamam olur, bunları bilmek gerek. Bunlar nedir? Eğer bu dört erkânı böylece bilmezse ol pirin pirlığı caiz olmaz.

Ve bir kavilde, şeriat gemidir, tarikat denizdir. Maarifet gavyastır. Hakikat dürrdür.

İmdi, pir olan kimselere gerektir ki şeriat gemisine gireler, tarikat denizinde yüzeler, maarifet gavyası olup hakikat dürrüne erişip çıkaralar. Onun üzere amel edeler ki onların ıkrarları caiz ola.

Ve bir kavilde şeriat, yakın olmağa derler. Tarikat, talip kendi halin isbat etmeğe derler, maarifet sözün mefhumunu bilmeğe derler. Hakikat vasil olmağa derler

Ve bir kavilde şeriat kulluk etmektir. Tarikat bilmektir. Maarifet ermektir. Hakikat görmektir.

Ve bir kavilde, şeriat ilimdir. Tarikat imandır.

Maarifet dindir, hakikat amel kılmaktır.

Ve bir kavilde, şariat tendir. Tarikat ettir. Hakikat candır.

Ve bir kavilde, şariat eşitmektir. Tarikat görmektir, maarifet anlamaktır. Hakikat bilmektir.

Ve bir kavilde, şariat kapıdır. Tarikat eşiktir. Maarifet sövedir. Hakikat kilittir.

Ve bir kavilde, şariat çerağdır. Tarikat fitildir. Maarifet yağdır. Hakikat şuledir.

İmdi taliplere dahi öyle gerektir ki çerağ gibi doğru duralar. Fitil gibi yanalar, yağ gibi eriyeler. Nur gibi şule vereler. Erenler meydanından dönmiyeler. Tarikat halinde duralar. Dahi hakikatten çıkmıyalar. Mürebbiden, müsahipten dönmüyeler. Onlar talip olalar, kalıp olmayalar.

VECH-İ KÂMİL VECH-İ CAHİL

Hazreti İmam Cafer Sadık Rıdvanullhu aleyhim ecmain buyurur ki : Yol, erkân iki vech üzere-dir. Birine vechi kâmil, birine vechi cahil derler.

İmdi vechi cahil ol pirlerdir ki biatları ve irşatları evlâdı resulden değildir. Serçeşmeye ermemişlerdir. Sermayesiz kalmışlardır. Onların tövbeleri makbul değildir ve talip tuttukları ve ıkrar ettikleri caiz değildir. Onlara talip olanların ıkrarları ve biatları caiz olmaz. Şeriatte murtad, tarikatte, maarifette, hakikatte murtaddırlar. Yoldan erkândan ve cemden sürgün hükmolur mu? Elcevap, olunur. Ol sebepten ıkrarlarına amel olmaz. Onların yedikleri haramdır.

İmdi, vechi kâmil ol pirlerdir ki evlâdı resule yetmiş olalar. İkrarları, biatları evlâdı resulden ola. İkrarı, imanı kabul ola ki, tarikatleri ve hakikatleri kâmil ola. Pirlik etmek caiz ola. Ve pir olur ki, hem kâmil ola, hem dört kapı nedir ve ne olduğunu bile. Ve âyetler ile âmil ola. Hem dahi amel ede. Ve makamların bile.

MAKAMLAR BEYAN OLUNUR

Makam kaç deyü sual ederse; makam onbeştir.

Evvvel makam tövbedir. Hakkında, hak taalâ buyurmuş ki :

Ya eyyühellezine amenu tubû ilellâhi tevbeten-
nesuhen (☆).

İkinci makam, iradettir. Hak taalâ hakkında buyurmuş ki :

Innelleziyne yübayi'neke innema yübayi'nulla-
he yedullâhi fevka eydihim femen nekese feinnema
yenküsi alâ nefsihi ve men evfa bima ahede aley-
hullahe feseyü'tiyhi ecren aziymen (**)

**Üçüncü makam, havf etmektir. Hak taalâ hak-
kında buyurmuş ki :**

Ve cahidü fisebilillâhi havfen ve ricalen (☆☆☆)

(☆) Tahrim suresinin (66.) 8. âyetidir. Türkçesi; Ey inananlar, yaptığınız suçlardan bir daha yapmamak şartıyla Allah'a tövbe edin.

(☆☆) Feth suresi (48) nin 10. âyeti. Türkçesi : Seninle anlaşma ahdi yapanlar ancak Allah ile anlaşma ahdi yapmışlardır. Allah'ın eli onların eli üstündedir. Kim bu ahdi bozarsa kendi nefsi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah'a karşı ahdinde vefa gösterirse Allah ona büyük mükâfat verir.

(☆☆☆) Âyetin tamı şöyledir: «Ve cahidü fiyllahi hakka cihadihi» suretülhac (XXII) ın 78. âyetidir. Türkçesi : Allah yolunda lâıyk olduğu üzere savaşın.

**Dördüncü makam, sabırdır. Hakkında hak ta-
alâ buyurmuştur :**

İnnellâhe maasabiriyn (*).

**Beşinci makam hayadır. Hakkında Hak taalâ
buyurmuştur :**

Elhaya mineliman.

**Altıncı makam, zühüttür. Hak taalâ hakkında
buyurmuştur :**

Ve kânu fiyhi minezzahidiyine (**).

**Yedinci makam kanaattir. Hakkında buyur -
tur:**

El kanaatü kenzü lâüfna (***)

**Sekizinci makam, izzettir. Hakkında Hak taalâ
buyurmuştur :**

Ve billahil izzetü ve biresulihî ve bilmû'mi-
niyne (☆☆☆☆)

(*) Bekare sûresinin 153. âyetidir Türkçesi:
Allah sabır edenlerledir.

(☆☆) Yusuf suresi (XII.) nin 20. âyetindedir.
Türkçesi : Onu değersiz bir bahaya, bir kaç dirheme
sattılar. Onlar bunun hakkında rağbetsizdirler.

(☆☆☆) Kanaat tükenmez hazinedir.

(☆☆☆☆) Münafıkın suresi (LXII.) nin 8. âyetin-
dedir. Türkçesi : Yücelik, Allah'ın Resulünün ve ina-
nanlarındır.

Dokuzuncu makam, ilimdir. Hakkında Hak taâlâ buyurmuştur :

Rabbena âtinâ fiyddünya ve malehu fiye ahireti haseneten vekınâ azabennar (☆).

Onuncu makam, teskindir. Hakkında Hak taâlâ buyurmuştur :

Men seleme el müslimin min yedeyhi ve lisanihi ve men caara (☆☆).

Onbirinci makam, rızadır. Hakkında Hak taâlâ buyurmuştur :

«Radiyallahü anhüm ve radu anhü zalike limen haşiye rabbehu» (☆☆☆).

Onikinci makam, tevekküldür. Hakkında Hak taâlâ buyurmuştur :

«Ve men yetevekkel alallahi fehüve hasbühu innallahe balıgu emrihi kad cealallahü liküllü şey'in

(☆) Bakare sûresinin (II.) 201. âyetidir. Türk çesi : Rabbimiz, bize dünyada iyilik güzellik ver. Ahirette de bizi cehennem azabından koru.

(☆☆) Müslüman elinden, dilinden Müslümanların en oldukları kişidir.

(☆☆☆) Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu, rabbinden korkanın elde ettiği mükâfattır.

kadiren» (☆).

**Onüçüncü makam, ibadettir. Hakkında Hak ta-
alâ buyurmuştur :**

«Femen kâne yercu likae rabbihî felyâmel âme-
len salihan ve lâ yüşrik bi ibadeti rabbihî eha
den» (☆☆).

**Ondördüncü makam, tefekkürdür. Hakkında
Hak taalâ buyurmuştur :**

Tefekkürü saatin hayrûn min ibadeti seb'iyne
sene (☆☆☆)

**Onbeşinci makam, heybettir. Hakkında Hak ta-
alâ buyurmuştur :**

«Lev enzelna hazelkur'ane alâ cebelin lereeytehu
haşian mütesaddian min haşyetillâhi ve tilkel em-
salü nadribüha linnasi leallehüm yetefekke-
rune» (☆☆☆☆)

(☆) Ve kim Allah'a dayanırsa o, yeter ona.
Şüphe yok ki Allah,yapacağı işi yerine getirir. Ger-
çekten Allah, herşeye bir ölçü, bir miktar tâyin et-
miştir.

(☆☆) Artık kim Rabbine kavuşmak dilerse
iyi iş görsün ve Rabbinin ibadetinde hiç bir kimseyi
ortak etmesin.

(☆☆☆) Bir an, düşünmek, yetmiş yıl ibadet
etmekten hayırlıdır.

(☆☆☆☆) Haşr suresinin (59) 21. âyeti. Türk-
çesi : Bu Kur-an'ı bir dağın üstüne indirseydik el-
bette görürdün ki dağ, Allah korkusundan eğilip
çatlamış, param parça olmuştur. Ve işte insanlara
bu örnekleri, düşünsünler diye getirmedeyiz.

Tarikatın cevapları bunlardır. Zira, taliplere ve müridlere lâzım olan yolda ve erkânda evveli ahiri Muhammed - Ali'dir. Hakkında buyurmuştur ki, Hak, Muhammed - Ali kavlehu taâlâ :

Kezalike yatbeullahü alâ kalubil kâfiriyne (☆).

Ol kimselere pir diyeler ve halife diyeler, onlar şöyle gerektir ki, evlâdı Resulden ola ve evlâdı Resule yetişip biat kılalar. Ve erkâna dahi iradet getireler. Tarikatleri ve hakikatleri tamam ola. Hazreti pîre yetmiş olalar.

Ve pir olana gerektir ki ol kapılarda kâmil ola. Ve tarikat babların ve hikmetlerin ve beyanların ve âyetlerin tamam bilmeyince, erkân dahi gayet öğrenmeyince ve bildirmeyince onların pirliği caiz olmaz. Yedikleri aldıkları haramdır.

(☆) Arâf suresi (7.) nin 101. âyeti. Türkçesi: İşte Allah, kâfirlerin gönüllerini böyle mühürler.

MÜREBBİ - MÜSAHİB

Ve bir kavilde dahi, Hazret İmam Cafer Sadık buyurur ki : talip demek oldur ki, mürebbisine, müsahibine ıkrar vereler. Ve bir dilden öteler.

Ve hem kavli Hazret İmam Cafer'de şariat, bilmektir. Tarikat, amel kılmaktır. Hakikat, hakka ermektir. Hakkinda buyurmuştur : Mürebbi fehu-ve rabbi Zira ki mürebbiye yetmek hakka yetmektir. Ol talibler ki mürebbiye yettiler. Gerektir ki musahibe yeteler şariatleri ve tarikatleri dahi ve hem hakikatleri dahi kâmil ola. Böyle olmazsa, müsahip olmazsa ıkrarları caiz değildir.

Talip oldur ki, mürebbi emrine muti ola. Eğer olmazsa, ol kimse talip olmaz. Ve müsahip birbirine teslim olmazsa muhasip değildir. Hak taalâ, hakkinda buyurmuştur :

Fecealnahü hebaen mensuren.

Zira ki yol ve erkân Muhammed Ali'den kalmıştır. Ol kimseler ki talibi Muhammed Mustafadır ve talibi hanedanı Aliyyel Murtazadır, onlara lâzımdır ki, mürebbiye, musahibe yetip ıkrar verip iradet getireler ve biat kılarlar. Ve pir dahi tutalar.

Ve hem dahi ol pir hazreti oniki imam evlâdından ola ki pirliği makbul ve muhakkak ola ki pirliği caiz ola. Evlâdı Resulden olmazsa pirliği caiz olur mu? Elcevap : Olmaz.

Ve pir kâmil gerektir ki talibi bişirip, piri bilir ola, Hüdai bilür ola ki talibi yola getire, erkân öğretre.

Ve talip oldur ki, pîrin emrine muti ola. Muhalif iş etmeye. Mürebbi hakkı nedir ve müsahip hakkı nedir, onları bilüp, dil ile ıkrar, kalp ile iman getire; mürebbiyi ve müsahibi hak bile.

Zira ki, Muhammed - Ali dâvâsın ve yol erkân ve ahdi ıkrarı hak bilen kardaşlara gerektir ki mürebbiden ve müsahipten izinsiz iş işlemeye ve dahi erkândan dışarı çıkmıya. Daima rızayı hasıl kıla. Rızadan dönmüyeler ki talip olalar, kalıp olmaya-lar. Hem dahi ıkrarları caiz ola.

Hazreti İmam Cafer Sadık buyurur ki; pir olan kimselere gerektir ki, kâmil vücut ola. Onun cemi vücudu talipten haberdar ola. Ve hem dahi dört kapı, kırk makam, oniki farzı kifaye, onyedi erkân, üç sünnet yedi farz, bir şartı bilmiş ola. Ve taliplere dahi yol ve erkân öğreteler.

Ve taliplere öyle gerektir ki, külliye ona teslim olalar ki, mürebbiden ve müsahipten yüz döndürmeyeler. Mümün olanlar, müslümini ıkrara yetirip biat kıldırıp, mürebbiye ve müsahibe yetirip dört divarı dahi kendine yar etmek gerektir ki onlar da talip olalar.

Ve iki musahip birbirine teslim olmasalar, onlar müsahip olur mu? Elcevap: Olmaz.

Ve teslimi rıza kapısına teslim olan katarı güruhu naci ismi şaha talip yazılır. Külliyatını teslim ede. Evvel mürebbi, andan müsahip halini ve müsahibini haklıya. Ve rızadan dönmeğe.

Ve bir kavilde, İmam Cafer Sadık Hazretleri öyle buyurmuştur ki: Yol ve erkân hakikatte ve tarikatte ve maarifette, bunların cümlesi Muhammed - Aliden kaldı. Hakikat, hak oldu. Ve tarikat zat oldu.

İmdi, hakikat ile, mürebbi ve müsahip farz oldu. Farz olan hakkın emri oldu. Pes taliplere gerektir ki, farzı tutalar, hakikate gireler. Mürebbiden, müsahipten dönmiyeler. Pîrin rızasın hasıl edeler. Müsahipten ve pirden dönmeyeler. Ve hakikatten uzak olmayalar.

Talipler ki, yola erkâna sığmadılar, onlar sürgündür. Onları ceme ve erkâna komayasınız. Zira onlar hak yola sığmazlar. Yoldan red olmuşlardır. Mürebbiye ve müsahibe kail olmayanlardır. Ve farzı tutmayanlardır. Onlar tarikatı ve hakikatı kabul etmediler. Ve onlar farzı tutmadılar amma öyle olur ki onların ıkrarları caiz olmaz. Yedikleri haramdır. Ve tarikatte murtaddır ve yüzleri karadır ve mel'un olurlar, neuzu billahu taalâ.

DÖRT KAPI

Amma budur ki, kapu dördttür. Evvel ilmi şeriattır. Ve bir dahi kemali maarifettir. Ve bir dahi mana-i tarikattır. Ve serçeşmei hakikat bunlar birbirine âyândır. Amma dördünün de hasiyyeti vardır. Onu dahi bilmek gerektir.

Evvel kapı şeriati bilmesey, şeriati tamam olmaz. Maarifet ilminden bilmesey maarifeti tamam olmaz. Bunun dördünün sırları cümlesi birden oldu.

İmdi ey sûfiler ve ey dervişler ve dervişanlar ve ey ıkrar, iman dâvâsı kılan canlar; bu yol içinde dahi mürebbi ve musahip ve âşina ve meşrep deyü bunların dördünden: evvel şeriat, ikinci maarifet, üçüncü terikat, dördüncü hakikattır. Bunların hasiyyeti, nusibeti olur. Nusibet nusibettir. Ve hangisi olursa olsun onlardan hazer etmek erkândır.

Ve bir talip vardır ki iki tarik kullanır. Onlar hakkı koyup şeytana tabi olup münkir olanlardır. Çünkü birliğe yetmezler ve ıkrarı görmezler. Öyle olan talipler Âl-ı âbâyâ düşman oldular. Ve lânet halkasını boğazına taktılar. Ve sürgün oldular. Aki-bet Âl-ı Âbâyâ zarar yetiştirdiler.

Ve bir kavilde Hazreti İmam Cafer Sadık buyurur ki; taliblere, yolu ve erkânı kabul edip hakikate girip dahi bir dilden ötmek gerektir. Mürebbi ve musahip bunları kabul etmek gerektir. Bunlar ile amel etmezse lâneti kabul edip sürgün olmak gerektir. Zira ki bir talip yola girmeyip ve hakikati kabul etmeyip mürebbiyi ve musahibi haklamadı,

ol talibe dahi lânet vacip oldu. Cemaata ve yola ve erkâna sığmaz. Zira ki mürebbiye ve musahibe kail olmıyan talipler hakikate kail olmazlar. Hakikat ehli canlara gerektir ki, onları hakkın halkasına koymıyalar.

Dünya
Zirakim hakikat hak oldu. Hakkı bilmeyen talipler cümlesine inanmamış oldu. Onların bu kerre itikatleri kalmadı inkâr oldular. Onlar dahi Şimri Mervan ile beraber oldular. İşleri zaruret birle Öyle olan talipler Yezitten betbeter oldular. Çünkü ıkrarlı yezit olduğu için onlar hakkı görüp inanmayanlardır. Onların şerrinden euzu billâhi minesşeytanirracim, innehu min Süleymane ve innehu bismilâhirahmanirrahiymi ellâ ta'lu aleyye ve'tuniy müs-limiyne (1) diye okumak, hazar etmek ve hem lâfeta sûresini okumak gerektir. Ol belâlardan azad olası-nız.

(1) Neml suresi (27.) nin 30 - 31 âyetleridir. Türkçesi: O mektup, gerçekten de Süleymandan geliyor ve gerçekten de içinde şunlar yazılı: Rah-man ve rahim Allah adiyle, bana karşı yücelik dâ-vâsına girişmeyin ve teslim olarak bana gelin.

Eğer ilmi hakikatte dahi dersin hakikat, ilmi cavidandır. Cavidan diye dört kapıya derler. Hakikat olan hakikat olur. Hakikat dedikleri bu dört kapı oldu.

Evvel mürebbi izniyle hakikatte hak olurlar. Hak musahibi kim hakka musahip olursa, birbirlerine teslimi rıza olmazlarsa onlar müsahip olur mu? Elcevap olmaz. Hakkında hadis vardır.

Ġânetullahe alel kavmül hainin.
diye buyurmuştur.

TESLİM-İ RIZA

Ve bir kavilde İmam Cafer Hazretleri buyurur ki : Eğer pîr eğer talip, onlara şöyle gerektir ki yoldan dönmeyeler, tarikatten ve hakikatten hergiz çıkmayalar. Ondan sonra dembeden rıza hasıl edeler. Ve rızadan dönmeyeler.

Ve bir dahi mürebbi ve musahip onlar dahi öyle gerektir ki evliyanın âyin-i erkânı ve mürşidin sır nefesi yerini ala. Birbirinin yurduna oturup ondan sonra terk-i mal ve terk-i can ve terk-i dünya ve terk-i bed fiil ve terk-i hava bunları terk edip ve teslim-i rızayı kabul edip rıza kapısında olmasalar ve erkânı şeriat ve erkânı tarikat ve erkân-ı marifet ve erkânı hakikat ile rıza gösterip teslim olmasalar, gerek pîr gerek talip ikrarları caiz olmaz.

Ve bir kavilde Hazreti İmam Cafer Sadık buyurur ki : Bunlar yoldan ve erkândan düşkündür. Cemden reddedip komayasınız. Tercüman ve kurban yidirmeyesiniz ve erkân çalmayasınız.

Musahipler ve pirlar ve halifeler ve talipler cümlesi Muhammed - Ali yoluna ıkrar verip iradet getirenlerin birbirine dahi teslimleri olmasa ve yola teslim olmasalar ve erkâna teslim ve tarikata ve hakikate kail olmasalar, mürebbisini ve musahibini hak bilmeseler onlar yezidi pelid olurlar. Ve hem yüzleri karadır. Yarın hak divanında hıncır sıfatında koysa gerektir.

İmam Cafer Sadık Hazretleri buyurur ki : Ol kimseler ki evvel gelip ıkrar verdiler ve talip oldular mürebbiye ve musahibe yettiler. Onlara gerektir ki tarikatın ve hakikatın edeblerin ve erkânların ve farzların ve sünnetlerin kabul edip Muhammed Ali yoluna ve erkânına boyun verip iradet getireler ki mümin ve müslüm bacı yoldan rızasız iş işlemeye ki ıkrarları caiz ola. Zira rızasız yol olmaz, Çünkü yol erkân Hak Taalânın evidir.

İmdi gerektir ki, talip ve musahip ve mürit ve muhip hak taalânın emridir. Ve hem erkândır. Erkân kadimdir. Rızasızlık, Hak Taalâ'nın emridir. Sakınıp korkmak gerektir. Zira Hak Taalâ havf havfullah demiştir.

Gerektir ki her kim olursa olsun çünkü evliya-ya muhiptir. Ali - Muhammed yoluna can ve baş veren, ehli hak olan mümin ve müslüm bacılara şöyle gerektir ki, mürebbiden ve musahipten aşinasından ve meşrebinden cayıp kendi başına iş tutup yoldan dışarı iş işlerse dört kapıda hizmeti kabul olur mu? Elcevap : olmaz. Zira ki dervişler ve talipler çok hikmetullahı rızasız bir şey hasıl kılmamıştır. Zira, Muhammed - Alinin yolu Hak Taalâ'nın nurudur. Ve hem evliyanın sırrıdır. Sırrolan nur olur. Nur olan, dört kapıda, kırk makamda oniki farzı kifayede on yedi erkânda bir mümin ve müslüm rızasız bir lokma verse ve yedirse şeriatte âsi olur, tarikatte ve hakikatte katli vacip olur mu? Elcevap : olur. Tarikatte ve hakikatte murtad olur.

Ve yüzleri kara olsa gerktir. Ve hem yol uğrusudur. Yezit sûfî yol uğrusudur, yüzü kara hükmolunur. Öyle sûfinin hayrından rızasız lokma haramdır ve çiğdir. Haram yiyen yeziddir. Ne erkânı ne yolu olur, sakınasınız. İş işlemeyesiniz, rızasız lokma yedirmiyesiniz. Dahı bişirdikleri haramdır. Ve onunla olan evlât zinadır, merdut ve münafıktır. Hakkında buyurmuştur : Lânetellahu alel kavmil münafikin, pir olana gerektir ki, iptidadan mürebbiye ve musa hibe yetürmek erkânı kadimdir. Gerektir ki talip olana ve pir olana mürebbi ve tarikat ve maarifet ve sırrı hakikat babların ve ahkâmların ve farzın ve sünnetin öğreteler. Ve hakikat doğru rahı kadimdir. Ve hem doğru binadır. Çünkü Ali - Muhammed yolu cümlesinden uludur. Ve hem kadimdir. Hakkında buyurmuştur.

Vehüve aliyyülkadim ve hüve aliyyülâzım.

Çünkü enbiyalar ve evliyalar yoludur.

Evel dahi pirler iradet getirip ıkrar verip biat kılalar ki sonra talibe ve sûfî-i sadık olan müminlere pir olan kimesneler öğreteler. Ali - Muhammedin yolu nedir varalar dahi yoldan çıkmıyalar. Zira ki evliya yolu, erkânı ve buyruğu rıza ile, icazet ile olur. Onlar dahi biririyle musahiptir. Hakkında buyurmuştur. Rabbena yarabbena, demiştir. Onlar, birbirinden ayrı olmaz. Taliblik dâvâsı kılan kardaşlar, bilin ve agâh olun ki bu yolun korkusu, bu yola rıza ile varmak ve icazet ile olur. Talip olan yola varalar, yoldan çıkmıyalar. Pirden rızasız gezmeyeler. Zira, rızasız işlerin küllisi haramdır.

Mürebbiye ve musahibe kail olasınız.

İmam Cafer Sadık Hazretleri buyurur ki, Ali-Muhammedin yolunda şöyle buyurmuştur ki, dini-küm-imaniküm demiştir. Çünkü, pir dindir. Musahip imandır. Ol talipler ki dinden döndü pirinden döndü. Ve musahipten döndü imanından döndü.

Ve bir kavilde İmam Cafer Sadık Hazretleri buyurur ki din Muhammed, iman Âli'dir. Dininden imanından dönen talipler dahi haktan dönmüştür. Onlar dahi şeriatte kâfir oldu. Tarikatte merdud ve hakikatte murtad olur. Ve bir dahi Hâşâ ve kel-lâ estağfurullah el azim küllü min zalike bir adam dine, imana söğse ol dahi pirine söğmüş gibidir. Neuzubillah, gerek mümin ve gerek müslüm onların ıkrarı caiz değildir. Ol yola sığmaz. Ceme koma-yasınız. Onlar yezidden betbeter yezittir. Onlar hakkı görüp inanmayan; Onlar hakkında euzu besmele okumak erkândır. Lânet olsun. Hakkında buyurmuş ki :

Lânetallahi alelkavmül hainin.

Onlar ile bile ceme oturan ve kurban yediren ve erkân çalan merdud münaфіktır, diye buyurmuştur.

Cafer Sadık Hazretleri buyurur ki bir musahip bir musahibe gönül vermedi. Ol kimse İmam Cafer kavlinde musahip değildir. Talip oldur ki yola talip ola ve hem yola boyun vere. Ve erkândan çıkmaya. Haktan yüz çevirmeye. Zar-ı giryayının Ali Muhammed aşkına eksik etmeye. Çünkü yol

erkân Muhammed Aliden kalmıştır. Talip, Cebraîl aleyhiselâmdır. İmdi, talip dediğin Cebraîl gibi gerektir ki talip olalar, kalıp olmaları. Niyazları hak katında makbul ola. Musahip diye hakikate girene ve bir dilden ötene derler. Hakikat hak yoludur. Hakikate giren taliplerin küllî işleri hakka lâayık olmak gerektir ki, onlara dahi talibi alettercüman derler. Güruhu naci katarında ona ismi şah talibi derler.

İmam Cafer Sadık Hazretleri buyurmuş ki: Gerek pir ve gerek talip ve gerek muhip, onlara gerektir ki, zikri haktan hali olmayalar ki; zikri hak, tevhittir. Hali olmak erkân değildir. Ustadın nefesini söylemek ve söyletmek erkânı kadimdir.

İmdi, ehli tarikat olan talipler, pir nefesini haklıyalar. Ve hem rızayı gözlüyeler Rızadan kaçmıyalar. Ve pir olan dahi rızasız kaçmıyalar.

Ve pir olan rızasız işleri olsa tarikatte murtad olur. Ve hem dahi yol basmıştır. Onların yidikleri haramdır. Zira ki tarikatı, hakikatı ve erkânı yoktur.

Ve müslüm bacılar ki, gelip ıkrar verip biat ettiler. Ol bacılar müminlerden ve pirlerden rızasız iş işlese ve lokma yidirseler şeriatı boş olur. Onu dahi siyaset etmek erkânı kadimdir. Tarikata sığmaz. Öyle olan bacıları yer gök kabul etmez. Ve ol müslüm bacının lokmasını kim yerse yezittir. Ve hem dahi lânete vaciptir. Yol dan ve dinden düşkündür. Ayıdan ve hınzırdan kötüdür. Ol kimseleri şey-

tan aleyhüllâne kabul etmez dedi. Talip gerektir ki, rızadan çıkmıyalar. Dembedem rıza ile, icazet ile olalar, rızadan çıkmıyalar. Daim murad kapısında olalar. Pirden, musahipten ve yoldan dönmüyeler ki ahiret azabından, dünya kazalarından ve belâlarından emin olalar. Ve Ali - Muhammed divanından mahrum kalmıyalar. Ali - Muhammedin buyruğunu yerine getire şeremsar olmayalar.

Ve Hazreti İmam Cafer Sadık buyurmuş ki : Pir olan kimseler dört kapıda, kırk makamda oniki farzı kifayede on yedi erkânda her vücudu kâmil ola ki onun dahi pirliği caiz ola. Mürüvvet made-ni ola.

MUSAHIPLİKTE SADAKAT GEREKİR

Ve müsahipler birbirine teslim gerektir. Birbirine teslimi rıza kapısında olmadı ve birbirine gönül vermedi ve birlik olmadılar, hemen onlar zaruret birle müsahiptir. Onların ıkrarları murdar nusibettir. Kangisi olursa olsun onlar dahi musahip olmaz. Onların ıkrarları caiz değildir. Çünkü, ikrahen olduğu için Hazreti İmam Cafer Sadık buyurur ki, onların hakkında buyurmuştur.

Lâ ikrahe fiyddiyni kad tebeyyenenerrüşdü minelgayyi femen yekfür bittaguti ve yü'min bil-lahi fekadistemseke bil'urvetilvuska lenfisame leha vallahü semiy'un aliymün (1)

Onların hakikatten ve yoldan ve erkândan haberi yoktur. Düşkündür. Ve müsahiplikleri haramdır. Ve emekleri zayıdır. Öyle olan kimseler nasıl musahip olurmuş. Onların ettikleri ıkrarlarına amel olmaz. Hakkında buyurmuş ki:

Fecealnahü habaen mensuren.

Dembedem, rıza kapısında mürşidin ve meşayihin emrini tutalar ki ıkrarları caiz ola.

(1) Bakara suresi (2.) nin 256. âyetidir. Türk çesi : Dinde zor yoktur. Gerçekten de doğru yolla eğri yol, ap açık meydana çıkmıştır. Kim bunları inkâr edip Tanrıya inanırsa şüphe yok o, hiçbir zaman kopması mümkün olmayan en sağlam kulpa sarılmış olur. Allah işitici ve bilicidir.

Ve bir kavilde, dört kapıda bir kişi dört müsa-hip bulsa caizdir. Amma pir birdir. Hizmet binbirdir. Yol birdir, erkân kadimdir. Zira kim, erkân ile meşayih olan erkânsız dahi ne meşayihdir.

Eğer pir, eğer talip birbirleriyle müsa-hip oldu-lar, birbirin buldular, ıkrarı kadim oldular. Yoldan ve erkândan ve hakikatten ve pirden dembedem rı-za kapısında oldular. Öyle nur alâ nur oldular. On-ların ıkrarları caizdir. Onlara rıza göstermek erkân-ı olur. Mürşidin sır nefesi budur.

Amma sûfi müsa-hip olmak erkân-ı kadimdir. Amma, müsa-hip olanın işleği hak pirdir. Hak pir olmakta murad heman budur ki her can müsa-hip ola. Ne maldan ve ne candan ve ne halden birbirin-den gizlisi olmaya ki iki cihanda yüzleri ak ve sözleri saf olalar. Yarın şefiülmüznibiyn olduğu hayırları kabul ve hasanatları ağır gele.

Ve bir dahi, kimi dil müsa-hipidir ve kimi el sûfisidir kimi el müsa-hipidir. Amma safi musa-hip ve sûfi sufinin dertlerine tabip zahir ola. Onun vir-di ona ayân ola. Onun derdi ona derman ola. Onun küfrü ona iman ola. Zira ki derdini derman, küfrü-nü iman bilmedikçe musa-hip olmaz. Onun için bir oldu. İşin her şeyinde sadık olmak gerektir.

OCAK KAZDIRAN TALİBİN TARİFİ BEYANINDADIR

Ocak kazdıran talip, bir kan akıtacak. Dolusu içilip lokması yinince, mürşit yahut rehber eline bir çapa alıp ocağın önüne dar olacak. Ol talip dahi bacısıyla sol tarafına dar olacak. Ondan sonra mürşit veya rehber çapa ile ocağa üç defa tilsim edip çapayı ol talibin eline teslim edecek ol talip de elini öpecek. Gerek mürşit gerek rehber yerine oturunca ol talip bacısıyla cemaatın dahi ellerini öpüp dar olacaklar. Bir gülbenk çekilecek, cemaat dağılacaktır. Yüz on para ustaz hakkı alınacaktır.

İKİ TALİBİ MUSAHİP EYLEMEK BEYANINDADIR

Evvelâ cem erenleri gelecek, Sonra delil uyana-
cak. Delil gülbengi verilecek. Mümün ve müslüm
kementlenip delile niyaza varacaklar. Sonra koyun
içeriye gelecek. Kurbanı dar olacak. Koyun nışan
gösteresiye kadar gezinecek. Nışandan murad sil-
kinmek, işlemek, geniş almak gibidir. Terslemek es-
nemek gibidir. Ve koyunun sidiği ve tersi kuyuya
sırrolacaktır. Koyun bir miktar durup nışan gös-
termediği halde kurban sahipleri birlikte eşige ve
sağına ve soluna niyaz edip sürüne sürüne gelip
dar olup hayırlı alacaklar. Çünkü, mürüvvet kapısı
açık olur.

Bundan sonra, kurbanı koyunun sağ kulağını
sağ gözünün üzerine kapatıp ve ön sağ ayağını sağ
gözünün üzerine tutup bir miktar kibleye taraf
ayaklarını mühürleyip mürşit yahut rehber tekbir-
liyecek. Sonra cem erenleri ol koyunun boynuz-
larına niyaza varacaklar.

Ve kurbanı hayır himmet deyip götürüp tekbir
ederek, koyunu tıglayacak. Yüzüp kazana koyacak.
Sonra, aşçı bacılar ocağa koymadan kapıdan gelip,
«Hayır himmet eyleyin» deyip kurbanı ocağa koya-
cak. Ve kurbanı yanında bulunan yardımcılığıyla
gelip hizmetlerini alacaklar. Ve birbirleriyle niyaz-
laşacaklar. Ve kuyucular da gelip hizmetlerini alıp
niyazlaşacaklar.

Bundan sonra, döşek atan baci eşiğe niyaz edip döşegi getirip «Hayır himmet eyleyin» deyip atacak. Döşek üzerine dâr olup hayırlısını alacak. Bundan sonra, mürebbi, kurban sahipleriyle beşi birlikte eşiğe ve sağa sola niyaz edip, dizin dizin gelip delile dahi niyaz ettikten sonra, mürebbi sağ başa dâr olup kurban sahipleri, mürebbinin elini üpüp sol tarafına döşek üzerine dâr olacaklar. Bacılar da üçünün ayağına niyaz edip döşek üzerine dâr olunca, mürşid yahut rehber «Aşk ola» diyecek. Beşi de niyaz edip yine dâr olacaklar.

Bundan sonra, gerek mürşit gerek rehber «girdiğiniz hak kapısı, durduğunuz Mansur dârı ne gördünüz ne eyvalah dersiniz» deyince onlar da «Allah eyvallah» diyecek. Bundan sonra gerek mürşit, gerek rehber «göz erenler gözü nicesiniz. Bu sûfilerden dostu olan aybını söylesin» deyince, bu sûfilere, cem erenlerinden her kim şefaetçi çıkar ise, arkadaki baci gidip onunla niyazlaşacak.

Bundan sonra gerek mürşit gerek rehber «Evvel özünüzü arayın, sonra Hakka yarayın. Kendi özü nüzle nicesiniz» deyince, mürebbinin solundaki mürebbinin elini öpüp dördü de birbirleriyle niyazlaşacak. Sonra dâr hayırlısı verilecek. Beşi birlikte erkâna yatacak. Mürebbi ile yanındaki sûfi ruberu yatıp diğerleri yekdiğerinin arkasına yatacak ve parmakları açık duracak. Bundan sonra mürşit yahut rehber, mürebbinin omuzundan parmaklarına kadar üç kerre «Ya Allah, ya Muhammed, ya Ali»

deyip sığayınca, evvelâ mürebbinin başına tacı devlet diye niyaz ala. Mürebbinin yanındaki sûfinin başına «kemerbest» deyip niyaz ala. Tekrar mürebbinin omuzundan «Selmanı pâk» deyip niyaz alınca, sol elini sağ dirseğine dayayıp hutbei şerif okuyup ikişer şaplak erlere birer şaplak bacılara vuralar. Eğer bacı hamile ise şaplak vurmayıp omuzundan niyaz ala.

Bundan sonra, gerek mürşit gerek rehber «kalkmanız bir Allah» deyip, başlarından kaldırıp, dâr olduklarında, arkadaki bacıyı çağırıp evvel dizlerini, sonra kuşağını, sonra elini öptürüp beşine birlik erkân gülbengi çekilecek. Sonra döşek gülbengi verilecek. Döşek atan bacı, döşegi dışarı götürüp üç defa gün batıya doğru silkip döşegi sağ koltuğuna alıp dâr olacak. Hizmetini alacak.

Bundan sonra ferraş gelecek. Sağ eliyle «ya Allah, ya Muhammed, Ya Ali» deyip üç kerre süpürgeyi çalıp dar olunca, Selman gelip evvelâ delilin dibine damlatıp sonra gerek mürşit gerek rehber eline döküp, sonra ferraşın ayağına damlatıp, Selman leğenin içinde olan suyu «hayır himmet eyleyin» deyip içince ferraşın sol tarafına dâr olacak. İkisinin gülbengi bir verilecek. Ve gülbengin nihayetinde, «Selmanı ferraşın, Selmanı Pâkin himmeti hazır ola. Gerçeğin demine hü» diye onlar da birbirleriyle niyazlaşacak.

Bundan sonra dolunun hayırlısı alınacak. Şems gelip doluyu bir tasa boşaltıp eline bir miktar bez

alıp fincanı tasa batırınca ol bez ile fincanın dibini silecek yani damlatacak. Evvelâ Şems «Hayır himmet eylen» deyip delilin dibine dökcek. Şems bunu böyle söyleyecek: «Kadeh seni bade seni - Vermeyelim yade seni. Münkirin ne haddi var. Zerre kadar dade seni. Hayır himmet eylen Ali aşkına, Şah aşkına» diye. Sonra, mürşit yahut rehber verince «Hayır himmet eylen» deyip içince, niyaz edecek.

Cem erenlerine dolu verilmeksizin mürşit yahut rehber Şemsten bir dolu alıp döt canı karşısına çağırıp baştaki sûfiye verip onlar da birbirine verip niyazlaşacak. Bir dolu da ikinciye verip onlar da birbirlerine verip niyazlaşacak.

Bundan sonra, gerek mürşit gerek rehber, o dört cana «Nefsinize uymayın, yolunuza uyun, çiy lokma yimeyin. Malı mala, canı cana katıp halinize haldaş, yolunuza yoldaş olun» diye nasihat edecektir.

Bundan sonra, delilciye, mürebbiye, cem erenlerine dolu verilecek. Kurban pişip ocaktan ininceye kadar, arası kesilmeksizin dolu içilecek. Ve kurban pişmeden erkâna başlanmayacaktır. Kurban pişip indiği vakit kurbancı gelip haber verecek. Bundan sonra erkâna başlanacaktır.

Birinci erkân : Üç Hataî nefesi. İkinci erkân : Uç sema olacak. Sema'dan sonra, sazıcı, saz ile dâr olup hizmetini alacak. Sonra şems tas ile dâr olup hizmetini alacak. Üçüncü erkân : Mesel şu tarik ile ki, rehber, gözcüye «hü» diye. Gözcü de «hü» de-

yince «me sana» diye. Gözcü «Nedir» deyince «Pîre vardı» diye. Gözcü de «baba hü» diye. Baba da «Hü» deyince oda babaya «me sana» diye. Baba «Ne - dir o» deyince «Pîre vardı »diye. Rehber, gözcüye «Benim sana verdiğim ne idi» deyince «Pîre vardı» diye. Rehber de «Hakkı severseniz niyazlaşım sırra vardı diye» cem erenlerinin cümlesi birbirleriyle niyazlaşalar. Yine rehber, gözcüye «me sana» diye. «Nedir o» deyince «sürüsün» diye.

Hasılı, zikr olunan gibi söyleşince, rehber «Hakkı severseniz erkân yürüsün» deyip bundan sonra bir iki mesel daha cem erenleri verince, erkân gülbengi çekilecek.

Dördüncü erkân : Seki. Beşinci erkân : Tekne, Altıncı erkân : Değirmenci. Yedinci erkân : Namaz. Sekizinci erkân : Pehlivan. Dokuzuncu erkân : Berber. Onuncu erkân : Posi. Onbirinci erkân : Kıcırdık. Onikinci erkân : Lâle.

Lâkin, cem erenlerinin içinde on iki kişinin dört kapısı tekmil olmayınca bu oniki erkân tamam yapılmayıp, sekiz ya on yahut on bir erkâna kadar yapıla ve her erkânda erkân gülbengi çekilecek. Ve nihayet gülbenkte «içeriden alıp dışarıda satılmaya» ve yahut «nur ola,sırrola, gerçeğin demine hü» diye.

Bundan sonra ferraş gelecek. Sonra Selman gelecek. Ayı ayrı hizmetlerini alacaklar. Sonra sofracı sofrayı getirip, ayaklarını mühürleyip «evvel Allah diyelim, kadim Allah diyelim. Gelen Ali sofrası, yiye gaziler şah diyelim. Destur şah» deyip

sofrayı atıp açıldıkta, kurban leğen içinde gelip konuldukta, cem erenlerine taksim olacak. Kelleyi ayıracaklar. Dört kapısı tamam olmayan, kelleden yiyecektir. Ve kurban sahipleri dördü birlikte mürşit sofrasına oturacak.

İptida mürşit veya rehber kelleye niyaz edip «aestur şah» deyip bir lokma alıp yiyecek. Sonra kurban sahiplerine «Kurbanınız kabulola» deyip dördüne de birer lokma verecek. Sonra, delilciye ve mürebbiye verecek. Cem erenleri de gerek mümün, gerek müslüm birbirlerine lokma verecekler. Nihayetinde bir lokma kırklar aşkına nuş edip bağhıyaacklar. Hayırlısı verilecek. Sonunda «Arafatta İmam Cafer'in sürüsüne karışa. Gerçeğe hü» diyecek.

Ayrı ayrı ferraş, Selman gelecekler hizmetlerini alacaklar. Bundan sonra, sakî dışarıdan bir tas su getirip, suyu getirirken iki defa «Hü cem erenleri aşkile meydana geliyorum» deyip, üçüncü de «Hü Cem erenleri aşkile meydana geldim» deyip dâr olacak. Saki suyu gülbengi verilecek «lâ seyfe illâ zül-fikâr» deyince, saki, evvel delilin dibine damlatıp, sonra mürşit yahut rehbera getirip sonra delilciye sonra mürebbiye sonra cem erenlerinin cümlesine getirip tasta bir miktar su kalınca meydana gelip «himmet eylen» deyip içecek dâr olacak. Hizmetini alacak ve lâkin sakî suyu dönerken, sakii sak Selman pâk ilâhire ve bir de can ve dilden geçen Rum Erenlerinin aşkına ilâhire durmaksızın açıktan açığa zikrolunacaktır.

Ve saki gülbengi verilirken el bağlanmayacaktır. Oğuşturulacaktır. Sonra, gözcüler hizmetini alacak. Sonra mėeci hizmetini alacak. Sonra pervaneler hizmetini alıp birbirlerine niyazlaşacak. Sonra gizenekiler hizmetini alacak. Sonra, kurban sırediciler gelip hizmetlerini alıp birbirleriyle niyazlaşacak. Bundan sonra delilci delili kaldırıp hizmetini alacak.

Bundan sonra, yatan oturan verilince, bacılar birer birer iptida mürşidin elini pp sonra bütün cem erenleriyle niyazlaşacaklar. Sonra, mürebbi ve delilci ve gözcü ve cem erenleri kalkıp iptida mürşidin elini pp birbirleriyle niyazlaşacaklar. Cemaat dağılıp yattıktan sonra mürebbinin bacısı yeni musahip olan bacıların önüne düşüp yedi yahut oniki kapı gezdirecek.

Evvel kapı, mürşit kapısı, İkinci rehber, nc mürebbi, dördüncü delilci, beşinci gözcü, altıncı kurbancı yedinci sazendar, sekizinci şems, dokuzuncu selman, onuncu kuyucu, onbirinci gizeneki, onikinci oduncu kapısıdır.

Bu oniki kapı gezildikten sonra, mürebbi ol dört cana, «bu gece, drdnz bir dşekte yatacaksınız» diye tenbihat verecektir. Sabah oldukta, mürebbinin bacısı, ol iki bacı ile gelip on iki hiz-

metten herhangiisi münasip ise ikinsine bir nevi hizmet verilip, bacılarıyle dördü birlik dar olup dar gülbengi verilecek. Cümleten mübarek olsun diyecekler.

Ve onlar da hizmetlerinin eri olup taksirlik etmeyip kadir oldukları derece gayret edip şefaata nail olalar.

ÖZ KURBANİ VERMİŞ İKİ MÜSAHIPLİ CANI AŞINA ETMEK BEYANINDADIR .

Evvelâ Cebrail tekbirdenecek sonra döşek atılacak. Mürebbi, ol âşına olacak dört canı yedip beşi birlikte meydana geçecekler. Ondan sonra, öz kurbanı veren canlar mürebbisiz meydana geçecek. Döşek kalkıp ferraşı selman gelecek. İkisi birlik, hizmetlerini alacaklar. Sonra, âşına dolusu olan bir kıyya dolu meze siyle gelecek. Âşına olacak canlara birer dolu verilecek. İçilip sırrolunca öz kurbanı dolusu gelecek, her erkânlar tek mil olduktan sonra evvelâ Cebrail gelecek Âşına olacak canlar bacıları ile gerek mürşit gerek rehber sofrasına oturacaklar.

Cebrailden âşına olacak canlara birer lokma verilecek. Sofra kalkacak. Öz kurbanı gelecek. Öz veren canlar bacıları ile mürşit sofrasına oturup bunların da dördüne kurbandan birer lokma verilecek. Hizmetler tek mil olup yatan oturandan sonra yeni âşına olan bacılar on iki kapı gezip hak görecekler. Malûm ola ki, âşinası olmayan sûfi âşının gerek hizmetine ve gerek lokmasında, dolusunda ve mezesinde hakkı yoktur, karışmıyacaktır.

İKİ AŞINALI SUFİYİ PEŞİNE ETMENİN TARİFİ BEYANINDADIR

Tercüman sırasında peşine olacak dört canı karşısına çağırıp ol eşiği niyaz edeler. Sonra, karşısına gelince âşına dolusundan bir fincan dolu verilip dördü de niyazlaşınca dâr olunca, dâr gülbengi çekilecek. Fakat mürebbinin bacısı ol gece, bacıların ikisini de alıp oniki kapı açıp hak göreceklendir.

TALİBİ ERKÂNDAN GEÇİRMEK YANI
MEYDANA GEÇİRMENİN TARIFI
BEYANINDADIR

İptida delil uyanacak. Sonra döşek atılacak. İptida delilci musahibi ile meydana geçecek. Sonra musahipliler ve âşinası olanlar evvel geçip musahipliler dahi musahipleriyle meydana geçip müsahipli kalmayınca, müsahipsizler kendi bacılarıyle meydana geçecekler. Lâkin müsahiplilere ikişer şaplak müsahipsizlere birer şaplak vurulacak. Ve müsahipliye müsahipli, müsahipsiz müsahipsiz şefaatçi çıkacaktır. Meydana cümlesi geçince, döşek kalkacak selmanı ferraş gelecek. İkisinin gülbengi bir verilecek. Niyazlaşacaklar. Sonra dolu gelecek. Saz, sem'a olacak. Sonra kurban yinince delil kalkacak. Çömçeci gelecek. Sonra yatan oturan verilecek. Cemaat dağılacaktır.

OGLAN IKRARI ALMANIN TARİFİ BEYANINDADIR

İptida, cebrail kaç tane ise ayrı ayrı tekbirlenecek. Ve cebrailin sağ kanadı sağ gözü üzerine tutulacaktır. Sonra delil uyanacak, döşek atılacak. Sonra, ıkrarı alınacak oğlan kaç tane ise cümlesinin boğazına birer yağlık takıp oğlanın hangisi büyükçe ise, mürebbi onun yağlığını eline alıp o birleri de yekdiğerinin boğazında olan yağlıklarından yederek önlerinden mürebbi eşige niyaz edip çocuklar da niyaz ederek girecekler.

Sonra, mürebbi «Hü erenler şahı, katar uzadıyor» diyerek üç defa söylüyecek. Delile niyaz edecekler. Sonra, mürebbi elinde olan oğlanı sağ eliyle «el ele el hakka» deyip mürşide yahut rehberle teslim edip elini öpüp dâr olacak. Mürşit veya rehber ol oğlanın boğazındaki yağlıktan tutup «koğ koğlama, gaybet eyleme din dinleme, elin ile koymadığını elleme gözün ile gördüğünü eteğin ile ört. Kendinden büyüğün sözünden çıkma. Teberra anma. Bu sözüme hak dedin mi» deyince, ol çocuk elini öpe. Bu nasihatı üç kere tekrar edince boğazındaki yağlığı ol çocuğun beline kement edip bağliya. Ve bağlar iken bu gülbengi söylüye : «Lâ ilâhe illallah Aliyyün Veliyyullah, arif-illillah, mürşidi kâmilüllah la feta illâ Ali lâ seyfe illâ zülfükar. İkrarın binası kaim ola.» deyip üç düğüm düge. Ve mürebbinin elini öptürüp, sol tarafına dâr

ola. Diğerlerini de böylece mürebbinin elini öptürüp cümlesi dâr olduklarında, dâr gülbengi çekip erkâna yatıra. İki şaplak mürebbiye birer şaplak çocuklara vurular. Erkândan kalkıp dâr olduklarında, erkân gülbengi çeke.

Bundan sonra, mürebbi yerine oturup çocuklar içeride olan canların ellerini öpüp dâr olunca, o zaman temennâ gülbengi çekilecek. Sonra döşek kalkacak. Ferraşı selman gelecek, ikisine bir gülbenk çekilecek. Sonra dolu gelecek, iptida delille, sonra mürşit içince, çocukların kendi dolularından çocuklara birer dolu verilecek.

Selmanı ferraştan sofraya gelecek. Sonra cebrail-ler gelecek. Gerek mürşit gerek rehber, kendi bir lokma alınca birer lokma da çocuklara kendi cebraillerinden «İkrarınız kaim olsun» deyip verilecek. Lâkin çocuklar lokma verilinceyedegin kementlerini çıkarmayacaktır. Sofra kalkacak, selmanlardan sonra çömçeci gelecek, delil kalkacak. Yatan oturan verilecek, cemaat dağılacaktır. Malûm ola ki, evvel hangi cebrail tekbirlerininir ise, sofraya iptida ol cebrail gelecektir.

KIZ IKRARI ALMANIN TARIFI BEYANINDA

Cebrail tekbirlenecek. Delil uyanacak. Döşek atılacak. İkrarı alınacak kız ile erini döşek üzerine dâr edip tarikat nikâhı gülbengi verilecektir.

Bundan sonra, mürebbinin bacısı ol kızı yederek «hü erenler şahı, katar uzadıyorum, üçünüze» deyip «el ele el hakka» deyip mürşide teslim edip, elini öpüp dâr olunca, mürşit ol kıza nasihat edip, kemendi bağlayıp, mürebbinin bacısının elini öpüp soluna dâr olacak. Dâr gülbengi çekilecek. Erkâna yatmayacaktır.

Bundan sonra, ol kız el öpecek, temenna gülbengi verilecek. Sonra, o kız dışarı çıkıp erî ile birlikte erkândan geçecekler. Dolusundan, cebrailden kıza da bir lokma verilecektir. Malûmdurki, kız olursa ıkrarları ayrı ayrı alınacaktır. Oğlan olursa, cümlesi birden alınacaktır.

BİR TALİBİN EVİNİ ONDALAMANIN TARIFI BEYANINDADIR

Evvelâ delil uyanacak sonra ol talibin kazan ile katırından maada, her ne kadar malı var ise fiyat kesip, kaç kuruşa balığ olursa, içinden dokuz doksanı, dokuz sıfata lâ'net olsun deyip çıkarasın. Sonra ne kalırsa üçe taksim edip bir taksimi şahın, bir taksimi mürşidin bir taksimi cem erenlerinin diyesin.

Bundan sonra «mürşit geçti, cem erenleri de geçti» Sonra, şaha kalan taksimi, yine üçe taksim edip yukarda anlatıldığı gibi «mürşit geçti, cem erenleri de geçti» Şaha kalan taksimi üçer üçer taksim edip üç kalıncaya değin yine «mürşit geçti, cem erenleri de geçti, şahda gani» diyesin. Bundan sonra da erkândan geçiresin. Eğerçi, ıkrarı alınmış oğlan evlâdı var ise, onu dahi validesinin aşağı tarafına dâr edip, birlikte erkândan geçiresin. Ve musahibi olmayan talibin evini ondalamak erkân değildir.

ALINACAK USTAD HAKKI VE DÖŞEK

HAKKI BEYANINDADIR

YENİ MUSAHİP OLANLARDAN : 110 para ustaz hakkı, 7 para döşek hakkı alınacaktır.

ÖZ KURBANI VERENLERDEN : 110 para ustaz hakkı, 7 para döşek hakkı alınacaktır.

AŞINA OLANLARDAN : 110 para ustaz hakkı, 7 para döşek hakkı alınacaktır.

PEŞİNE VE ÇEDİLGEŞ OLANLARDAN : hiç bir şey alınmayacaktır.

MEYDANA GEÇEN MUSAHİPLERDEN : 7 para döşek hakkı alınacaktır. Muhasipsizden üç para alınacaktır.

OĞLAN - KIZ IKRARI ALINCA : 110 para ustaz hakkı 3 para döşek hakkı alınacaktır.

OCAK KAZDIRANDAN : 110 para ustaz hakkı alınacaktır.

MUSAHİPLİ SUFİ ÖLÜNCE : 110 para ustaz hakkı alınacaktır.

MUSAHİPLİ BACI VEFAT EDERSE : 1 bakır ustaz hakkı alınacaktır.

EVİNİ ONDALADANDAN : 110 para ve 1 bakır ustaz hakkı, 7 para döşek hakkı alınacaktır.

Müsahipli sûfî'nin tacı düşerse yüz on para döşek hakkı alınacaktır.

HAZA TARİKATNAME BEYAN

OLUNUR ŞAHİM

BİRİNCİ KAPI :

Talip olana farz ve vacıbdır ki, erenler nazarına gelip doğru rah ile şehit olalar. Ondan tarikai mürşit eline niyaz edip tariki eline ala «Destur şah» deyip dura. Hiç yerinden depremeyip talip ölüp de dirilinceye kadar oniki rıza erkânı çala. Ondan gülbenk ede : «Allah Allah Allah evvelin ve ahirin ve zahirin ve batının bende-i şah kabul-ü dergâh ıkrarı kalu billah Allah Muhammed Ali hü diyelim hü» diye gülbenk ede. Ve dahi tecellâ temenna ve tevellâ, ve yezide teberrâ edeler. İrfanca oturup mürebbinin ve pîrin hakkını ve ustazın kurbanını alıp niyazı şah, kabulü dergâh olup ehli kâmil olan üçbeş can hak edip yiyeler. Ondan sonra tercüman kurbanı geldikte tekbir edeler. «Kur'ân-ı Halil ferman-ı celil can-ı İsmail» deyip tekbir edeler.

İKİNCİ KAPI :

Adem atamız, Hava anamızı lâin oğlu Hannasa emanet eyledikte, lâin oğlu Hannas kâfirin kalbine hile geldi. Olzaman Adem safiyullah Havva anamıza üç rıza erkânı tarik çaldı. Üç etmek tercüman oldu.

Ve Eyyup Peygamber hasta oldu. Hatunu Rahime Hatun, Yusuf Peygamberin kızı idi. Lâin Şeytan bir hekim suretinde eşeğe binmiş gelirdi. Rahime Hatun rast geldi. Lâin Şeytan eyitti :

— Ya Rahime Hatun, senin mübarek benzin solmuştur. «Var şarap ikçi kurtulasın.» dedi kayboldu.

Rahime Hatun gelip Eyyup Peygambere danıştı. Eyyup Peygamber, dert ile derunundan bir ah çekti. Tüyü donunu deldi. Ant içti ki «Ya Rahime Haṭūn sen düşman sözüne uyup bana üzüntü verdin. Eğer hak taâla hazretleri bana sıhhat verip, ben bu ağrıdan kurtulursam sana doksan dokuz değnek vurmak üzerime nezir olsun.» dedi.

Eyyup Peygamber hastalıktan kurtuldu. Andım yerini alsın deyip yüz buğday sapı ile Rahime Hatuna bir gez urdu. Eyyubun andı sındı. Yüz buğday sapının her birinden yüz buğday tanesi çıkıp yani doksan dokuz buğday sapından binbir buğday çıktı. Bir dane Cebrail aleyhisselâm getirdi. Binbir buğday oldu. Ol vakitte Rahime Hatunun yedi güvercini var idi. Kurban edip kırklar nazarına getirip yediler.

Hazreti Muhammedin dokuz hanımı var idi. Ve yirmi cariyesi var idi. Gâh zaman mübarek keyki ile ve gâh zaman hatunları sorkuç ile üçer beşer dokuzar kerre tariklerin çalıp ve tercümanların alırdı.

Hazreti Murtaza Ali, Fatımadan gayri hatununu zülfikar ile tarikler idi. Hazreti Fatıma ömründe yoldan çıkıp tarikli olmadı. Amma bir cuma gecesi Hazreti Alinin nazarında durup pençi Ali çalardı.

Amma hatunlar yeni hamile olsa gelip eyvallah deyip, tarik altından geçmek dilese, tarika yatan hatunların yüzlerin niyaz etmekle tarik yerini alır.

Pes imdi malûm oldu ki, kadın ehline hesap ile tarik çalmak erkân değildir. Üç tarik çalmak lâzım olur. Üç çubuğu birbirine sarıp bir gez çalalar. Buna benzer şekilde çalınan tarik, tariki evliyadır.

Dul avrat, ve bakire kız ve genç oğlan tarikli olsalar, onlara sair mümin müslüm gibi erkân değildir. Ve eğer mürşit ve seyyit olursa ol vakit ona erkândır. Eğer bir sûfi kendi günahın alıp pîr nazarına geçse, ol sûfiye pîr olan kimse «aşk olsun» diye ki «Erenler gönlüne göz ve kalbine iman verdi ve kulak verdi. İşitesin ve dil verdi söylüyesin, geçtiğin mansur darı, göresin hak didarı» diye. Ol sûfi zahirde, batında olan müşkil işlerini saklamayıp cümlesini pîrin nazarında beyan ede.

Ondan göreler ki, günahı kebir mi yahut sagir midir? Ondan sonra ol sûfinin başın ve canın alıp imanın vereler.

Ve dahi sûfiyi evinden sürmek ve malın almak ve boynuna desti asmak ve ayağına diken döşemek ve alnına şiş dayamak erkândır.

İmdi, Adem atamız, Havva anamız Cennette buğday yiyip günahkâr olduğu vakitte başlarından tacların ve arkalarından hüllelerin alıp Cennetten sürüp

üçyüz altmışaltı yıl erenler nazarına getirmediler. Ve Kerbelâ yazısında ayağına diken ve alnına asâ dayayıp üçgün üç gece ağladı.

Ve Eyyup Peygamberin malını alıp on yedi yıl vird etti. Yedi yıl ve yedi ay ve yedi saat hastalık verip halktan ayırdı. Tenine kurt bıraktı, şükrünü kesmedi.

Ve Musa Peygamber, derya kenarında guslederken bir koç başı kadar taş, hakkın emriyle Musa Peygamberin gömleğın alıp kaçtı. Musa Peygamber, hışım edip taşa bir kerre, başka bir rivayete göre de on iki kerre âsâ ile vurdu. Hakkın hikmetiyle ol taşın on iki yerinden su revan olup aktı. Ve ondan ol taş dile geldi, eyitti :

— Ya Musa! Sen bana, niçin zulüm edersin. Ben senin gömleğini şu sebepten alıp kaçaram : Beni İsrail kavminden bazı kimseler güman ederler ki senin mübarek bedeninde ayıp vardır, deyip dahl ederler idi. Hazreti Rabbülalemin bana buyurdu ki var Musa'nın gömleğini al kaç dedi. Ol hakkın emriyle gömleği alıp kaçtım ki, Beni İsrail kavmi seni görüp gümandan halâs olalar» dedikte ol vakit Hazreti Musa ol taşı arkasına alıp kırk yıl götürdü amma mürüvvet demedi.

Ol vakit, Hazreti Resulullah «Ya Musa mürüvvet demedin» deyip kırk gün orta yere perde çekip Hazreti Musa ile musahebet etmedi. Pes malûm oldu ki başından tac, arkasından hülle ve hırka alınıp boy-

nuna taş getirip ayağına diken döşemek ve alnına asâ dayamak Hazreti Ademden kaldı. Malın almak ve halk arasından sürmek Eyyup Peygamberden kaldı. Ve asâ dayamak ve su asmak Musa Peygamberden kaldı. Ve yüzü üstüne düşüp günahı için ağlamak Davud Peygamberden kaldı.

Eğer sana sorsalar, pîrlik kimden kaldı. Sen de ki Şah-ı Merdan Aliden kaldı. Zakirlik Cebraîl eminden kaldı. Ve Şahmalık Peygamberden kaldı. Nakîplik Cennette Rıdvandan kaldı. Adamak Süleymandan kaldı. gözcülük gözcü Karaca Ahmetten kaldı. Mülk de Mikâilden kaldı. Ve tarîkcilik Azraîlden kaldı. Ve bir de çerağcılık Habîp Ensardan kaldı. Sakîlik Hazreti İmam Hüseyinden kaldı. Ve carcılık İsrâfilden kaldı. Başmaklık Şeyh Hasan Basriden kaldı.

İmdi malûm oîdu ki şeriat cünübü ihtilâm veya avrat ile cîma etmekte olur. Tarikat cünübü pîrsîzlik veya ıkrarına yalan çıkıp ahdini bozmaktır. Ve maarîfet cünübü nefsinî bilmemektir. Hakikat cünübü kendi ayıpların örtüp başka adamın ayıbını açıp aklı ile bildiğine, kalbî ile tanıdığına inanmamaktır. On yedi erkânın cünübü edepsîzlik ve hayasîzlıktır. Kırk makamın cünübü dört kapının hizmetini terk edip rızasız kendi başına iş etmektir. Ve müsahîbin cünübü birbirine kin tutmaktır ve müsahîbin evine hîyanet etmektir. Ve rehberin cünübü meşrebin gaybetin ve sırrın aşîkâr etmektir. Ve muhabbetin cünübü cevru cefa, zulmü sitemkâr olmaktadır.

Sâfi oldur ki yedi adım taharetsiz ve abdetsiz cü-
nüp yürümüye, abdetsizlik merdutluktur. Taharetsizlik
habisliktir.

İmdi, malûm oldu ki bu ahvaller bir sûfide olsa
yedi deryada yedi ırmakta yedi çeşmede yusalar asla
pâk olmaz.

KİM KİM İLE MUSAHİP OLUR :

İmdi, malûm oldu ki her kişi kendi akranı ve emsali ile ve münasibiyle müşahip olmak erkândır. Gayri kimse ile müşahip olmak erkân değildir. Ve âlim cahil ile müşahip olmak erkân değildir. Zira âlim şahindir, cahil kargadır. Zalim ile mazlum müşahip olmak erkân değildir. İmdi zalim kurttur, mazlum koyundur. Mürşit, mürid ile müşahip olmak erkân değildir. Mürşit altındır, mürit bakırdır. Şeyhler, dervişler ile müşahip olmak erkân değildir. Şeyhler deryadır, dervişler katradır. Mümün ile münafık erkân değildir. Zira müminler tutidir, gıdası şekerdir. Münafıklar kargadır, gıdası necistir. Arap, Acem ile olmak erkân değildir. Zira Arap bûlbûldür, matlubu güldür. Acem baykuştur, matlubu virandır. Pırli kişi pırsız kişi ile olmak erkân değildir. Zira Pırli kişi rahmanidir, pırsız kişi şeytanidir.

Ve dahi pırinden dönmüş kişi ile, pır tutmuş kişi müşahip olmak erkân değildir. Zira pırinden dönmüş kişi yezittir. Pır tutmuş kişi mürididir. Mücerret ile evli müşahip olmak erkân değildir. Zira mücerredin dini, imanı ve islâmlığı tamam değildir. Ve evli olanın dini, imanı, islâmiyeti tamamdır.

Ve dahi yeğit ile kocalar olmak erkân değildir. Zira kocalar kıştır, yeğitler yazdır. Musahibi ölmüş adamlar ile yeni müşahip tutacak adam müşahip olmak erkân değildir. Zira musahibi ölmüş kişi dul avrattır. Yeni tutacak adam, bâkire kızdır.

Malûm oldu ki, her kişi kendi akrasını ve emsaliyle musahip olmasa tuttukları erkân fâsittir. ve amelleri batıldır. Hayırları kabul olmaz ahirette gazaba mustehak olurlar. Allahu Taalânın rahmetinden çıkar. Ve Resulullahın şefaatinde çıkar. Dört kapının sürgünü on yedi erkânın mel'unudur.

İmdi Şah-ı Furkanda nakil olunur ki mürit ve talip, pîrden ve mürşitten ve mürebbliden musahip ve meşrep ve muhibbet ve âşına hizmet istemek dört kapıda, kırk makamda on yedi erkânda asla erkân değildir.

Aslı budur ki pîr ve mürşit ve mürebbi ve mürit ve talip müslimin hak hizmete getirse ve dahi müslim kazancı havaya verse, risaletten ve nübüvvetten ve kerametden ve mucizattan düşer. Resul iken ümmet olur. Mürşit iken talip olur. Ustaz iken şakird olur. Seccadesinden ma'zul olur. Halife iken posttan düşer. Zira pîrin ve mürebbinin ve mürşidin sır nefesi böyledir.

İmdi malûm oldu ki, talip olana lâzımdır ki, dört kapının kırk makamın on yedi erkânın farzın ve sünnetin ve edebin ve erkânın, dünya ve ahiret için lâzım olan nesne bunlardır. Eğer bir talip ve mürid ve şakirt ustazın postu üstüne çıkıp başmağın giyerse, seccadelerinden ma'zul olup sürülür.

Zira altı kimsenin günahından vesair işlerinden sual etmek şeriatta küfürdür, tarikatta şirktir. Ve ma-

arifette hatadır. Ve hakikatte merduddur. : Birinci Allahu taalanın işine. İkinci : Peygamberin işine. Üçüncü : Mürit, halife işine. Dördüncü : Talip, evliya işine. Beşinci : Şakird ustadı işine. Altıncı : Oğul, ata işine. Yedinci : Kul, padişah işine sual etmek küfürdür. Hem erkân değildir.

Zira, talibin üzerine lâzımdır ki peygamberin emrin kabul eyleyip nehyinden kaçsın. Bu zikrolan işlerden gayri erkân değildir.

Ondan sonra, musahipsiz ve mürebbisiz ve muhibbetsiz ve mücerred olan kimselerin yanında menakıp okumak din ve iman ve islâm ve âyini erkân göstermek mazarrattır. Zira, işbu zikrolan menakıbın nutuklarını işidip fiilini katl etmezse ve iman getirmiyen taliplerin ve sûfilerin, tarikatta ve maarifette ve şeriatte ve hakikatte ve kırk makamdan ve onyediyedi erkândan nasipleri yoktur.

NİYAZ

Ve dahi ustadın ve halifenin ve evlâdı Al-ı Resulün sır nefesleri böyledir ki, talip olan pîrlerin ve meşayihlerin adları geldikçe sûfi niyaz ede. Amma niyaz eylemek üç babdır. Birinci : Elleri. İkinci : Ağzına. Üçüncü : Gözlerine yüz sürmektir. Ve müminün müslümü pîr yanında oldukça çîğnilerine veya dizlerine niyaz etmek erkândır.

Ve bir dahi bakire kızlara ve dul avratlara ki mücerrettir, bunlara erkân değildir. Ve dahi bir kimseye hem tarik çalmak, hem kurban almak, hem tarik akçasını almak erkândır. Zira, Sûfiye bir erkân çalsa, günahı kebirden hâlâs olur. İkinci erkân çalsalar, günah-ı sagirden hâlâs olur. Kurban aldıkta belâdan ve kazadan emin olur. Niyaz aldıkta hak ile hâk olur.

Amma, cemde hüküm Pîrindir. Ve şefaât hak cemindir.

Rivayettir ki, uğrunun dört kapıda kırk makamda onyedî erkânda yüzü karadır. Ve uğru dört kısımdır. Birinci : Mal uğrusudur, hak yanında yüzü karadır. İkinci : Dil uğrusudur. Bir kemal ehlinden maarifet kelâmın öğrenip varır, müslümanları dil ile aldatır. Zahirde, batında yüzü karadır. Üçüncü : Göz uğrusudur. Bir kemal ehlinden erkân görüp varıp müslümanları aldatıp babalık satar. Dünyada ve ahirette yüzü karadır. Dördüncü : Gönül uğrusudur. Sarkıntılık eder. Bir ehli hakkın gönlün uğrular işi bittikten sonra geri çekilir, terk edip gider. Dört kapıda, kırk makamda on yedi erkânda yüzü kara olur.

Rivayettir ki, Hazreti Resulüllahı Taalâ Aleyhi Vesellemin ak devesini sekiz kimse uğrular bir تنها yerde boğazlayıp bir paresin bişirip yerken Hazreti Resul deveyi ararken ol kimselerin üstlerine gelip bunlara sual eyledi ki «Deve yitirmişim, gördünüz mü» diye bunlardan haber sordu. Ol sekiz kimseler Resulden yüzlerini çevirip görmedik dediler. Ol sekiz kimse cüdam oldular. Ol zamandan şimdiye kadar cüdam olanlar o soydandır. İkinci : Devenin etini yerken ağzında sakladı ağzı koktu. Üçüncü : Koltuğunda sakladı; koltuğu koktu. Dördüncü : Koynunda sakladı; âzâsı koktu. Biri, gömleği altında sakladı, gövdesi alaca oldu. Biri devenin başını altına alıp oturdu, ur oldu. Biri devenin kanını toprağa karıştırıp yol eyledi; ol

kimse temreği oldu. Biri, süğüğünü oda yaktı; miskin oldu.

Ve bir rivayette, cüdam, yedi kimseler idi. Ve bir rivayette sekiz kimselerdir. Birinci : Hak Taalânın hışmına ve enibya ve evliyaların beddualarına uğrayanlardır. İkinci : Mansurun katline fetva verip dâra çekenlerdir. Üçüncü : Seyyid Nesimînin nüfusunu küfr addedip derisini yüzenlerdir. Dördüncü : Hazreti Resulün ak devesini uğrulayıp inkâr edenlerdir. Beşinci : Hayz ve nifas halinde iken avratlara cima edenlerdir. Altıncı : Yolda cünüp gezmeştir. Yedinci : Murdarlanıp fahişe avrata varmaktır. Sekizinci : Kendi bedeninde pis bilip aynen gözü gece görmiyenlerdir. Hazreti İmam Hasana ağı içirip ve Hazreti İmam Hüseyinin başını kesip ihanet edenlerdir.

Ve dahi yedi kimse dünyada kibirlilik edip lâini racim oldular. Birinci : Kabil katil lâindir. İki : Nemrut lâindir. Üç : Firavun lâindir. Dört : Kâbustur. Beş : Şeytan aleyhüllâ'nedir. Altı : Babındır lâin oldu. Yedi : Ebu Cehil lâindir. Nevzu billah lânetullahe alel kavmezzalimin.

İmdi, beş nesne mürşittir. 1. Kelâmullahtır. 2. Aydır. 3. Güneştir. 4. Çerağdır. 5. Yoldur. Sohbet-i hassıl hastır ki Muhammed Aliden kaldı.

SUFİNİN YOLU

Ve dahi eğer, bir sûfi, mürşidin ve mürebbinin ve halifenin nefeslerin öldürüp, çırağı çarp edip kandil söndürse işbu zikrolan ahvallerin hepsinden mürşidi öldürmüş olur.

Pes imdi malûm oldu ki, sûfiye tarik çalmak ve kurban almak ve sitam sürmek erkân-ı kadimdir.

Eğer bir sûfi, pîrinin ayak kabın giyip ve pîrden evvel sofraya el uzatsalar ve seccadesin üzerine otursalar ve atına binseler ve kılıncın kuşansalar ve pîrleri yayan yürütüp kendileri atlı olsalar ve pîrlerinden ileri yürüseler yahut pîrlerin yolda koyup kendileri geri dönseler ve pîrler nefes eyleyip kâhil tutsalar, işbu zikr olan ahvallerin kamusundan sûfilere hem tarik çalmak hem dahi kurbanın almak farzdır ki mürşidin erkân yerini bulup evliyanın ayini erkânı batmıya. Ölüyü diri kıla ve inkâr eden mümkir ola. Bu ıkrarın fenasına hü çekeler.

Bu zikrolan nutukları, ıkrarı olan sûfi kardeşlere irşat olup kendileri kazadan ve belâdan hâlâs olalar. Zira ki sûfi olan kimseler yüz görüp yol yitirmeye ki âyini erkânda yezit olmaya. Güzel mürşidin sır nefesi budur.

İmdi ey sûfi ve ey mümin, eğer saadet bulayım dersen öziñü turaba indir. 1 — Lâtif sözlü ol. 2 — Cömert ol. 3 — Evveli, âhiri fark eyle, soysuzluk et-

me. 4 — Hakkın buyruğuna ibadet eylesin. 5 — Gönül kırmayasın, buyruk ile. 6 — Daima hakkın kelâmın dilinden kesme. 7 — Hülku mazlum olasin.

İmdi, insanda üç haslet vardır : 1 — Hayadır. 2 — Edebdir. 3 — Gönüldür.

Ve dahi üç nesne gönlü ruşen eder : 1 — Hakkın ilmin okumak. 2 — Tarikat ilmin okumak. 3 — Maarifet ilmin okumak.

Ve dahi üç nesne gönlü perişan eder : 1 — Kötü yoldaştır. 2 — Kötü komşudur. 3 — Kötü avratır.

Ve dahi insanda üç türlü ahlâk vardır : 1 — Bühtan. 2 — Gaflet. 3 — Pahlılık. Bunlara teberra etmek erkândır.

Ve dahi gönlü üç nesne hıdayetten çıkarıp nasibin alır : 1 — Vara yok demek. 2 — Kezzaplık. 3 — Gönül incitmek, bunlar zurafattır.

Ve dahi yola varmağa dört nesne gerektir : 1 — Şeriat. 2 — Tarikat. 3 — Maarifet. 4 — Sırrı hakikat.

Evvel şeriat, Hazreti Muhammedin ahkâmıdır. Din içinde tarikat ef'alidir. Hak yolda hakikat ahvalidir. Ve iman içinde maarifet erkândır.

Talip olana vacip olur ki, kudreti yettikçe işliye ki hak taâlâ ol talibe kudret ve hıdayet hazinesinin ki-

lidini açs. Yanı, kudreti yettikçe nurdan ve sırdan ve hıdayetten ala. Bir adam Tanrı Taalâ ile buluşmak mümkün değildir. Eğer, Tanrı Taalâ ile buluşmak dı-lersen bu zıkrolan farzları yerine getirip amel eder-sin, hıdayet erişir. Bir adam kendini bilmek oldur ki Men arefe nefsehu fâkad arefe rabbehu (*). Kendi nef-sinden gafıl olan hıdayete erişmez. Hüdayı ibadetle kendi nefsinde bulursa, nefsinı bilen adam maarifetiy-le hakkı bulur. Hıdayete dahil olur. İmdi, buldurma-yan iki nesnedir. Biri terk-i kelâmdır ve biri terk-i ta-amdır. İkisinin dahi aslı uzlet, uzletin aslı mihneti dünyadan el çekmektir. Meşayih âyini erkânda böyle buyurdu. Ona makam-ı terk derler. Ve ehli vahdet eder. Terk kendi özünü bilmemektir. Varlık hakkın bilmek-tir. Meşayih rahmetullah buna makamı maarifet der-ler. Bu makam hayvan mertebesinden çıkar insan mer-tebesine girer ve bu makama had makamı derler. İm-di, malayaniden geçmek gerek ki âli makama eresin. Pes imdi, talip olan canlara gerektir ki alâ haddelkı-yas haddini bilip haddinden ziyade sohbet söylemeye. Ve ilmelesmayı bilmiş ola. Ve hakkı öz nefsinde bul-muş ola. Yol erkân yerini alır. Ve maksuduna yetişir. İlla hımar zebun olsa yola gitse yorulur, kalır. Belki helâk olur. Ve dahi ehli hakikatın alâmeti on ikidir. On iki farzı yerine getire ki hak taalâyâ erişmiş ola. Ve maarifet hasıl kılmış ola. Ve evlâdı Resule ifaat-etmiş ola. Ve cümle mevcudatın esrarını bilmiş ola, görmüş ola.

(*) Kendini bilen rabbini bilir.

ONİKİ FARZ

On ikiden birinci : Haktan korkmaktır. Yani talibe gerektir ki evvel hakkına doğru sözlü ola. Ve doğru işli ve helâl lokmalı ola. Şeriatı aziz tutki takvan temiz ola. Ve her ne yolda ve âyini erkânda ne var ise cümlesin fethi nusret ola. Hazreti Muhammed Mustafa Sallallahu taâlâ aleyhi veselleme itaat etmiş ola.

İkinci budur ki : Kimseye nahak söz söylemeye ve farigullah ola. Dosta düşmana ıkrardan ve inkârdan kamu halka bir göz ile baka. Kendi özünü cümleden aşağı gözleye.

Üçüncü : Halka şefkat ve nasihat kıla ve edep ile ola ki yol ve erkâna can ve baş vereler ki kâzancı makbul olup defteri hidayeti yazıla.

Dördüncü : Ehli tazarru ola. Yani âdemi aziz göre ve izzet ile herbirine hürmet kıla, hakir tutmaya.

Beşinci : Rızaya teslim ola. Tanrıdan gelene razı ve belâlara sabr ede ki hakkı inkâr etmeye. Hem dahi hak taâlâ sabırlı kullarını sever ola.

Altıncı : Tevekkel ola. Cihan esbabına meşgul olmaya.

Yedinci : Her şeye tahammül kıla. Hak taâlâ görücüdür.

Sekizinci : Halktan sakınır ola ki kazai asūman erişmeye. Çok kaza hasıl olur.

Dokuzuncu : Kanaat ehli ola. Aza kanaat ede ki çoğu bula.

Onuncu : Haktan gelecek rızık için gam yemeye.

Onbirinci : Uzlettir. Halka karışmamak gerektir.

On ikinci : Talip olan da hak sermayesi ola.

Bu zikrolan oniki, tarikatı ilmi alâmettir. Bu yol-
da hikmet çoktur.

DÖRT KAPI

Hazreti Ali Emirülmüminin buyurmuş ki; şeriatın, tarikatın ve maarifetin ve hakikatın ahvallerin beyan eder ki talip olan tutmak gerektir. Birinci bap : Şeriatı beyan eder. İkinci bap : Tarikatı beyan eder. Üçüncü bap : maarifeti beyan eder. Dördüncü bap : sırrı hakikatı beyan eder.

Eğer senden sual etseler ki, şeriat nedir? Cevap ver ki : Şeriat, Muhammed Mustafa Sallallahü taalâ aleyhi vesellem hazretlerindir. Yani, hakkı batıldan seçer ve şeriat ulu kapıdır.

Eğer sual etseler ki, şeriat kaçtır? Cevap ver ki : Beştir. Beş nesne ile bağlanır, beş nesne ile açılır. Evvel bağlanır ahmaklık ile, itaat ve namaz ile açılır. İkinci nefsile bağlanır, açılır ibadet ile. Üçüncü : Asilik ve acele ile bağlanır açılır niyaz etmekle. Dördüncü bağlanır küfr ile açılır iman ile. Beşinci : bağlanır, şirk ile açılır hayır ve ihsan ile.

İkinci bab, tarikatı beyan eder : Tarikat, yedi arşındır. Nebilik dahi yedi veçh üzeredir. Yedi aslı vardır. Yedi taatı vardır. Niçün ki Hazreti Peygamber buyurmuştur ki tarikat yedi nesne ile bağlanır. Yedi nesne ile açılır. Birinci bağlanır pahıllık ile, açılır kerem ile. İkinci bağlanır cahillik ile, açılır inayet ile. Üçüncü bağlanır habislik ile, açılır hidayet ile. Dördüncü bağlanır dünyalık ile, açılır kanaat ile. Beşinci

bağlanır şeytanlık ile, açılır rahmanlık ile. Altıncı bağlanır kibri haset ile, açılır akıl-nakıl ile ve batın gözü ile. Yedinci bağlanır gayret ile, açılır kerem ile.

Eğer senden sual etsele : Mağrur kimlerdir? Cevap ver ki, tariki mustakimden azanlardır.

Eğer sual etseler : Atan belini ne ile bağladı? Cevap ver ki, ata bel bağlamaz. Pîrlar bağlar. Her kişi pirinin sohbetinden şeremsar olmaya. Sözünde kıllıyet yani killet bulunmaya ki tariki ayini erkânı yerini ala.

Sual etseler ki : Pirin ile senin aranda ne vardır? Cevap ver ki : Tecellâ, temenna ve yezide teberra vardır. Niçin ki? Hazreti İman Cafer Sadık Hazretleri buyurmuşki tecellâ ve temenna eylese boynundan farzı eda eder. Ve yezide teberra edince imamların hakkın eda etmiş olur.

Sual etseler ki, pirin sana ne dedi? Cevap ver ki : Pir bana dedi ki, hizmet ile otur, hürmet ve izzet ile söyle dedi.

Sual etseler ki, pir kulağına ne dedi? Cevap ver ki : Pîr kulağıma dedi ki : «Şeriatta kâhil ol. Ve tarikatta haberdar ol ve hakikatte payımal ve maarifetle agâh ol dedi.

Sual etseler ki, hakikat nedir? Sen de ki, hakikat hak taalanındır. Kapısı kaçtır? Cevap ver ki; birdir. Bir nesne ile bağlanır bir nesne ile açılır. Yani, mü-

sahipsizlik ile bağlanır müساهiplik ile açılır. Hakikat hak taalâ üzeredir. Her kim hakikat menziline yetti. Hakka yetmiş gibidir. Hakikate yetmiyen hakka yetmez. Maarifet, hakikatten hasıl olur.

Sana sual etseler ki, maarifet kaç kapıdır? Cevap ver ki, binbir kapıdır. Manâsı nedir? derlerse, sen cevap eyle ki, hak taalâ hazretlerinin binbir adı vardır. Ve binbir kelâmı vardır ve binbir köşesi vardır ve binbir kapısı vardır. Arifler ve âbidler, özünü bilenler ameli sebebiyle ol kapıyı açarlar. Cennetin sekiz kapısını açarlar. Ve yüzlerine tamunun yedi kapısı bağlana, inşaalahu taalâ. Ve dahi halifelere ve Pîrlere ve zakirlere vaciptir ki bu hesabı bileler ve taliplere ve bilmeyenlere öğreteler. Yoksa isimleri ismi müsammas değildir. Yedikleri haramdır. Taliplerin vebalı boyunlarında kala.

Eğer halife öz adın ve zakirler öz adın bilmese-ler, öz adları kendilerine azim ola. Tamunun yedi kapısı bunların yüzüne açıla. Ve Cennetin sekiz kapısı yüzlerine örtüle. Şeytan aleyhüllâne gibi olalar.

HALİFE, PİR, ZAKİR

İmdi, halife adı beş huruftur. Birisi sakıttır. Yirmi dokuz kalır. oniki oniki tarh edeler beş kahr. Beş şeriattır ki, Hazreti Resulün şartıdır. Ve halife, Muhammed Mustafa işin işleye ki âyini erkân yerini bula.

Ve dahi şariat tarikatın kapısıdır. Bir kimsede şariat şart olmasa tarikata giremez. Ve dahi pîr adı dört huruftur. Ol dört huruf yirmibeş olur. Oniki oniki tarh edince biri kalır. Ol bir de tarikattır. Ve tarikatte yedi huruftur. Hazreti Emirülmüminin Ali Veliyullahtır. Ol Ali işlegi gerektir ki, âyini erkân yerini bula. Eğer ol pîr kendisini bilmezse, pîrlik canına azim olsun.

Ve dahi zakir adı dört huruftur. Yirmi bir olur. Oniki tarh edince dokuz kalır. Dokuzda doksanbin nefesdir ki, hak taalâ nefesidir ki, Hazreti Muhammet aleyhisselâm ile kelimat etmiştir. Zakir gerektir ki, bu doksanbin kelâmı zikri içinde gezdire ki hak taalâ mevcuttur. Zakir olanın yerde ve gökte zakir ehlide tabip tahir olup zikre meşgul ola ki hak taalâ buyurur ki, hizmeti ahi Cebraildir. Yer ile göğün arasında yetmişbin nur kanatlı feriştehler bile zikr edeler.

Ahi Cebraile, Hak Taalâ emreyledi ki «Ya Cebrail, bana yer yüzünden haber getir» dedi. Cebrail, Hakkın emri ile cihanı devr eyledi ki, kelime-i tevhit

bin zikir avazın işitti. Muallak yer yüzünde durdu. Yetmiş bin nur kanatlı ferîştehler ile bile takım kelâmı tevhit hatem oldu.

Vardı Cebrail aleyhisselâm, hak taalâ hazretlerine haber verdi ki «Ya perverdigar, falan şeyhin taliplerinden ehli talip olan adamları gördüm, oturmuş ismini zikrederler. Tevhidin avazı yerden göğe dolmuş. Ben de hayran oldum.» dedikte, Hak Taalâ hazretlerinin hoşuna geldi. Dedi ki, «ya Cebrail, o kullarımın ibadetlerini kabul eyledim. Ve günahlarını yarlıgâdım. Ve yerin göğün ferîştehlerin yarlıgâdım. Ya Cebrail, senin dahi günahından geçtim, âzât eyledim.» dedi.

İmam Cafer Sadık Hazretleri buyurmuş ki: «Her kim ki öz günahın görüp, eceli yetse, ol demde ölenin günahından geçtim» buyurmuş.

Hak Taalâ Hazretleri izzim ve celâlim hakkı için her kîm zakir olsa imtihan ile zikretse ona yetmişbin lânet gökten aşağı ine. Lâkin ol cemaatin günahından geçirim sâfi oturmuş olalar.

Ve bir dahi buyurmuş ki, musahipsiz tarîk çalıp tercüman yidirmesinler ki hatadır.

CEBRAILİN TARIKLENMESİ

Ve dahi tarik, tercüman Hazreti resaletpenah Emirülmümininden kaldı. Hazreti Resaletpenah, Cebrailden istedi. Ol sebepten, Cebrail Aleyhisselâm dedi ki, Ben mukarribi peygamberim, Muhammed Mustafa karşında durur» dedi.

Pes, Hazreti Resul Ekrem, Cebrail haline âgâh oldu. Cebrailin kalbine hubar geldiğin fehmolundu. Yine ol vakit Cebrail Aleyhisselâm geldi. Eyitti :

«Ya Muhammed, bana niçin izzet ve hürmet etmezsin» dedi. «Hürmet etmemekte taksirat nedir?» dedikte. Hazreti Resul buyurdu ki, «Ya ahî Cebrail, sen ne melek olduğunu biliyor musun, senin kalbine hubar geldi.» Ol vakit, Cebrail aleyhisselâm yüzünü yere urdu. Şahı Merdan Aliyyel Murtazadan aman dileyip yola girdi. Ecrin verdi. Cebraille tarik çalıp tercüman aldı.

Cebrail, Allahu Taalâdan mürüvvet edip dergâhına gelip hacet diledi. Ol vaki bu dünya bina olma-
mış idi. Ve Hazreti Muhammed Mustafa ve Aliyyel Murtaza bu onsekizbin âlem içinde vechini naksetme-
miş idi. Ondan beri rehberlik Cebrailden kaldı. Ve pîr-
lik Şahı Merdan Aliden kaldı.

TARİKAT YOLU

İmdi ey talip, Hazreti Muhammed Mustafa sallallahu Taalâ aleyhi vesellem ve Hazreti Fatıma ve İmam Hasan ve İmam Hüseyin ve oniki İmamın ve serveri enbiyanın rahî tarikatın beyan edelim ki bu yolda bu erkânda rahî hak ola ve erkânı kadim ola.

İmdi, malûm olur ki, beş kimesne zikroldu. Biri Şahı Merdan Ali, biri Hazreti Fatıma, biri İmam Hasan, biri İmam Hüseyin, biri Zeynel Abidin. Bunların sözleridir. Evvel, hamuşluk maarifetin beyan eder. İkinci, zehirnuşluk maarifetin beyan eder. Üçüncü bab, perdepuşluk maarifetin beyan eder. Dördüncü, sûfilik beyan eder. İnşallahu taalâ zikrolunur.

Eğer sual etseler ki «kimin ferzendisin?» Cevap ver ki «Yolun oğluyum» Eğer deseler ki «Yol nedir?» Cevap ver ki : «Birinci şeriat, ikinci tarikat, üçüncü maarifet, dördüncü sırrı hakikat; yol bunlardır diyesin. Mânâsı budur ki, bu dört âlemdir. İlmine amel etmek dünyada tama' etmemektir. Tama' ehli didar görmez.

TAC

Eğer sual etseler ki «gökten kaç tac indi?» cevap ver ki «yedi tac indi». Evvel, Adem Safiyul-laha ak indi. İkinci, Nuh Nebiye ak indi. Üçüncü Halil İbrahime siyah indi. Dördüncü, Musaya sarı indi. Beşinci, İsaya gök indi. Altıncı, Hazreti Resule yeşil indi. Yedinci, Emirül Müminin hazretlerine kırmızı indi.

Eğer sual etseler ki, tac nedir? Cevap ver ki, insandan ibarettir. Ve ihsanda insanın vücudundadır.

Amma, Adem Peygamberin tacının teregi dördtür. Çar anasırdaki kitaptır. Yani, ateş, su, yel, topraktır.

Ve Nuh Peygamberin tacının teregi altıdır : Şeşcihet mânâsına kitaptır. Ve Şimal, Cenup budur.

Halil İbrahim Aleyhisselâmın tacının teregi yedidir : Yıldızdır. Mânâsı budur ki yıldız bunlardır: Kamer, Utarit, Zöhre, Şems, Merih, Müşteri, Zuhâl.

Ve Hazreti Resulün tacının teregi on ikidir : Burca misaldir. Hamel, Sevr, Cevza, Seretan, Esad, Sünbüle, Mizan, Akreş, Kavs, Cedi, Delv, Hut.

Ve Şahı Merdan Alinin tacının teregi on ikidir : Onbir İmamın atasıdır. Ve dahi gün yüzünde yazılmıştır ki, bu onikinin evveli Alidir. Ahiri Mehdidir, Şahibüzzamandır.

Ve Hazreti Resul buyurmuştur ki, evvelihâ Ali ve ahiriha Mehdi olacaktır.

Eğer sual etseler «tacın farzı nedir» Sen de ki «Pirdir, pirin sohbetin tutmak ve pire hizmet etmektir. Ve tacın sünneti pire itaat etmektir. Tacın aslı istiğfar etmektir. Ve münasibiyle günahına tövbe etmektir. Tacın fer'i cahille sohbetten ihtiraz eyleyip ve fahişe avrattan kesilmektir.

Eğer sual etseler ki «pişivası ve rehnüması nedir?» Cevap ver ki : «Hakkı tanımaktır». Sual etseler ki «Tacın batını; yani içi nedir?» Sen de ki «Hak nurudur.» Sual etseler ki «Tacın zahiri nedir, yani dışı.» Sen de ki «İmamın velâyetidir.» Sual etseler ki «Tacın kelimesi nedir?» Cevap et ki : «Bir eliftir. İsmullahtır, methi Ali İbn Ebu Talip Kere-mullahu veçh Hazretleridir». Halife-i reh-pûmadır. Evvel gelen kimeslerin mezhebi şia anın kiblesi idi. Yol, erkân bilmezler idi. Halife ve pir görmediler idi. Heman bir imaret idi. Vahdet tacının tertibi binihayedir. Sual etseler ki, «Tacın esası nedir?» De ki «Sırdır, zikri haktır.» Sual etseler ki : «Tacın rengi nedir?» «Kitap İmam Hüseyin İbn Alinin kitabıdır.»

Sual etseler ki, tacın şulesi nedir. Cevap ver ki : İzzetle selâm vermektir. Tacın Pambuğu hakkın muhabbetidir. Tacın dirisi başa giymektir. Tacın ölü-sü nedir, Cevap ver ki : Baştan yere koymaktır. Her kim, tac giyip bu zikr olanları bilmes-e ol tac ona haramdır.

YOLUN HİZMETLERİ

Sual : Pirlik kimden kaldı? **Cevap :** Hazreti Şahı Merdan Aliden kaldı. Zira Cebrailin piridir.

Sual : Sadri seyyitlik kimden kaldı? **Cevap :** Hazreti Resul Ekremden kaldı. Cümle âleme sadrîdir.

Sual : Şahmalık kimden kaldı? **Cevap :** İsmail Aleyhisselâmdan kaldı.

Sual : Zakirlik kimden kaldı? **Cevap :** Cebrail Aleyhiselâmdan kaldı. Ve bir kavilde dahi kalem kudrettir, ondan kaldı.

Sual : Sâkîlik kimden kaldı? **Cevap :** Hazreti İmam Hüseyinden kaldı ki sâkîi kevserdir. Sakalık onun elindedir.

Sual : Çırakçılık kimden kaldı? **Cevap :** Hazreti Selman Farisîden kaldı. Zira heşt çerak onun elindedir.

Sual : Çerağın lülesi kaçtır? **Cevap :** Dörttür, birinci şariat, ikinci tarikat, üçüncü maarifet, dördüncü hakikattir. Yani hakkı tanımaktır.

Sual : Hâdimlik kimden kaldı? **Cevap :** Hazreti Resulden kaldı.

Sual : Tarikçilik kimden kaldı? **Cevap :** Mikail Aleyhisselâmdan kaldı.

Sual : Ferraşlık kimden kaldı? **Cevap :** İbrahim Halilullahtan kaldı.

Sual : Cencilık kimden kaldı? Cevap : İsrail Aleyhisselâmdan kaldı.

İmdi, malûm ola ki pir olanlara vecipdir ki dört ilimden haberdar olalar ki, âyini erkân yerini ala. Meselâ : Şariat, tarikat, maarifet, hakikat içinde bir müşkül olsa birbirleriyle kelâmullah ve hadisi resulullah ile müşkili halledeler ve şariatın udunu edebini ve şartını halledeler. Ve tarikatın irşadın ve revişin halledeler. Ve maarifetin bilmeğin ve amel etmeğin halledeler. Ve hakikatın birleşmeğin ki makam arasıdır. İmdi bu adama pir demek caiz olur.

ADEMLE CEBRAİLİN KARDEŞLİK OLMASI VE LOKMA YENMESİ

İmdi, ey talibi tarikat ve ey zikiri rahı hakikat. Ol talibe vaciptir ki farz olan gerek farz ve gerek halife ve gerek seyyid bu üç ulûmdan haberdar olalar ki, kâmil olup evvel ilmi şariat, ikinci ilmi tarikat, üçüncü ilmi maarifette kâmil olmak gerektir ki talibin bu ilimden bir müşkili olsa, halife olan onun uhdesinden gele. Âyeti kelâmullah ile cevap vere. Ve talip pire iradet getire. Ahireti alennurdur. Elini onun eteğinden ayırma ki âyini erkân yerini ala.

Sûfî olan sabahtan pir nazarına gelince miskinlik ve toprak gibi sakın ola. ve pir olan yüzünü talipten yana döndüre. Talibe diye ki: «Ey talip. Muhammed Aliyi kabul ettiniz mi? Ve Muhammed Ali-nin emrin ve şariatın ve tarikatın ve baadezalik senin pirliğine havaledir, diye ki talip emrin tutmuş ola. Pes iki mürit ede. Biri ulema ve biri zakirdir. Ve âyini erkânın talibe talim ede ki halife pir elin tuta ve kelimei şahadeti ve kelimei tavhidi âyini erkânca yerini bulalar.

Lâilâhe illallah biazametullah ve Muhammeden Resulullah Halife lâilâhe illallah bikudreti aliyyün veliyyullah binnur biizzetullah lâilâhe illallah Muhammeden Resulullah. Kakkan hakkın lâilâhe illallah. Şer'an şer'an lâilâhe illallah. Aliyyün veliyyullah. Vasii Resulullah. İmamı müminin ve imamı müttekin ve katilülmüşrikîn ve hüccetül vârisin... cümlesi odur.

Bir kelâmdır ki Cebrail Aleyhisselâm, Adem Safiyullah hazretlerinin belini bağladı. Ondan sonra birbirini karındaşığa kabul ettiler. Ondan sonra beytullaha hakkın emriyle cümle ferîştehler bir sahan helva ve taze ekmek Hazreti Ademe verdiler ki niyaz idi. Ve Hazreti Hava Anamız onda yok idi. Ve bir lokma helvadan Hazreti Adem Hava Anamıza sakladı. Ve lokma saklamak ondan kaldı. Ve yine nakildir ki Hazreti Resul ol vakit Medinei mübarekede sücut edip elveda ricasın eylerdi. Ol vakit, Resul-i âlâm makamı halvet idi. Ondan Cebrail geldi eyitti : «Ya Muhammed, Allahu Taalâ sana selâm gönderdi. Vaktine hazır olsun; vakti rihlet geldi, sana vasıl oldu, didare gidelim. Bu mahalde imamı müttekin Emirülmüminin Hazreti Ali Keremullahu veçhe hazretlerine tapşuram» dedi.

MUHAMMEDİN

• ELİNİ ALIYE VERMESİ

Ondan, Hazreti Resulullah dücihanda düzetiler ki hakkın emri böyle idi. Hazreti Resul, minbere çıktı ve Hazreti şahı merdanın sağ elini tuttu. Hutbe okudu. Hutbeden sonra bu âyeti okudu :

İnnelleziyne yübayi'neke innema yübayi'unal-lahe yedullahi fevka eydihim femen nekese feinma yenküsü alâ nefsihi ve men evfa bima ahede aleyhullahe fesityü'tiyhi ecren aziymen (1).

Ve ondan sonra bu âyeti okudu. Yani şahı merdan şanına okudu :

Allahümme vâil men valâhu ve adi men adâhu vensur men nasarahu vehzil men hazelehu vâli men âlâ min zulmuhi ve accilhu feracehu venzur min şiatihim ve ehlike azulehum minel cinni vel insi minel evvelin vel ahirin ve erzikna şefatahüm ve ahzinna maahum fi zümretihim ve tah-te devleti muhammedin seyyidel evvelin ve ahirin ve lâ tufarrık beynena ve beynehum yövmel kıyameti ve inneke gafuren rahiym verham ve ente bi rahmetike ya erhamel rahimiyn.

(1) Feth suresi (48) nin 10. âyeti. Türkçesi: Seninle anlaşma ahdi yapanlar ancak Allah ile anlaşma ahdi yapmışlardır. Allahın eli onların eli üstündedir. Kim bu ahdi bozarsa nefsi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allaha karşı ahdinde vefa gösterirse Allah ona büyük mükâfat verir.

Deyip Hazreti Resul cemaatiyle kalktılar. Ve Resulullah ol zaman meyan bendin seccade üstünden getirdi eyitti ki: Bu benim meyan bendimdir ki Cebrail ve Hazreti Ali, Miraç gecesinde benim belim ey cemaat ki kaldılar ta on yedi kimseye Selmanı Farisi Hazreti Şahı Merdanın icazetiyle kemerlerini bağladı. Heft deh kemerbest onlardı.

Ve dahi on bağ hurma getirdiler. Hazreti şahı velâyetin taliplerine kısmet etti. Ve ondan sonra bir ihlâs ve dört itikat ile ıkrar ettiler ki imam pir ve halife mutlak şahı velâyet ol taamdan Hazreti İmam Hasana ve İmam Hüseyine ve Fatıma-tüzzehra için kısmet getirdi. Selman Farisiye tapşırıldı. Ta ki Selman Farisi onu Medineye yetirdi. Ve onun helvacılığın verdiler idi. Ve lokma getirmek ve muhabbet için sûfilere ondan kaldı. Ve bu arada halife Muhammeddir. Ve pir Alidir.

Ve ol vakit istediler ki her tarafa bir halife getireler, yani göndereler. Evvel Selman Farisiyi Iraka gönderdiler. Irak, Arap ve Acemden ibarettir. Şehri Şirazdır.

TARİKATIN ONİKİ İŞLEĞİ

Sual etseler ki, Tarikatın icabı kaçtır. Cevap ver ki : On ikidir. Birinci : Evvel kendi özün hasas etmektir. İkinci : Maarifet tohumun ekmektir. Üçüncü : Meşfuk beslemektir. Dördüncü : Rıza eteğin tutmaktır. Beşinci : Hikmet sıfatın cemet mektir. Altıncı : Özünü hizmet hürmetin saklamaktır. Yedinci : özünü mukarribiyle hurdetmektir. Sekizinci : Özünü sabır eline vermektir. Dokuzuncu : Muhabbet kilesiyle ölçmektir. Onuncu : Takva değirmeninde özün darınmaktır. Onbirinci : Su ile •yuğurmak. Onikinci : İradet tennurunda pişmek ve ihlâs sofrasına girmek özün dervişlere ve fıkralara sarfetmektir. İmdi malûm ola ki, dört kitabın mânâsı Ali hakkını söyler. Birinci Tevrat, ikinci Zebur, Üçüncü İncil, Dördüncü Kur'anı azımuşşandır. Dört ırmağa sakidir. Birinci su, ikinci süt, üçüncü bal, dördüncü kevserdir. Cümle âlem halkı Alinin haklığını söylese kıyamete değin vasfetmek mümkün değildir.

İMAMLARIN ÖVGÜSÜ

Seyyitlere arslan göründü. Felekte onunçin ona dedi, Esadullah-ı Haydar. Hem dahi kılınc gelmiye yeryüzüne illa zülfükar. Rıza kapısına isteyip ol şahın hizmetine bel bağladı Selman ile Kanber. Lâ feta illâ Ali demek mânâsı budur ki gelmiye hergiz Ali gibi yer yüzüne bir er. Lâ seyfe illâ zülfükar. Şehitler donu kırmızı geldi. Âlâ mertebe onun için geldi. Haktan dahi nazıldır. Ona tac-ı Ahmet şehadet gelincek ol şahı velâyet bile içtiler ol Şebbiri Şübber birine ağzından erdi. Rıza eceli birinin boğazından katleyledi onları ol yezit cahil epter. Hasana ağı verdi avratı, Muaviye meşveretiyle. Ol yüzü dönmüş bivefa ol tohma lânet, ah Hüseyine rahmet deyip ağlar Ümmü Seleme. Hem Şah deyip Şehriban ederdi ezber. Der idi ki iki cihan geçsem ey şah oğlu şahı vahiden demeğe bulamazım bir sencileyin bir sana benzer. Hayalin gönlümde kaldı, fırakın canımda. Bir dahi gözü gözlerim seni ey hüsnü münevver. Ey Alinin yadigarı, ey Muhammedin ciğer köşesi, ey huyu güzel, hülku şirin sözü şeker. Ey Kerbelâya müşerref eden hublara erişti. Ey yüzü gül, gözleri nerkis, perçemi buhuru anber. Yerde insan ağladı şah için. Suda balıklar, Cennette huri, gökte melekler. İmam Şah Hüseyinin kanlı gömleğin Hazreti Fatıma alıp eline divana ol yevmül mahşer. Diye ki : Hüsseynî olanların bağışla suçun, bu kanlı gömleğin aşkına himmetle bağışladım. Hüsseynîleri biküllü yeksar. Sen dahi Hüsseynî ola gör, ey yâr-ı sadık. Cihanda vücudun pâk ola,

günahtan haber. Hüseyîdir Zeynelabidin, Hüseyî-
dir Muhammet Bakır, Hüseyî tarikin beyan eyledi
İmam Cafer. İmam Musa Kâzım kân-ı evliyadır,
hem Ali Musa rızadır. Cevher bunlara tanıktır. İmam
Muhammed Taki ve Ali Naki, Hasan el - Askerî
ahir gelip Muhammed Mehdî-i sahibi zaman. İmam-
lar aşkına zülfükar çalıp ol şahı sultan Kerbelânın
hakkını alıp, lânet tavrını yezidin boynuna geçir ol
dem, tığı teber. Hüseyîdir bu kul Himmet ta ezel,
ezelden Hüseyîler tarikinde kemter. Ol Kul Him-
met imamlar tarikinde yad olma. Kul Himmet ey
dost yadigârı, onudur çağırır, Allahu ekber.

TASDİK VE TESLİM

İmdi, lâ ilâhe illallah Muhammeden Resulullah diyenlere vacipdir ki, Aliyyün Veliyyullah dahi diyeler. Emirülmüminin Alinin hakkında denmiştir.

Ve dahi bir sûfî, dört şeyi terk etmemek gerektir. Birinci kanaat, ikinci ilim, üçüncü sadıklık, dördüncü sabırlılıktır.

Ve dahi her kim talip olursa özünü turap eyliye. Sonra toprağa maarifet tohumun eke. Sonra, tevhit suyu ile suvara. Sonra, miskinlik orağı ile biçer. Sonra, rıza harmanında döğür. Sonra, şevk yeli ile savura. Sonra, mihnet ölçeği ile ölçe. Sonra, takva değirmeninde öğütür. Sonra, edep eleğiyle eleye. Sonra, sabır fırınında pişirir.

Sual — Tarikatte secde nedir?

Cevap — Tarikatte secde hemen teslim olmaktır.

Sual — Mânâsı nedir?

Cevap — Başımı yolunda koydum, benim değil senindir. Yani er hak meydana. Malûm oldu ki meydana gelen kişi başını top eyleyip ustasına al demektir. Ve hem dahi kendi özünü meydanda köle edip başından ve canından geçmek gerektir. Öyle olmak, kendini tasdik ve teslim kılmaktır. Ve dahi, tarik yolunda sıtkı muhkem edip meşayih yolunda gezmektir. Amma edep üzeredir. Bir kimse edep üzere olmasa ol kimsenin secdesi ve teslimi tamam olmaz. Şöyle bilirsiniz.

Sual etseler ki, «secdeyi havf için mi ettin, ya-

hut, bir kimseden bir şey ummak için mi ettin?» deseler.

Cevap ver ki : «Burada havf yoktur ve burada Ademden bir şey umulmaz» diyesin. Çünkü ol vakit Allahu Taalâ hazretleri Hazreti Ademi kendi kudreti eliyle düzdü. Cümle melâîkelere emreyledi. «Ademe secde kılın» dedi. Ol vakit emri kabul olup cümle melâîkeler Hazreti Ademe secde kıldı. Ol Ceberut adlı bir melâîk var idi. Ol dahi Ademe secde kılmayıp başını secdeden kaldırıp secde etmedi. Lânet tavkı boğazına geçti. İblisi Aleyhünlâne oldu, nevzu billâh minzalike.

Çünkü Hazreti Şahî Velâyet, Ademi yarattı. Kenduyi Ademin kalbinde sakladı. Dahi, cümle melâîke kendüye secde kıldığı için bu kerre secde burada Hak için oldu. Öyle olunca secde etmek, ibadet oldu. Zira, emir hakkın oldu.

İmdi, bir kimse kenduyi hakka teslim kılıp, dahi başını secdeye koyduğu gibi hakkı onda bulmuş ola ki âyini erkân yerini ala. İmdi bir kimse niyaz ve secde edip her iki ümidin haktan istemektir. Eğer nefsi için secde ve niyaz ederse mutlak kâfir olur.

İmdi, bende-i melâlet din babında şariat resulündür. Bu kadar ile amel getire. Zahiri müslüman olmasa batını sûfi olmaz. Çünkü şariat kavli resulüdür.

Tarikat kavli Alinindir. Bir s  fiye gerektir ki kademini tarikata basa ki insan  yetliği belli ola.         Hak Taal   buyurmuŐ tur ki «Ya Muhammed bu cihanı yarattım, insan için. Ve insanı yarattım, kendim için. İnsan demek Ya Muhammed iki   lemdir. Birisi   lemi k  bradır, biri   lemi suğ radır ve biri   lemi   lv  dir, biri   lemi s  fl  dir. Ve biri   lemi hayattır ve biri   lemi memattır.

BÜYÜK ÂLEM KÜÇÜK ÂLEM

İmdi, âlemi kübra âdemdir, âlemi suğra hayvandır. Âlemi ulvî âdemdir, âlemi süflî hayvandır. Ve bir dahi suretce âdem, siyretce hayvandır.

İnsanda dört hasiyet vardır : Birinci : İlimde hayvan. İkinci : Akılda hayvan. Üçüncü : Fikirde hayvan. Dördüncü : Sohbetle hayvan denir. İlimde hayvan olan kimse âlemi esfeldir. Akılda hayvan olan sözünü bilmez. Fikirde hayvan olan sohbetini hasiken ham eder. Sohbetle hayvan olan sözünü yabana harç eder.

Ve dahi, âlemde hayvan olan kimse surette âdemdir. Mânâda esfeldir. Ona âdem demezler hayvan derler. Ehli irfanın ona itimadı itibarı yoktur.

Ve dahi, zahirde âdem olan dört nesnedir. Ona anasırı erbaa derler : Ateşten, yelden, sudan, topraktan. Ol dört nesneyi dört kaide üzere komuşlardır. Suyun adını mülhime komuşlar. Ve toprağın adını mutmaine komuşlar. Ateşin adını emmare komuşlar. Yelin adını levvame komuşlar. Dördünün dahi dört mutabıkı vardır. İmdi malûm oldu ki nefsi emmare ateşe nisbet eder. Zalimlerdir ki Hakkı kabul etmemiştir.

Nefsi emmarede on havas vardır : Birinci, cehil, İkinci, kibir, hışm. Üçüncü, buğzdur. Dördüncü, kahır. Beşinci, pahıllık. Altıncı, isyan. Yedinci, nefsanîyet etmek. Sekizinci, kin etmek. Dokuzuncu; küfür. Onuncu, nifaktır.

İmdi, nefsi levvamenin mertebesi yeldir. Onun dahi on havası vardır. Birinci, zahitlik. İkinci; takvalık. Üçüncü; terki salât. Dördüncü; ubudiyet. Beşinci; namaz. Altıncı; oruç. Yedinci; hac. Sekizinci; kaza komak. Dokuzuncu; zekât. Onuncu; abdest.

Ve dahi nefsi mülhime kabul edicidir; suya nisbet eder. Onun dahi on havası vardır. Birinci; akıl. İkinci hikmet. Üçüncü, ilim. Dördüncü, nasihat. Beşinci, fikir. Altıncı, hayır. Yedinci; kemal. Sekizinci, fazıl. Dokuzuncu ihsan. Onuncu, sahavet.

İmdi nefsi mutmaine topraktır ki, Hak Taalâ cenneti onun üstüne bina eylemiştir. Toprak Âdem Safiyullaha nisbet eder. Zira ki icmalî mufasssalıdır. Toprak mufasssalı kitap ilmi esmadır. Hak şöyle hitabı izzet buyurdu ki : Men arefe nefse fakat arefe rebbe. Bu nefes, binayı evliyadır. İmdi zahir beyan eylediği, her kişi meratibin bilip mertebesine göre doğru yol ve tariki mustakim üzere ola. Zira onun dahi on havassı vardır. Birinci, fıkaraı sabirin olmaktır. İkinci, hayır öğütli olmaktır. Üçüncü, adli adalet etmektir. Dördüncü, insafli olmaktır. Beşinci, rızadan geleni nur bilmeli, Altıncı, ilim sahibi olmalı. Yedinci, hakikatı hak etmeli. Sekizinci, hakka yakın olmalı. Dokuzuncu, ah-dinde durmalı. Onuncu; vefa nedir fark eylemeli ki hasiyyet âşikâr ola. Çünkü toprak şahı Merdandır. Onun için ismine Ebu Turabi ve bir ismine Ebu Talib dediler. Velâyeti, kerameti ve nübüvveti âşikâr eyledi. Ve bu mertebe insana müyesserdir. Ve

bu mertebe insandır. Evvel insan kendini bilmek gerektir.

Ve dahi, evsafı zemime sekizdir. Onun cümlesine nefsi emmare derler. Birinci, pahlıdır. İkinci, kibr. Üçüncü, şehvet, Dördüncü, hırs. Beşinci, nefis. Altıncı, zuraflık. Yedinci, gazap. Sekizinci, hatır yıkmaktır. İmdi, gönül dedikleri hakkın evidir. Bu sekizi tebdil edersen sekiz cennet kapısı yüzüne açılır. Ve yedi tamu yüzüne bağlanır. Eğerçi tebdil etmeyip bunları sana yakın edersen sekiz cennet kapısı yüzüne bağlanır. Ve yedi tamunun kapısı yüzüne açılır.

İmdi, bu yedi şeyi terk etmemek gerektir. İnsanı hidayete ulaştırır. Birinci, sehavet. İkinci, kanaat. Üçüncü, ilimdir. Dördüncü, sabır. Beşinci, ilmine kibir olmaya. Altıncı, hak için hizmet ede. Yedinci, cömert ola. Evvel yol, Muhammed Aliden kalmıştır. Ve bundan tutmuşlardır. Nefsin rızasın hasıl eyleye ki tecellâsı temennası ve niyazı hak ola. İlmi ulvî ve ilmi süflî ve ilmi memat bundan için derler. Ve sıfatı tebdil edip esfel sıfata düşersen şeytan zahir olur. Neuzu billah ol kimse mahrum olur. Hidayetten çıkar zulmata düşer. Ol kimseye surette âdem derler; mânâda hayvan derler. Çünkü ateşten yaratılmıştır. Ateşe sekiz derler. Şükür ile hüda oldukça sekiz şeyi bağlar. Birinci, narı riya, İkinci, narı şehvet. Üçüncü, narı cehil. Dördüncü, narı hırs. Beşinci, narı gaflet. Altıncı, narı nazar. Yedinci, narı kibir. Se-

kızinci, narı batındır.

Ol birinci, narı riya, defolur; zikir ile. İkinci narı şehvet, defolur; helâl kâr ile. Üçüncü, narı cehil, defolur; ilim ile. Dördüncü, narı hırs, defolur; ölümü kalbinden çıkarmamakla. Beşinci, narı gaflet, defolur; ağlamak ile Allah korkusundan.

Atıncı, narı nazar, defolur; sözü fikir ile söylüye. Yedinci, narı kibir, defolur; nefsini bilmek ile. Sekizinci, narı batındır, defolur; kanaat ile. Bu tafsilin beyanı budur ki : Men arefe nefse fekad arefe rebbe. Yani nefsini bildi rabbini bildi. Nefsinden gafil olan kimse cahil kaldı.

Amma baad rivayettir ki, bir gün cümle evliyalar dediler ki, ey azizim hikmetinden aziz nesne yoktur. Ve ol zaman şahı velâyet cümle hikmetçileri katına getirdi Dedi ki : «Sizden bir nice nus-ha talep ederim ki, hiç hüluslarında galat olmayıp dünyada ve ahirette faideli ola. Ta ki men onlara itibar edip ve onunla amel edeyim. Ve onunla her nesne üzerine zafer bulalar. Ve benden sonra bir yadigâr kala» dedi. Ve cümle hikmet biliciler Şahı Velâyetten bir yıl mühlet istediler. Ve bir yıl için de bu sözleri cemi mevcut edip adını Velâyetname koydular. Bir kitap ettiler. Üzerini altın ile yazdılar. Bu kitabı Şahı velâyet katında saklayıp Hak Taalâ izzü cel ve âlâ hazretleri huzuruna gelip dediler ki, yarabbülâlemin ola iki hoş gele dediler

MÜŞKÜLLERİN CEVABI

Sual eyledim ki, yarabbi, sana yarayan nedir, ademe yâr olan. Birinci : İlim öğrenmek. İkinci : Yiğitlik vaktinde hak işlerle meşgul olmaktır.

Sual ettim ki, ya Resulullah, ol nasıl iştir ki meşgul oluna ve âdem senin katında hürmetli ola, ya şah dedim. Cevap verdi ki : Üçüncü Her kişi kendi hünerini halk yanında ve mürşidi kâmil yanında söylemektir, dedi.

Sual ettim ki, ya Şah bir adam kendi dostundan kötü iş görse, ondan ne ile dostluğu kesmeli. Hitap eyledi ki, üç şey ile kesilir. Birinci : Ol dosta ziyaret etmemektir. İkinci : Halin hatırım sormamaktır. Üçüncü : Ol kimsenin katında haceti var ise istememektir.

Sual ettim ki :

— Ya şah, bir kişinin işi gayret ile mi hoş olur yahut kaza ile mi hoş olur?

Hitap eyledi ki :

— Gayret dediğin kazaya sebep olur.

Sual ettim ki :

— Ya şah yiğitlerden nasıl şey ayur gider?

Hitap eyledi ki :

— Biri haya, biri edep, biri bahadırılık bunlar ayur gider.

Sual ettim ki :

— Ya şah, pirlere nasıl şey hoş gelir?

Hitap eyledi ki :

— Âyini erkânda ona bilicilik ve talibe doğru

yol göstermek hoş gelir.

— Nasıl şey acele gider?

Hitap eyledi ki, pirlerden bed nüfus ve bed ahlâk ve yalan dünyanın faidesi için tama etmek hoş değildir. İmdi, dünya malı için şehvet gösterir, tazarru ve niyaz eder; ol kişi, hasis kişi olmuş ola, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya Şahı Velâyet Saki kimdir?

Hitap eylediki :

— Sehavettir, kâinatın aynıdır, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya Şahı Merdan, Sehavetten murad nedir?

Hitap eylediki :

— Nasihatte saki ola. Ve ilimde saki ola ve gönlü şad ola, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya şah, âdem gönlünü ne ile besler?

Cevap verdi ki :

— Didara muştak olmakla besler, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya şah, âdem ne ile ruşen olur?

Hitap eyledi ki :

— Sözü şirin olmakla, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya şah, nasıl şeydir ki, kişi ister bulamaz.

Cevap verdi ki :

— Tendürüstlük ve gam içinde şadlık ve dostta muhlis bu üçü bulamaz, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya şah, yaramaz ahlâk nedir?

Cevap eyledi ki:

— Cümle iyiliklere baştır, kötülük etmek.

Sual ettim ki :

— Ya şah, hünerlerde hiç ayıp hüner var mıdır?

Cevap eyledi ki:

— Elinden sehavetlik ve maarifet gele, ona minnet ede, benim katımda ayıptır.

Sual ettim ki :

— Ya şahı velâyet, bahadırılıktan nişan nedir?

Cevap eyledi ki :

— Bir kimsenin üzerine kadir olacak intikamı affedip geçmektir.

Sual ettim ki :

— Ya şah, ol nedir âdemin ilmini çok eder?

Cevap eyledi ki :

— Doğruluktur.

Sual ettim ki :

— Ya şah, nasıl kimsedir, hiç aybı olmaya?

Cevap eyledi ki :

— Hak Taalâ hazretleridir

Sual ettim ki :

— Ya şah, akıllardan hangisi yahşidir?

Cevap eyledi ki :

— Yaramaz kimseden yaramaz işi saklamaktır.

Sual ettim ki :

— Ya şah, âdemin nasıl aybı ziyandır?

Cevap eyledi ki :

— Evvel gelir, bir âdemi haklar, sonra döner faş eder, bu insana ziyandır.

Sual ettim ki :

— Ya şah, hangi saatte ömrüm zayi olur?

Cevap eyledi ki :

— Bir kimsenin hakkında iyilik etmeyip gücün yettiği işleri edersen ol saat ömrün zayi olur.

Sual ettim ki :

— Ya şah, hangi buyruktur, hor tutmak olmaz?

Cevap eyledi ki :

— Hak Taalânın ve Resulünün buyruğunu hor tutmak olmaz. İkinci : Akıl dâânâların buyruğudur. Üçüncüsü : Pir buyruğudur Dördüncüsü : Rehber buyruğun. Beşinci : Halife buyruğun. Altıncı : Mürşit buyruğun. Yedinci : Musahip buyruğun. Sekizinci : Âşina buyruğun. Dokuzuncu : Ustat buyruzun. Onuncu : Ata ana buyruğun. Onbirinci : Komşu buyruğun. Onikinci : Avrat erinin buyruğun hor tutmak erkân değildir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, dirliğin hangisi yahşidir?

Cevap eyledi ki :

— Yiyip yidirmek yahşidir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, ahirete ne yarar?

Cevap eyledi ki :

— Hayır amel ve doğru yol makbuldür.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, ahiretin azığı nedir?

Cevap eyledi ki :

— Elin ile vermek ve az kâra kanaat etmek-
tir. Ve bir dahi hak taalânın hoşnut işin işlemek-
tir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, insanı yaramaz eden nedir?

Cevap eyledi ki :

— Avratlar erine yalan söylemektir. Ve ha-
yasızlık etmektir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, ne işleyim ki, muhanete muhtaç
olmayım?

Cevap eyledi ki :

— Az yemek, az uyumak, az söylemek muha-
nete muhtaç olmaz.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, âdemin hangisi akıllıdır?

Cevap eyledi ki :

— Az söyleyip, çok dinliyen ve çok bilen akıl-
lıdır.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, fesat neden kopar?

Cevap eyledi ki :

— Cahilden kopar.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, muhabbeti gideren nedir?

Cevap eyledi ki :

— İki kimseyi birbirine zemmeylemektir.

Sual ettim ki :

— Ya Şahım Ali, asıl niyaz nedir?

Cevap eyledi ki :

— Özünü turab etmektir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, tedbiri kimden soralım?

Cevap eyledi ki :

— Üç türlü hasiyyeti olandan. Birinci : Pâk
din sahibi ola. İkinci : İyi kimse ola. Üçüncü :
Bilici ola.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, kaç şey ile iyilik tamam olur?

Cevap eyledi ki :

— Atasına itaat etmek. Ve cömertlik etse min-
net etmiye. Ve pire hizmet etse minnet etmiye.

Bunlar ile tamam olur.

Sual ettim ki:

— Ya Şah, ol kimse ki, gayrilere muhtaç olmaz?

Cevap eyledi ki :

— Akıllı kişi idrak eder. H nerk r kişi ibadete muhtaç göstermedi, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya şah, kimdir ki, bütün cihan halkı ona dosttur.

Cevap eyledi ki :

—  lemayı g zl yen ve yalan s ylemiyen ve kimseleri incitmeyen  dem olur dedi.

Sual ettim ki :

— Ya şah, ilim öğreneyim, miktarımı nice bileyim.

Cevap eyledi ki :

— Ag h değil isen, ag h olursun. Ve eğer yoksul isen gani olursun. Eğer sohbet bilmez isen kel m sahibi olursun.

Sual ettim ki :

— Ya şah, mal ne içindir?

Cevap eyledi ki :

— Evvel : Kendi ihtiya ın için. İkinci : Ahret azığı i in.    nc  : D cihanı dost etmek için. Dördüncü sair fıkaraklar m saaden dokunmak içindir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, velâyet bilicilerin piri kimdir?

Cevap eyledi ki :

— Asıl hüner sahibi olup gönlü dar olmayan kimsedir, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, mürüvvet nedir?

— Müminlerin üzerine hak vacip etmektir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, ol nasıl şirin nesnedir ki, yiyen kimseyi öldürür?

Cevap eyledi ki :

— Şehvettir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, hangi binadır, hergiz harap olmaz?

Cevap eyledi ki :

— Turab olmaktır.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, hangi şirindir, ahiri acı olur?

Cevap eyledi ki :

— Fani dünyaya aldanmaktır, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya Şahım Ali, hangi gömlek eskimez?

Cevap eyledi ki :

— Ol yahşi dindir, dedi.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, hangi düşmandır, dostlardan azizdir?

Cevap eyledi ki :

— Nefistir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, hangi hastalıktır, kişi ilacından aciz kalır.

Cevap eyledi ki :

— Akıl eksikliğidir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, hangi yüceliktir alçaklardan alçaktır?

Cevap eyledi ki :

— Kibirliliktir.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, kişinin güzel huyu nedir?

Cevap eyledi ki :

— Bir kişiyi mezeletten kurtarmaktır.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, bedhuy nedir?

Cevap eyledi ki :

— Bir kişiyi nahak yere mezellete uğratmaktır.

Sual ettim ki :

— Ya Şah, hangi yere ki aslâ sagalmak yoktur?

Cevap eyledi ki :

— Mazlum olana hükmedip nahak yere zulum etmektir. Ona sağalmak yoktur.

Bu hatem burada oldu tamam — Yardımcınız olsun oniki imam—.

BESMELE

İmdi, malûmdur ki, bir kimse Bismillâhirrahmânirrahim dese, şeytan aleyhün lâne erir; şol ateşe karşı mum gibi.

Ve bu rivayette, Bismillâhirrahmânirrahim kelimesi dört kelimedir. Ve günah dört nevi üzeredir. Birinci, gece günahı, ikinci gündüz günahı, Üçüncü gizli günah, dördüncü aşikâre günahıdır.

Kaçan ki bir kişi ihlâs ile Bismillâhirrahmânirrahim dese, Allahu Taalâ ol kimsenin günahını yarlıgaya, affeyleye.

Ve dahi Sultanı enbiya bir hadiste buyurur ki, bir kişi sıdk ile Bismillâhirrahmânirrahim dese Hak Taalâ hazretleri kiramen kâtibiyne emreder ki, ol kimse divanına gelince Cennette dörtbin derece yazılır, demiş. Ol kimsenin dörtbin günahını affeder.

Ve bir hadiste Muhammed Mustafa Hazretleri buyurmuş ki : Bir kimse evlâdını okumak hizmetine verse, ol oğlan bir kerre Bismillâhirrahmânirrahim dese, Hak Taalâ hazretleri ol oğlan için bir berat yazar ki, ateşten halâs ola ve ol oğlan atasına ve anasına bir berat yazarlar ki, hergiz cehennem ateşi görmeyip hâlâs ola.

Ve dahi Hazreti Ali Keremullahu veçhe hazretlerinden rivayet olunur ki : Hak süphane ve taalâ hazretlerinin her ne kadar sırrı ve esrarı var ise dört kitap içinde buyurdu. Birinci Tevrat. İkinci

ci Zebur. Üçüncü İncil. Dördüncü Kuran-ı Azimüşşandır. Bu dört kitap içindeki esrarını Fatiha şerifte beyan eyledi. Ve Fatiha-i şerifte her neki esrarı var ise Bismillâhirrahmânirrahim için de kodu.

Ve Bismillâhirrahmânirrahim içinde her ne kadar esrar sırrı var ise Yasini Şerifte ve her ne ki Yasini Şerifte var ise ol (ba) nın altındaki noktada mânâsı beyandır.

İmdi, malûm oldu ki, Hak Taalâ Hazretlerinin iki adı vardır. Birisi gizli ve birisi aşikârdır. Aşikâre adı Errahmanırrahim, gizli adı Hü'dür.

Ve dahi nimet iki türdür. Biri gizli ve biri aşikâredir. Aşikâre nimet, mal nimeti ve mülk nimeti ve oğlan ve kız gibidir. Gizli nimet : Şevki zevki terk edip Ali - Muhammed yoluna sarf etmektir. İman gibi ve maarifet gibidir.

İmdi, Onun hikmetinden sual olunmaz. Hak Taalâ Hazretlerinin binbir adı vardır. Ve bir dahi hükmeyledikte bir damla sudan hub suretli adam yaratır; ay ve güneş Onun hüsnünde hacil olur. Küllü şey'in kadirdir.

İmdi, malûm oldu ki, âlem esrarı ekberdir. Ve ervahtan âlemi ervah ekberdir. Ve dahi âlemullahıdır. Ve insan âlem kalbinden ekberdir. Ve dahi hadisi şerifte velzikrullahi velkalbullahi beytülekber. Mümin olanın zikri kabul ve kalbi beyti şeriftir. Amma Hak Taalâyı zikretmek yedi türdür : Birinci, Pirin hizmetini bilüp işlemektir. İkinci, Allahu Taalâ Hazretlerinin ıkrarına kavi olan kimse ile hak musahip olmaktır. Üçüncü, şeriati muhkem olmaktır. Dördüncü, tarikatı muhkem olmaktır. Beşinci, maarifeti muhkem olmaktır. Altıncı, ilme muhkem olmaktır. Yedinci, edep hayaya muhkem olmaktır.

KARINDAŞ OLMAK

İmdi, malûm oldu ki, pir nazarında karındaş olmak ile, kırk makamda kırklar ile karındaş olur. Ve on yedi erkânın edebini bilen ehli seyran olana arifi billâh ve barikullah derler. Ve pir bir kâmilî pir meydanında karındaş oldukça yetmiş yedi erkânda ve on yedi erkânda sahibiyile musahip olur; bir baba ve bir ana karnından doğmak ile karındaş olur. Çünkü biri kırktır kırkı birdir. Birlik makamı derler.

Hazreti Şahı Merdan Murtaza Ali Keremullahı veçhe kırklar içinde birine neşter urdu. Kırkıdan birer damla kan aktı. O zaman bir üzümü Selman kırklara niyaz getirip ezdi. Şerbet eyledi. Cümlesi içip serhoş oldular. Ve Hazreti Resulün şemlesi kırk pare oldu, kırkları nişan verdi.

Ve dahi malûm oldu ki, mücerred olan meşrep, musahip olan kimseden kazanç almaz. Ve dahi varmak dört kapıda kırk makamda onyedi erkânda aslâ erkân değildir. Hazreti Resul otuz dört kerre miraca vardı. Hak ile hak oldu. Cebrail mürebbisi ile bile idi, Onu kıpıda koydu. Hazreti Emirülmüminin ile musahip idi; Onu Sidretülmüntehada koydu. Aşık meşrebi idi; Onu arşta koydu. Muhabbetle Rabbisine ulaştı.

İmdi malûm oldu ki, muhabbet Hak Taalâ kendidir. Hak Taalâ Hazretlerinin vardığı yere kulları F-8.

varamaz. Hazreti Muhammedin vardığı yere ümmetleri varamaz. Ustadın vardığı yere şakird varamaz. Malûm oldu ki, muhabbet güçtür.

ÜÇ SÜNNET

YEDİ FARZ

Talibin boynunda Sûfilîğin hakkında üç sünneti vardır. Birinci: Gönlünde, kin - kibir olmaya. İkinci kalbinde adâvet olmaya. Üçüncü: Turab ola.

Ve dahi Sûfilîğin yedi farzı vardır:

Birinci budur ki: Mürebbisine düşe. İkinci: Musahip ola. Üçüncü: Tac uruna. Dördüncü: Sırdar ola. Beşinci: Yâre yâr ola ve özü ulu ola. Altıncı: Beli berk ola. Yedinci: Hakla sohbetkıla.

Ve dahi Sûfilîğin bir şartı vardır: Özünü meşayihe yetire.

İmdi malûm oldu ki, bu sünnetleri bu farzları yerine getirmeyen ve bu minval üzere olmayanlara sûfî diye inanmayasınız.

Birinci sünnetten düşen talibi, görgüsüne koyasınız, nasıl hizmet ederse onunla kabul edesiniz.

İkinci sünnetten düşen talibe üç sırdeste vurasınız. Üç akçe niyaz alasınız. Birini halifeye ikisini gazilere veresiniz.

Üçüncü sünnetten düşen talibe, beş sırdeste urasınız. Beş akçe niyaz alasınız. Üç akçesini gazilere, ikisini halifeye veresiniz.

Birinci farzdan düşen talibe, beş sırdeste vurasınız, beş akçe niyaz alasınız; ikisini halifeye ve üç akçe gazilere veresiniz.

İkinci farzdan düşen talibe, yedi sırdeste vurasınız. Yedi akçe niyazın alasınız. Dört akçesini gazilere ve üç akçesini halifeye veresiniz.

Üçüncü farzdan düşen talibe dokuz sırdeeste vurasınız. Onyediyi akçe niyaz alasınız. On akçesini gazilere ve yedi akçesini halifeye veresiniz.

Dördüncü farzdan düşen talibe, onsekiz sırdeste urasınız. Yiğirmi yedi akçe niyazın alasınız. On yedi akçesini gazilere ve on akçesini halifeye veresiniz.

İmdi kaldı, üç farz: Ve dahi baki kalan üçünün günahı birdir. Birinci farz, tacı alınmış ola. İkinci farz tövbeden düşmüş ola. Üçüncüsü musahipten düşmüş ola. Bu üç farzın günahı birdir. Ona lâzım olan, kırk yedi sırdeste vurasınız. Otuz dokuz akçe gazilere niyaz alasınız ve otuz dokuz akçe halifeye niyaz alasınız.

ONİKİ ERKÂN

Ve dahi İmam Cafer Hazretlerine talip olana erkân budur. Birinci: Kanaat ehli olmalı. İkinci: Sabır ehli olmalı. Üçüncü: Hülku mülâyim olmalı. Dördüncü: Cömert olmalı. Beşinci: Gördüğünü görmedim demeli. Altıncı: Pirden rızasız iş istemeli. Yedinci: Döğene ve söğene kul olmalı. Sekizinci: Küfrü iman saymalı. Dokuzuncu: Sağ mürebbi. Onuncu: Sağ musahip. Onbirinci: Sağ sohbet. Onikinci: Sağ âşina.

Ondan sonra, Selâm aleyküm demek, şariat ehline gelmiştir. Aşk olsun demek, tarikat ehline gelmiştir. Kuvvt olsun demek, maarifet ehline gelmiştir. Hü demek hakikat ehline gelmiştir. İmdi malûm olduki, sağ birdir. Müşkil kırktır. Mânâsı nedir diye sual olursa, bir sûfî sağ musahibinden ayrı düşse ve dahi bir vilâyete varsa ol sûfî kırk köyde yahut kırk yerde sohbet görse ol sohbet içinde birer müşkil musahibi tutmak erkânı kadimdir.

Mürebbi kapısı birdir, amma dört mürebbi kadimdir. Zira her kapının mürebbisi olur. Kazancı yetmiş yediye değin erkândır. Meşrep üçe değin erkândır. Muhibbet evvel-ahır, zahir-batın bir olmak erkândır. Zira, muhibbet Hak Taalâdır ki, birdir. Şeriki ve naziri yoktur. İki denmez.

MÜCERRETLİK

Amma ba'd, mücerret ile aşına ve kazanç meşrep ve muhibbet olmak erkândır. Amma mücerred müzevviç ile musahip, âşına, kazanç ve meşrep ve muhibbet olmak erkân değildir. Mücerredi sohbet ve ceme ve erkâna getirmek aslâ erkân değildir.

Zira mücerretlik dört kimseden kalmıştır. Birinci: İsa Peygamberden kaldı. Niçin ki, İsa Peygamber mücerred olduğu için menzili sidretülmuntehaya erişti. Dördüncü kat gökte kaldı. İkinci: Hacıbektaş Veliden kaldı. Üçüncü: Veyselkaraniden kaldı. Dördüncü: Selmandan kaldı ki, üçyüz altmış altı yaşında pir iken kendi endamın öz eliyle kesmeyince Hazreti Resulün haremi hassına dahil olmadı.

Amma mücerredin imamlığı ve mürşitliği erkân değildir. Eğer bir kimse mücerret iken ol kimse Hak Taalâ Hazretlerinin kudretini ve enbiyanın mucizatını ve evliyanın velâyetini ve meşayihin kerametini ve ulemanın hidayetini gösterip yeşil kanat ile pervaz urup göğe uçarsa vurup kanadını kırasın. Ve ona itibar etmek erkân değildir. Ve dahi sıfat hasebiyle Hak Taalâ on dört yaşında, ayın eyyamı mübarekesi yani on dördüncü gecesi gibi ve günün kaba kuşluk vaktinde bir güzel bakire kız suretinde göründü.

Kalennebi aleyhüsselâm:

Rubbuküm fi yevmiddini tersuneküm eşsemse
biyevmin eyyamel batni fi vaktizzuha.

Yani, Hazreti Resul miraca vardığı vakitte,
Hak Taalâ Hazretleri bu surette Muhammede gö-
ründü. Ve Muhammede muhabbet gösterdi.

Pes, imdi malûm oldu ki, muhabbet Muham-
mede işbu suret üzere erkân göstermek vaciptir.

Ondan sonra Rabbulâlemin, Allahtır. Mürebbi,
cebraildir. Pîri Şahımerdan Murtaza Alidir. Mürşidi
kâmil, Muhammed Mustafa Aleyhüsselâmdır. Hali-
fe, oniki imamdır. Musahip, İbrahim Peygamberdir.
Aşına, Musa Peygamberdir. Meşreb, Yusuf Pey-
gamberdir. Sûfîî kadim Eyyüp ve İsmail Peygam-
berdir. Hak Taalânın talipleri ve müritleri evliya-
lardır. Ve Şakirtleri enbiyalar ve ehl-i ilimdir.

Ve dahi nefis öldürmek şeytan aleyhünlâne-
den kaldı. Zira Hak Taalâ emir eyledi ki: Ademe
secde kıl dedi. Hüsnüne mağrurluk gösterdi. Secde
kılmadı. Ademe nefis öldürdü. Mürşit öldürmek Mül
cemoğlu Abdurrahmandan kaldı. Ve Muaviye oğlu
Yezitten kaldı. Gammazlık ve kumşuluk ve yalan
söylemek ve gaybet etmek ve buhtan eylemek Kabil
katil ve Nemrud aleyhünlâneden ve Fir'avun aley-
hünlâneden ve Ebu Süfyandan ve Ebu Cehilden ve
Ebu Hureyreden ve Şeytandan kaldı. Hak Taalâ lâ-
neti onların üzerine eyledi.

MUSAHİP AYNI YERDE OLMALI

İmdi, malûmunuz olsun ki, şariat bir mizandır. Sûfî olan kimse özünü şariat mizanında tartıp çekile tamam gele eksik gelmiyeler.

Ve dahi, müsahip musahibiyle bir evde ve bir köyde ve bir şehirde gerektir ki, bu üç yerden dışarla olan musahibe musahip demek erkân değildir. Zira musahip cesettir. Erkân candır. Can cesetten dışarı çıksa ölür.

CEME GELMEK KURBAN YEMEK KİME HARAMDIR

Ve dahi niyaz almak ve tercüman ve kurban yemek üç kimseye haramdır. Birinci : Musahibi olmayana. İkinci : Mürebbisi olmayana. Üçüncüsü : Mücerret olup ve kız kardaşı ve anası, kazancı olmayan kimseye haramdır. Zira mücerret olan kimsenin kazancı kendi cesedinde canıdır. Cesette can olmayınca onu ceme götürmek niyaz ve tercüman yidirmek haramdır ve erkân değildir. Niyaz dediğin gönül lokmasıdır. Birinci : Mürşidin kurban ve baş ve can lokmasıdır. İkinci : Halifeliktir, sûfi ler Onun lokmasıdır.

MUSAHIPLERİN RIZASI OLUNCA

Bir kimse iki müsahibinden birinin müslümü ve kazancı dahi iki baştan rızaları olsa hiç birinde intizar olmasa erkândır. Eğer intizar olursa erkân değildir.

SUFİLER MÜRŞİT VE MÜREBBİYE BAĞLIDIR

Ve dahi Sûfiler, mürşidine ve mürebbisine nikâhlı gibidir. Mürşitten ve mürebbiden ve halife - den yedi adım rızasız yere gitse boş olur. Ol sûfinin nikâhın tecdid etmek erkânı kadimdir. Nikâhını tecdit etmese ol sûfiyi kabul etmek yezitliktir. Bir sûfinin müslümünü zahit görse ol müslimin nikâhın tecdid etmese onu tasarruf etmek haramdır.

Ve dahi bir mümin müslümünün muhabbeti zahide akındı olsa ol müslümü öldürmekten gayri erkân yoktur.

Ve dahi, bir sûfi bir sûfinin müslümü ile bir sûfiye muhabbet gösterse onu dahi lânet demekten gayri erkân yoktur. Ustadın ve güzel mürşidin erkân ve sır nefesi budur.

Ve dahi, dört kapının kırk makamın on yedi erkânın müslümü üçtür. Birinci : Mürşittir. İkinci: Muhabbettir. Üçüncü : Halifedir. Bu üç kimsenin kendi günahları tutsaktır. Mürşit ve mürebbi ve halifenin reddettiği kimseyi kabul eden merduttur. Bu bir talip, iptida kendi mürebbisine erkân gösterme yince onun musahip tutması ve kazanç etmesi erkân değildir.

Ve dahi, şariat şahidi ikidir. Tarikat şahidi birdir. Maarifet şahidi ıkrardır. Ve hakikat şahidi imandır.

Ve dahi bir talip, bir kaç pire hizmet etse, her hangisinde hakikat görse mürşidi odur.

Ve dahi, iki kimse biri maldan ve biri candan sūfilik edip erkân ile otursalar ikisinin dahi hayırları kabul değildir.

TARİK ÇALMAK YEDİDİR

Ve dahi, erkânda tarik çalmak yedidir. Birinci : Kendi rızası ile gelene bir tarik çalınır. İkinci: Kendi rızasın üç tarik çalınır. Üçüncü : Göz görene beş tarik çalınır. Dördüncü : Sohbet dinliylene oniki tarik çalınır. Beşinci : Sohbeti ceme düşene kırk tarik çalınır. Altıncı: Zalim dili degene ve malının tılsımı bozulan kimseye yetmiş yedi tarik çalınır. Yedinci : Mürşidin ve mürebbinin ve halife olanın gaybetini edip erkân için doksan dokuz tarik çalınır.

Birinci tarikten ta oniki tarika varıncaya kadar sûfilere sitem ve sernigûn edip ve zarbı Ali ile alalar.

Ve dahi, tarikçi tarik çalınca zülfikarı boynuna koyup mürşide secde ve zülfikarı niyaz edip piri nin eline verip ayağa kalka. Ve pir dahi, zülfikarı niyaz edip tarikçi dahi zülfikarı elinde tutup : «Lâ feta illa Ali seyfe illâ zülfikar».Üstad nefesi, tarikatı iman, destur şah, erkan-ı meşayih, emri halife. Göz görenin, yol varanın. Yolcu giden yorulmaz. Gerçek gördüğünden ayrılmaz. Eyvallah güzel şahum» deyip dura. Ve pir dahi ne buyurur ise ol kadar erkân çala. Ondan sonra diye ki:

«Tarik kabulluğuna görgüler muradına Allah diyelim».

Ve dahi, zülfikar altından geçen mümin ve müslim ol tarikçinin ayağına niyaz edip, ondan sonra zülfikara niyaz edip, zira, âdem zülfikardan şe-

riftir. Ve dahi tarikçi zülfikarı boynuna koyup tari-
ka düşe. Ve bir dahi sûf'nin birine emrede, tarikçi-
ye üç tarik çala. Tarikçi kalkıp, mürşidinin zülfika-
rı keskinliğine ve sır örtülüğüne, yezidin helâkine
ve mümin kardeşlerin gönüllerinde muratlarına üç-
ler, beşler, yediler, kırklar, on iki imamlar enbiya
ve evliya, Allak - Muhammed, Ya Ali. Hü diyelim
hü» diye gülbenk ede.

Ve dahi, tarik altından geçen mümün ve müslüm
ehli ceminin talep edip sağından girip sol tarafı üze-
rine düşüp birbirinin ellerine niyaz edip tecellâ ve
temenna ve tevellâ ile cemin sol yanına çıka. Nazar-
da dura. Mürşit olan kimse, ol sûfilere : «Temenna
ları kabul, muratları hasıl ola, Allah diyelim» deyip,
«Hak penahında saklasın hü diyelim, hü» diye. On-
dan sonra, mürşide yer gösterip ehli irfanca otu-
rup niyazlarına gülbenk ede.

Ve ondan sonra, ustadın nefesin okuyup menâ-
kıbı evliyanın sır nefesi okunup ehli cemin müşkül-
leri hallola. Ondandır bir fasıl da saz ve söz olup
âşıkların divanı ve duvaz imam okunup mürşidin
ve muhibbin ve musahip sair ehl-i hakkın muratla-
rını verip, ondan sonra, «oturan duran kardeşlere
şah rızasıyla hü dedik» deyip, her sûfî kardeşler rı-
za ile evine gide.

Ve dahi, genç, sûfî koca sûfinin eline temenna
ede. Ve talip pir eline temenna ede. Ve cümle sûfi-
ler birbirine temenna ede ki, birbirinin üzerinde hak
kı kalmaya.

Ondan sonra, bir s  fi veya müslüm   riat eh-
linden sırrı hakikate ehli tarik olmak dilese ol mis-
kini doğru getirmek erk  n değildir. İptida ol kimse-
yi yahut ol müslümü, evvel kapıcıya teslim ede. Ka-
pıcı alıp gözcüye teslim ede. Gözcü alıp tarik  ye
teslim ede. Tarikçi götürüp pir olan kimseye ahvali
arz eyleye. Ve pir dahi : «Bu meydan, hak meyda-
nıdır. Bu erk  n, evliya erk  nıdır». Ondan nasihat
ede, diye ki : «İsmail Peygamber gibi canını kur-
ban gerektir. Ve Mansur gibi d  rı hazırdır. Ve Ne-
simi gibi postum arkamda ve Fazlı gibi hançer g  -
beğmededir. Bu derg  htan hergiz d  nmekkim yok-
tur.» der ise ondan sonra, mürşit onu kabul edip el
etek verip talip ede. Ve bir intiha s  fiye tertip edip
ona dört kapının kırk makamın, on yedi erk  nın
ilimlerin ol kimseye   ğredip iptidadan intihaya ula  -
tır.

Ve dahi, dört kapının kibleg  hı budur ki, beyan
olundu :   riatta secde, tarikatta secde, maarifette
secde hakikatte secde. İmdi mal  m oldu ki, iptida
  riat ehline niyaz edip   riat mihrabında secde et-
tirip peşin sohbete getirmeyip    c tarik çala. Onun
sevabın   riat ehline bağı  lıya. Ondan tarikat eh-
line niyaz ettirip tarikat mihrabında secde ettirip
başını secdeden kaldırmayıp    c tarik çala. Sevabın
tarikat ehline bağı  lıya. Ondan, maarifet mihrabın-
da niyaz ettire, ba  ın secdeden kaldırmayıp    c er-
k  n çala. Sevabın maarifet ehline bağı  lıya. Ondan
hakikat ehline niyaz edip hakikat mihrabında sec-

de ettirip üç tarık çala. Seva bın hakikat ehline ba-
ğışlıya. Ondan sonra ol talip sol eliyle mürşidin sağ
eteğini ve sağ elini öpüp «cesedim zahiren, canım
batınan verdim; sana talip oldum. Malım nefsine,
başım meydanına koydum. El benim, etek senindir
şahım» diye. Ve mürşit dahi «ahdi imanının bütün-
lüğüne, ikrar, iman kabulluğuna şah» diye ki talip
olan ve mürid olan ıkrardan dönmeye.

MÜRİT ÜÇ TÜRLÜDÜR

Ve dahi, mürid üç türdür. Birinci mürid. İkinci tirid. Üçüncü kürid. İmdi, malûm oldu ki, mürid şöyle gerektir ki, başını ve malını evliya yoluna harç eyleye; ol mürid olur. İmdi, tirid oldur ki : Malını mürşide ve canını mürşide vermeği küfr sa ya. Ol kimse tiriddir. Kürid oldur ki; ne malın ve ne başın verse ol kimseye kürid derler. Ve bu yoldan ve âyini erkândan dönen talip murtat olur. Asıl mürşidin kelâmı ve sır nefesi budur.

MUSAHİP, MÜREBBİ, MÜRŞİT REHBER, SUFİ BEYANINDA

Erkân

Ondan sonra musahip cesettir. Mürebbi candır. Can cesetten çıksa hâke düşer. Meşrep ikrardır. Muhabbet imandır. Mürşit dindir. Yani bir sûfinin musahibi olmasa cesedi olmaz. Mürebbi olmasa canı olmaz. Meşrebi olmasa ikrarı olmaz. Ve muhabbeti olmasa imanı olmaz. Mürşidi olmasa dini olmaz. Ve rehber nazarına varmasa İslâm olmaz. Ve dahi bir sûfi ve bir müslim üç gün rehber nazarına varmasa onun itikadı gitti. Bir sûfi üzerine sohbet varıp yolu olsa bir gün on iki saattir. Üç saat geçse mürşit nazarına varıp mürüvvet demese ol saat Hak Taalâ hazretlerinin rahmetinden çıkar. İki saat geçse varmasa Şahı Merdan Murtaza Alinin sohbetinden çıkar. Bir gün oniki saattir geçse dört kapıda kırk makamda onyedî erkânda merdud olur. Ol sûfiyi yenden müslüman edip âyin erkâmı tertip edip göstermek farzdır. Üstadın sır nefesi budur.

İmdi, bir yıl kırk sekiz haftadır. Her cuma günü ve cuma gecesî pir nazarına varıp zülfikar altından geçmek sûfinin boynuna farzdır.

Ve dahi bir sûfinin başından kisveti ve belinden kemeri ve arkasından hırkası ve elinden asası gitse yahut zalim eli yahut zalim dili değse tılsımı bozulsa

mürşidine ve mürebbisine el değmese kisvetin bir pâk yere koyup nazarına getirip tazarru ve niyaz ede. Alıp başına emanet veçhile başına urup dura. Pirine ne zaman eli yettikte halini pire arz eyleye. Mü-rüvvet deyip pir-i pâk ola.

Ve dahi buyolda ve bu erkânda büyük ve kü-çük ve güzel ve çirkin olmaz, cümlesi bir olur.

SUFİLİĞİN VASIFLARI

Sûfi olan kimsenin oturduğu döşek postudur. Ve evi cennettir. Ve müminler melektir. Ve müslimler huridir. Ve taamları cennet taamıdır. Ve içtikleri su cennet şarabıdır. Ve giymiş oldukları esvap cennet hüllesidir. Ve yaktıkları çıraklar hak cemalidir. Söyledikleri nutuklar kelâm-ı âzimdir. Verip aldıkları nefes Hak Taalânın mübarek adlarıdır.

Ve dahi talibin ve pirin ve mürşidin ve rehberin ocağı Mekkesi ve Medinesidir. Ve evlerinin eşiğine niyaz eden sûfiler binbir kerre haccı gazi olur. Günahı kebirden ve sagirden kurtuluk masum pâk olur. Ve ol sûfi halk içinde gökteki melâîkelere benzer ve Cennette huriye benzer. Ve yıldızlar içinde Ay ile Güneşe benzer. Ve âdemler içinde enbiyalara benzer. Ve dahi sûfiler sularda âbı - hayattır. Zemzeme benzer. Ve taamlarda bala ve helvaya benzer. Ve yemişlerde hurma ve elma ve incire benzer. Çiçeklerde güle benzer ve tutiyaya benzer. Ve sûfi ilimlerde kelâmı kadimdir. Ve dahi sûfilerin yüzleri mushafı serif-tir. Yedi hat ve yedi fatihadır. Nefesleri binbir ismidir. Ve zülüfleri on ikidir. Ve etleri üçyüz altmışaltı huruftur. Kelâmı kadimin nutuklarıdır. Ve yüzündeki hatlarıdır.

Pes malûm oldu ki, sûfilerin ve müminlerin ve müslümlerin didare bakışları mushaf okumak ve birbirine ulaşmaktır. Vaktinde âşık maşuka ulaşmaktır. Ve dahi Hak Taalâ hazretleri onsekinbin âlemde

ve yetmiş iki millette sâfi olanları ve güruhu naci kullarını çok severdi.

Amma sâfi oldur ki, dört kapının kırk makamın onyedî erkânının hizmeti onda mevcut buluna. Yâni, sâfinin tevhide mürşidine secde edip hak evinde müşahede edip hakka yetmek yani özünü tanımak olur.

İmdi, cahil bu hikmetleri görür küfür bilir. Bir âdemin küfrü gitmedikçe imanı tamam olmaz. Ve sâfinin orucu mürşidine temenna vermektir. Ve zekâtı mürşidine niyaz vermektir. Ve haccı mürşidine tecellâ eylemektir. Ve sâfinin gazası mürşidine can-ı gönül ile başını ve canını vermektir. Sâfinin kiblesi ve kâbesi mürebbinin ve rehberin yüzüne bakmaktır.

Ve dahi bir sâfi bir sâfinin evine varsa ayaklarıyla ettiği günâhlardan halâs olur.

İkinci: Bir sâfi bir sâfinin elini öpse elleriyle ettiği günâhlardan halâs olur.

Üçüncü : Bir sâfi bir sâfinin sıtkile yüzüne baksa gözleriyle ettiği günâhtan halâs olur.

Dördüncü : Bir sâfi bir sâfinin biribirini sevip gönül verseler gönül ve kalbi ile ettiği günâhlardan halâs olur.

Beşinci : Bir sâfi bir sâfiye dünya taamı yidirse Hak Taalâ ol sâfiye cennet taamından yidire.

Altıncı : Bir sūfî bir sūfinin evine gelse yüzbin rahmet yüzbin berekât yüzbin hayrı hasenat gelir.

Yedinci: Bir sūfî bir sūfiye güler yüz gösterse ol sūfinin evinden ve köyünden yüzbin türlü kaza ve belâ gider.

Sekizinci: Bir sūfî bir sūfî ile sohbet kılrsa hak taalâ yer meleklerine ve gök meleklerine ve cennet hurilerine Ay ve Güneşe ve yıldıza demiş ki bu benim sūfî kullarımın zevklerine ve safalarına temaşa edin. Ve yer melekleri ve huriler ve enbiyalar Ay ve Güneş ve yıldızlar cümlesi secde edip ve dahi bu sūfiler ki birbiriyle oturup sohbet eden kullarımın kadir ve kıymetini bize de ver diyeler. Hallerini arz edeler.

Hak taalâ hazretleri diye ki bu sūfiler birbiriyle benim güruhu naci ve minnaci kullarımdır. Sair sūfiler taş ve toprağa ve divara secde ederler. Bunlar birbirlerini görüp muhabbet ederler; bana secde ederler. Her kim beni isterse işbu kullarım ile otursun. Sanki benim ile durmuş ve oturmuş gibidir. dedi.

İmdi yedi deryalar mürekkep olsa ağaçlar kalem olsa ve yedi kat gök kâğıt olsa, tamamen insan kâtip olsa sūfî ve naci kullarımın bir zerre kadar tabakasının vafını yazıp tamam edemezler. İmdi mâlûm oldu ki yedi deryalarda bir katra yazıp manası beyana gelmiştir.

Ve dahi bir s  f   müslümünü bir haksıza kazanç eylemeğe gönderse sonra malına tamah etse şeriatta h  mara bindirip yüzüne kara çekip köyden köye ve şehirden şehre gezdirmek l  zımdır. Ve tarikatta ba  şından tacm ve arkasından h  llelerin ve elinden asa-sın alıp ta ebed merdud edip kabul etmeyeler. Ve ma-arifet kapısında ve cem de bir sofrada ol kimse ile oturmıyalar. Ve ölürse namazın kılmayalar. Ve ha-kikat kapısında ol kişiye secde ettirmiyeler. Ve dahi Peygamber ise ona   mmet olmıyalar. Çünkü rızasız lokmasın yedi.

Ve dahi bir s  f   bir s  f  nin hatırın yıkıp incitse ol yıktığı hatırı yapmayınca, ol s  f  yi m  r   it ve us-taz ve pir ve rehber ve mürebbi kabul etmesin eğer bunlar kabul ederse s  filer kabul, etmeyeler.

Ve dahi bir s  f  nin kendi ile pirin arasında bir günah olsa, pir günahından gecip affeylese ol kimse-ye pir s  f   günah sormak erk  n değildir.

Eğer bir s  f  , günah-ı kebir etse, s  f  nin hasmı yanında olsa hiç birinin günahın sormayalar. Eğer birine sa   baksalar, sonra tekrar biri dahi hasmı yanında olup iki gönül dahi razı olursa onu cemiye-te koyalar, andan ol s  f  den niyaz isteyeler.

Ve dahi cemaata düşen sohbeti pirin yalnız g  r-mesi erk  n değildir. İmdi, onda cem karda  larının hem   efaati ve hem hakları vardır.

Ve dahi eğer bir sûfî günahkâr olsa pir nazarına geçip günahını pir bağışlasa ol sûfinin yanında bir kaç günahkâr adam olsa, onlar günahını ele vermeden ol sûfî ile beraber pir nazarına durmuş olsalar onun günahın tekrar sormak erkân değildir.

Bir sûfî yedi günden ve yedi saatten ve yedi aydan ve yedi yıldan ve yetmiş yıldan ikrarını sair kimseye vermiş olsa, sonra ilk ikrar sahibi gelip ikrarın davâ etse, iki kimse şeriatta şahit ve tarikatta güvahlilik ve maarifette aşinalık ve sırrı hakikatte hak tanıklığı etse ol sûfî geri ikrarı üzere gelmek aynı erkândır. Mürşidin sır nefesi budur: Ot kökünün üzerine biter. Bir pınarın suyu bir pınara akmaz.

İmdi, bir sûfinin yüzü suyu hürmeti hakkı için bin gûnahtan vazgeçilir.

Ve pir nazarına gelen sûfiye yarlıgamadan nazardan mahrum göndermek erkân değildir.

Ve dahi bir sûfî bir sûfinin evine varsa, ol sûfiye erkân gösterse ben dahi senin evine vardığım vaktte sen de bana erkân gösteresin demek asla erkân değildir. Zira erkân, Allah Muhammed Ali'nindir. Sûfî oldur ki verdiği lokmayı Allah, Muhammed, Ali aşkına vere. Onu dile getirmek erkân değildir. Eğer ettiği iyiliği ve yedirdiği lokmayı dile getirirse riya'dır. Zira ol amel şeytan ile yezitten kalmıştır.

Ve dahi s  f   s  f  ye borç lokma vermek ve yidir-
mek ve yidirdi  i lokmayı istemek erk  n değildir. Ol
amel, ustadı olmayan kimselerindir.

  mdi, beş nesne ile s  filik etmek erk  n değildir.

Birinci : Habislik. Eğer s  filik saz ile olsaydı
pu  alar ve ozanlar onu hiç kimseye vermezlerdi.

  kinci: Avrat ile kız ile gelin ile olsaydı
s  filik,   engi   irin hatunlar onu hiç kimseye vermez-
di.

    nc   : Hırsızlık ile olsaydı s  filik, onu uğru-
lar ve haramiler ve yolkesiciler kimseye vermezdi.

Dördüncü : S  filik secde ve s  cut ile olsaydı ve
namaz ile zahitler ve   bitler hiç kimseye vermezdi.

Beşinci : S  filik, eğer bir yerde erkekler cem
olup oturmak ve g  lmek ve şarap rakı içmekle olsay-
dı, onu bekriler ve tiryakiler hiç kimseye vermezler -
di.

  mdi mal  m oldu ki, s  fili  in aslı   yini   erk  nca,
edep ile ve haya ile ve fark ile ve mizan ile ve ya-
kınlık ile ve itikat ile ve icazet ile ve iradet ile ve
hizmet ile ve rıza ile ve a  k ile ve muhabbet ile ve
erk  n ile ve ustad ile ve m  rebbe ile ve musahip ile
ve     na ve kazanç ile ve meşrep ile ve l  tf-   kerem
ile olur. S  filik, cevr ile sitem ile cefa ile zulm ile
olmaz. M  r  şidi k  milin ve ustadın ve   yini   erk  nın
sır nefesi budur.

Bir dahi s  f   oldur ki, pirinin, erk  nın ve yolun

gördükten sonra işleye ki, ikrahı ve gümanı olmayıp
şek ve şüphe etmeyip günbegün iradetine ve aşkına
ve muhabbetine oturup ileri gele, geri gitmeye

Ve dahi genç iken sūfî olup kocalık vaktinde
terk etmek erkân değildir. Bir sūfî mücerret iken
sūfî olup sonra evlenince terk etmek erkân değildir.
yezitliktir. Ol sūfî pirinden ve mürşidinden ve usta-
zından ve mürebbisinden ve musahibinden dönüp
murtat olur, neuzu billahı taalâ.

Bir sūfî ustadından ve pirinden ve mürşidinden
ve mürebbisinden ve halifesinden musahip ve meşrep
ve âşına kazançtan erkân istemek erkân değildir. Zi-
ra ki bunlara erkân sahibi derler. Erkân sahibinden
erkân istemek, erkân değildir. Tarik açsalar kısıvet-
lerin ve yolları ve nefesleri kendileri keser, zira ka-
dimdir. Zira ki evliyanın yolu enbiyanındır. Enbiya-
nın yolu Allahındır. Allahın yolu keskin kılıçtır. Bi-
rinci eyvallah yolun sağındadır.

İkinci, yolun solundadır. Allahın emri. Üçüncü
yolun önünde mürüvvettir. Dördüncü yolun ardında
keremdir.

İmdi doğru yolu bırakıp eğri yola gidince, bi-
rinci Allahın kılıcı keser. İkinci, yolun soluna gideni
eyvallah tutar. Üçüncü, yolun önüne gideni mürüv-
vet tutar. Dördüncü, yolun ardına gideni kerem tu-
tar.

İmdi malûm oldu ki bir sūfî bir sūfînin evine
varsa : Birinci, eşiğine niyaz ede. İkinci : Mümin ve

müslümine niyaz ede. Üçüncü : Ocağına niyaz ede. Ol mihman sūfînin ev sahibine armağanı ve hizmeti budur. Ve dahi ev sahibi de, mümini, müslümü ol mihmana «Bugün mürüvvetli mihmanımız ve izzetli mihmanımızsın, bizim evimizde bir alâkamız kalmadı. O senindir» demek erkân-ı kadimdir.

Ve dahi sūfî olan kimseyi üç yerde halife ve mürebbi günahkâr buyurmak erkândır. Birinci: Evliyanın menakıbı okunurken söz söylese günahkâr olur. İkinci: Seyyid Nesimî'nin ilmi ve Kur'anı azîmüştan okunurken. Üçüncü: Pir karşısında dil olmaktadır. Bu üç nesne günah-ı kebirdir.

Ve dahi sūfî sūfiden yol araştırmak erkân-ı kadimdir. Mânâsı nedir deyi sual olunursa; yüzyıllık sūfî olsa görmediği ve bilmediği yerin iptidasıdır. Eğer bir sūfî şeriat evine girse musahip kazancı tutsa ol sūfî mürşidine ve mürebbisine erkân göstermek erkândır. Ve dahi sūfî kendi cesedinden müsa-hip, muhabbet ve kazanç istemek erkândır.

DÖRT KAPI KARDAŞI

Amma baad, sana sual etseler ki şariat kardaşı kimdir, tarikat kardaşı kimdir? Marifet kardaşı kimdir? Sırrı hakikat kardaşı kimdir? On yedi erkânın kardeşi kimdir. Biri kırk kırkı bir eden kimdir. Ce - vap eyle ki karındaş yedidir: Birinci: Şariat kardaşı ki, Allah bir, Resul hak, Hazreti Şahı Merdan Ali ve onbir oğlunun imamlığı hak demekle müminler, şeriat kardaşı olur. İkinci: Tarikat kardaşıdır. Üçüncü: Marifet kardaşıdır. Pir nefesin bilip rabbisin tanıyan ehli kâmil nazarında bir talip ile musahib olmakla marifet kardaşı olur. Dördüncü, hakikat kardaşıdır ki: Pir hakkını bilip insanda mevcut bilen ve gören ehli hak ve ustadı kâmil nazarında muhabbet kar - daşı olur.

Dört kapının birinden gayriye hizmet eylemek erkân değildir. Ve dahi muhabbet muhabbetten gün çalmak erkân değildir. Zira bir gün Muhammed Mustafa Hazretleri kemal kereminden muhabbet deryası cuş edip imam Hasan Hazretlerini ağzından ve İmam Hüseyin Hazretlerini boğazından pûs kıldı. Hemandem Haktaalâ Hazretlerinin celâl hışmı galip olup hazreti Cebrail dört şal cennetten getirdi. Birinci şalın rengi siyah idi; Onu Muhammed Mustafaya yas eylesin dedi. İkinci şalın rengi, yeşil idi; Onu İmam Hasan için ağı versinler, ağzından şehit eylesinler dedi. Üçüncü şalın rengi, kırmızı idi; onu İmam

Hüseyin için boğazından Kerbelâ Çölünde şehit ey-
lesinler dedi. Dördüncü şalın rengi, ak idi; onu iki
cihanda yüzleri ak ve bunların hürmetine sûfî olan
kimseleri yarlıgadım demiş.

Amma musahip musahibe günü çalmak erkân
değildir. Zira musahip ceseddir. Dört nesnenin hak-
kı vardır. Birinci: ölümün hakkı vardır. İkinci: ağzı-
nın hakkı vardır. Üçüncü kurdun kuşun hakkı var-
dır. Dördüncü: toprağın hakkı vardır.

Ve dahi muhabbet candır. Haktaalâ hazretleri-
nin kudret sırrıdır. Canda Allahtan gayri kimsenin
hakkı yoktur. Güzel mürşidin sır nefesi budur.

PİRİ ZİYARET ERKÂNI

İmdi malûm oldu ki mürşid ve sûfi olan, pirin ve mürebbinin nazarına varmakta üç erkân vardır. Birinci: eli kuru boş varmıya. İkinci: abdestsiz ve taharetsiz bedhuy ile varmıya, Üçüncü: Mürşidin ve mürebbinin ve ustadın yanlarında şeriat ehli oldukta, ellerin bağlayıp nazarda duralar. Ondan şeriat ehli gittikten sonra kalkıp nazara geçip hayır dua alıp evvel ayaklarına sonra dizlerine ve ondan ellerine niyaz edeler. Eğer ki yanlarında tarikat ehli olursa sûfi olan ellerin yanına salıp darı mansur olup dura. Mürebbi ve mürşit ve ustad gülbenk edip talip ve mürit ve şakirt secde edip şeytan aleyhünlâ - neden kurtulup melege ulu ademe secde edeler.

Amma, nazarda durmakta dört erkân vardır. Birinci: talip dâra geçip durdukta Mansur olur. İkinci: talip dâra geçip durdukta Nesimi olur. Üçüncü: Tarik altından geçtikte zülfikar çalınıp kalktıktaki Fazlı olur. Dördüncü: Gülbenk alıp gidince günahından azat olur, masum pâk olur. Onların amellerini Haktan başka kimse bilmez.

Bir rivayette şeriat abdesti su ile olur. Tarikat abdesti pir elinden biat etmektir. Mârifet abdesti, nefsini bilip rabbisini tanımaktır. Sırrı hakikat abdesti kendi ayıplarını görüp sair kimselerin aybını örtmektir.

CÖMERTLİK YAPILMIYAN YEDİ NESNE

Ve dahi yedi nesneye cömertlik yoktur. Dört nesnesin geçip dört nesneden geçmemek gerektir. Birinci Haktaalâ muhabbeti Muhammede Cömertlik etmedi. İkinci: Melâikeler imana cömertlik etmedi. Üçüncü: Hazreti Muhammed ümmetine cömertlik etmedi. Dördüncü: Hazreti Ali, Döldül ile Zülfikara, Fatımaya cömertlik etmedi.

Hak taâlâ, Hazreti Muhammede cömertlik etmedi. Çünkü kendinden gayri kimseyi sevmeğe reva görmedi. İmdi malûm oldu ki, melâikeler imana cömertlik etseler idi; iman, miras kalıp bir kişinin imanını bir kişiye miras kalırdı. Eğer Muhammed ümmetine cömertlik etseydi ümmetinden geçerdi; oğlu İbrahimden geçmezdi. Eğer Hazreti Ali, Fatımadan geçseydi, bir kişinin avratını şeriatça bir kişiye bağışlamak caiz olurdu, alâ hazel kıyas ve dahi bir sûfi kendi müslümünü bir gayri sûfiye üç kere hizmete gönderse ol müslüm ol sûfinin meşrebi ve muhibbeti olur. Ona bir kimse adavet tutmak erkân değildir, yezitliktir. Zira evvelâ hizmet edince ceset muhabbeti bilüp Hazreti İsa makamın bulur. İkinci: Hazreti Muhammedin makamın bulur. Üçüncü: Kalp muhabbet makamı. Haktaalâ mertebesidir, ziyade olur. Otları hayvan yer ve muhabbeti insan eder.

BAL, SÜT, ELMA

Şahı Merdan Ali, Furkanda nakli şöyledir ki: Hazreti fahr-i kâinat miraca gidince çok taam yer idi. Amma iki taamı cennetten gelirdi. Biri süt idi, biri bal idi. Sual edersen ki, bunların hasiyeti nedir, dersen; yüz hasiyet balda vardır. Üçyüz hasiyet südde vardır. Ve bir hasiyet elmadır. Ve dahi üçünde binbir hasiyet vardır. Ve balın kadehi ism-i zatın hamiri idi. Ve südün kadehi rahimî idi. Ve almanın tabakası nun hurufunun devri idi. Ve dahi Hak taalâ hazretleri, süt içinde galip olup valih ve hayran oldu. Haktaalânın sıfatından aşk ile murad aldı. Ve bal içinde muhabbet galip oldu. Şevk ile Hak taalâ hazretlerinden muradın aldı.

MUHAMMEDİN TUBA AĞACI İLE TARİKLENMESİ

Ve elma yedikte izzet ve azamet galip olup Cenab-ı Allahtan izzet ve hitap geldi. «Ya habibim. Muhammed Mustafa, senin ile bizim aramızda muhabbet hasıl oldu, nazardadır. Tarik altından geç ki ta kıyamete değin aramızda ağyar olmasın. Sen de cevr, bizde sitem zulüm olmaya dedikte, heman, Hazreti, Muhammed Mustafa, Hak taalâ Hazretlerinin nazârına geçip durdu. Pes, Hak taalâ cennetin şahı olan Rıdvana emreyledi. Firdevs-i âlânın has bağından Tuba ağacından bir çatal çubuk getir dedi. Üç zira uzun idi. Ve kabzasında yedi âyet fatiha suresi yazılmıştı. Ve bir çubuğunda yedi âyet tebareke yazılmıştı. Ve bir çubuğundan surei en'am ve altı âyet yazılmıştı.

Pes, Hazreti Huhammet Mustafa sallahu aleyhi vesellem Hak taalâ Hazretlerinin teşhide oturup, Hak taalâ kendi kudret eliyle «Lâ feta illâ Ali lâ seyfe illâ zülfikar. Lâ ilâhe illallah Muhammeden Resullullah, Aliyyün Veliyullah. Mürşidi kâmilullah nasrı min Allah vâ fethün karip ve beşirül mü'minin. Ya Muhammed ya Ali» deyüp gülbank eyledi.

Hazreti Resulün bir kerre mübarek arkasına vurdu. Çubuğun kabzasından yedi damla nur hasıl oldu. Onlar yediler idi. Ve altı damla nur çubuğun sağında ve altı damla nur solundan hasıl oldu. Onlar da oniki imamlar oldular. Ondan sonra Hazreti

tas bal ve bir kadeh süt ve bir elma niyaz getirdi. Hak taalâ hazretleri işbu ayeti kerimeyi buyurdu : .

Ve minennasi men yettehizü min dunillâhi endaden yuhıbbunehüm kehıbbillahi velleziyne amenü eşedü hubben lillahi (*).

Kul in küntüm tuhibbunallahe fettebi'uniy yuhıbbikümmullahü. (**)

Âyeti okuyup gülbenk eyleyip ol niyazı hakladı ki, yevmül kıyamette muhabbetli kulların halveti hası edip ol niyazı konukluk etse gerektir.

İmdi, malûm oldu ki, bir sûfî bir müslim ile muhabbet olmak dilese pir-i kâmil nazarında iki dizi üzerine çöküp üç defa üç til çubuk ile vurup bir tas süt ve bir tas bal ve bir elma niyaz getirip gülbenk edip mürşidden ve mürebbiden ve rehberden ve musahipten ve âşınadan ve meşrepten ve müminden ve müslimden bir kimseye cevap etmeyip korkusuz ola.

Ve dahi, Hazreti Resul miraca vardıkta Hak Taalâ Hazretleri yetmiş yedi kere zatında muradın ver-

(*) Bakare suresi (2) nin 165. âyeti. Türkçesi: Bazı insanlar Allahtan başka ona bir takım eşitler edinirler de onları Allahı sever gibi severler. İnananlar ise, Allahı onlardan daha kuvvetli bir sevgiyle severler.

(**) Ali İmran suresi (3.) nin 31. âyeti. Türkçesi: De ki, Allahı seviyorsanız bana uyun da Allah da sizi sevsin.

di. Asla bir cevap etmedi. Eğer muhabbet bu erkân üzere olmasa ibadetleri ve hayırları kabul değildir. Niçin ki Allah - Muhammed - Ali'nin muhabbetlerine sitem çekmiş olur, yezit olur. Zira Hak Taalâ Hazreti Mümîn ve Müslim ve derviş ve sûfî kullarına yedi kimsenin suretinde görünür. Birinci : kendi suretinde İkinci : ustad suretinde görünür. Üçüncü : pir suretinde görünür. Dördüncü : kendinin sevdiği suretinde görünür. Beşinci : On dört yaşında masum pâk suretinde görünür. Altıncı : Muhabbeti suretinde görünür. Yedinci : Otuzüç yaşında cennet ehli suretinde görünür.

KAMBERİN NEFESİNİN PAK EDİLMESİ

Ondan sonra, Ali'nin Kamberinin nefesi kokardı. Kendisi halktan utanıp cemaate gelemezdi. Zira halk ondan incinirdi. İşbu hali Hazreti Resul bilirdi. Pes imdi, varıp kızı Fatma ile Zehra evinde oturup ashaplarına nasihat ederdi. Taze incir ve taze hurma getirip Kamber onda hazır değil idi. Pes Hazreti Muhammed, Ali'yi yanına çağırdı. Kulağına gizlice dedi ki «Ya Ali, var Kamberi dâvet et, gelsin ki cemaata aşk olsun dedikte, biz de Kamber nefesin misk olsun diyelim» dedi.

Şahı Merdan varıp Kamberi dâvet eyledi. Kamber cemaate gelip «Aşk olsun» dedi. Orda olan cemaat dedi ki «Erenlerin himmetiyle nefesin pâk olsun, hû cemaline meşk olsun» dediler. Ol saatte erenlerin himmetiyle Kamberin nefsi misk-i anber gibi koktu. Kambere yer gösterip oturdu. Taze hurma ile taze incir niyazın yediler, gübenk ettiler, dua kıldılar.

S E L Â M

İmdi malûm oldu ki, selâm hak taalâ hazretleri-
nin adlarından bir ulû azim adıdır. Selâm Tanrının
selâmıdır, sıfat-ı pâkidir. Aşk âdemin sıfatıdır.

Ve dahi selâm kudret kandilinde nur geldi. Aşk
olsun demek cesette can geldi. Hoş gördük ve safa
gördük ceset geldi. Ve bir rivayette safa gördük, de-
mek Cebrail Aleyhüsselâm dilinden, Adem Safiyulla-
ha, Nuh Nebiyullahı, İbrahim Halilullahı İsmail Zeb-
bullaha geldi. Hoş gördük, safa gördük demek, Cebrail
Aleyhüsselâm dilinden Eyyub şifaullahı ve Yusuf hü-
snüllaha ve Süleyman eminullahı geldi. Zira bu sekiz
peygamberin her birisi bir belâyı müptelâ oldular.
Hak taalâ hazretleri, Cebrail Aleyhüsselâm hazretini
gönderdi. Cebrail gelip bu sekiz peygamber belâ de-
minde iken «Safa gördük ve hoş gördük» dedi. İmdi,
malûm oldu ki selâm aşk ve safa hoş, budur. Mümi-
nin ve müslimin selâmları ve teşhidleri makamıdır.
Hane senin demek olur asıl erkândır.

MUSAHIPLER TEKLİFSİZDİR MUHİBLER İÇİN DAVET GEREKİR

Ve bir de musahip, mürebbi candır; Can olmayınca ceset olmaz. Ve dahi meşrep dındır: Din olmayınca olmaz. Âşına islâmdır. Olmayınca müminlik olmaz. Muhabbet imandır: İman olmayınca nefsini bilmez. Nefsini bilmeyen rabbini tanımaz. Rabbisin bilmeyince girip cennete didarı görmek olmaz.

Ve bir de müsahip musahibin evine teklif ile varmak erkân değildir. Ve malın ve rızkın teklif ile almak erkân değildir. Ve dahi musahip musahibin kar-daşı olduğu malûm oldu. Bir elmanın yarısı niyaz yarısı tercüman olmak erkân değildir. Meşreb Alidir, muhabbet Muhammeddir. Dâvet vaciptir. Zira Hazreti Muhammed Mustafanın evine Şahı Merdan Murtaza gitmeğe haya ederdi. Hazreti Muhammed Mustafa, Hazreti Ali'yi dâvet eyledi. Muhabbet gösterdi. Ve dahi muhabbetin evine dâvet olmayınca varmak erkân değildir. Zira Hak taalâ, Muhammedi Cebrail Aleyhisselâm dâvet edip miraca götürdü.

Amma, haftada üç kerre dâvet etmek erkândır. Birinci Salı günü. İkinci: Çarşamba günü. Üçüncü: Cuma gecesi dâvet etmek erkândır. Zira Cuma günü abdül mekândır, günlerin seyyididir. Ve Salı gün Hazreti Muhammed ile Ali Muhabbet eyledi. Ve Çarşamba günü hon geldi. Ve Cuma gecesi müminlerin ziya-retidir.

Ve dâveri ile varmak ve haya ile varmak rıza ile oturmak erkân ile söylemek ve hallifelere hizmet eylemek vaciptir. Zira sohbetle edepsiz erkânsız söz söylemek dört kapıda kırk makamda onyedî erkânda muhaliftir. Dini mezhebi olan çar anasır olmak gerektir.

ŞİA MEZHEBİ

Ve dahi onsekizbin âlem namı nışanı yok iken Hazreti Muhammed Mustafa ve Aliyyel Murtaza var idi. Ve nurları zahir idi. Muhammed Mustafa Abdullah ile Ebu Talip zamanında Şah-ı Merdan Ali ol vakit iki oldu, mânâsı birdir. Muhammed Mustafanın nuru Âbdulahtan zuhura geldi. Ve Hazret Alinin nuru Ebu Talipten zuhura geldi.

Muhammed ile Alinin sırrını bir kimse bildir. Ol zaman yetmişiki millet iki bölük olmuş idi. Otuzaltı bölüğü havariç oldu; Ebubekir ve Ömer ve Osmanı severler idi.

Ve Şia mezhebi olan Muhammed ile Alinin dört kapıda, kırk makamda, onyedî erkânda beher işleri birdir. Bir kapıdan girip çıkarlardı. Ve bir sofrada ve bir kaptayyıp içerlerdi. Aralarında perde yoktur, derlerdi. Ayrıları ve gayrileri yoktur. Ve dahi şiaların koçları koyunlarından ve boğaları ineklerinden ve horosları tavuklarından ayrılmazdı.

Bir gün gaipten bir sada geldi : «Ya Şialar, sizi bir er ister varın. Su aktı duruldu. Nazara eren, âşik

oldu. Hak didarı görmezsin ne tahsil edersin. Siz varanda derman yerine bir gevher satılır. Şara varın, pirin beni aşk küresinde kaynattı. Aşık olan ulaşsın, payınızı alın. Mümün olan kalbiniz ve gönlünüz arı, ayan olsun. Münkir olan kimsenin gönlünde kaygu kara olsun. Rakip ah desin» deyip Şialara sada verdi.

Bu beyitleri hub avaz ile gaipten, mezhebi şialara söyleyip âyini erkânca beyan eyleyip okudu :

Ey cümle cihana Şefi'Ahmedi Muhtar değil midir.

Ahmet, Mahmut, Ebülkasım Muhammed Resulullah veliler, nebiler, içinde server değil midir.

Haktan selâmı indiren Cebrail Emin Bedir Gazasında avazı minber değil midir.

Çıkıldılar minber üzerine, bir gömlek giydiler, lâhmike lâhmi deyip koçan Haydar değil midir.

Muhabbet kemerini bağlanıp mürebbi musahip oldular. Bu güftar hak resulün kurduğu erkân değil midir.

Ehli tarikat blat bel bağladılar, biri Selman biri Kamber değil midir.

Şek getirmeyesiniz. Lâhmike lâhmi hadisine bunlar da bahrızat içinde gevher değil midir.

Biz ol gevherlerdeniz amennâ ve saddaknâ iman müminlerin ıkrarı değil midir.

Hazret kapısında seyyidi hüdadır Aliyyel Murtaza hem cenneti rıdvan, hem sakli kevser değil midir.

Bab-ı Resul Emirülmüminin cümle tarikler içinde hak rehber değil midir.

Beşliğinde yatarken hamle kılıp ejderhayı iki biçen bunlara aşikâr olan Haydar-ı Kerrar değil midir.

Öptü Habibullah dedi «ya gözüüm nuru Esadullah oğlanları Şebbirü Şübber İmam Zeynel Abidin din serveri andan Muhammed Bâkır, İmam Cafer değil midir.

Andan İmam Musa Kâzım, Ali Musa Rıza, Şah Takî hem Ali Naki, Hasan Askerî değil midir.

Andan İmam Muhammed Mehdi Sahibi zaman salavatullahü aleyhüm ecmain mahlûkat eşîğinde kemter değil midir.

Rahmetinden ve dergâhından yad eyleme, dostum muhabbetle âşına meşrep Viranî cümleden kemter değil midir.

Mezhebi şialara bunu okudu. Ali ile Muhammedin yolu erkânı âşikara oldu. Dört kapı, kırk makam, onyedî erkân üzere evliyanın âyini erkânı ve mürşîdin sır nefesi beyan olundu. Ol vakitten beri şimdi evliya âyin erkân ondanberi kalmıştır.

Ehli maarifet ve arif olan canlar ve sûfîler, bu mânâdan fark eden ehl-i kâmil bilir. Cahil, nadan olanlar bu ilm-i hikmette hayran kalsa gerektir. Bunun efdalı doğru gelmek ve kudretiyle âmil olup âmel kılmaktır.

İmdi bu âyetler hürmetine divanından ve dergâhından ve didarından mahrum eylemiye. Allah Allah Allah gani hüda.

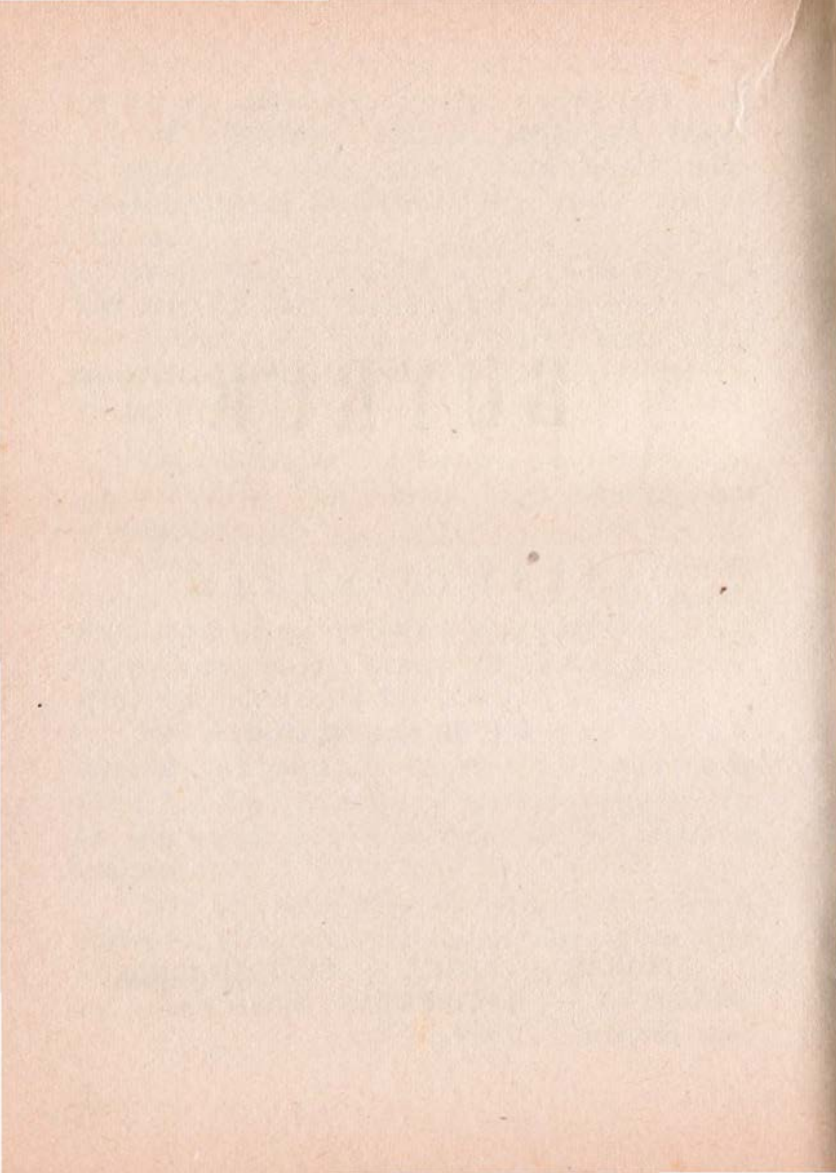
— S O N —

BUYRUK

İKİNCİ KISIM

- E K L E R -

MARAŞ — ALACA — GÜMÜŞHACIKÖY —
MALATYA — HACİBEKTAŞ Nüshalarından alın-
mış parçalar.

MARAŞ NUSHASI'NDAN

KIRKLARIN CEMİ

Ol vakitkim, Hoca-i âlem Miraca gitti. Yolda bir aslan gördü. Yüzüğün çıkardı ağzına verdi. Orda nişan kaldı. Andan sakın oldu. Seyyidi, Sidretülmüntehaya erişti. Dost dosta kavuştu. Doksanbin kelâm söyledi. Otuz bini şeriat, altmış bini mefharı sır oldu.

Günlerden bir gün, Resul Hazretleri safayı safanın kapısına vardı. Kırklar anda muhabbet ederler idi. Ol Hazreti Resul dahi dakkı bab eyledi. Kapıyı kaktı. İçeriden kırklar işitip :

— Kimsin? dediler, nedir hacetin?

Resul Hazreti eyitti :

— Peygamberim açın kapıyı, içeri gireyim, siz erenler ile dem-i didar edelim, dedi.

Eyittiler :

— Bizim aramıza peygamber sığmaz. Peygamberliğin var ümmetine eyle, dediler.

Peygamber Hazreti bunu işitip filhal geri döndü. Hak Taalâ Hazretinden ol vakit nidâ geldi ki :

— Ya Muhammed, ol kapıya var.

Resul Hazretleri ol nidayı işitip filhal geri döndü. Yine geldi, ol kapının halkasına el urup, dakki bab eyledi yine :

— Kimdir? dediler.

Hazreti Resul eyitti :

— Açın kapıyı, içeri gireyim, mübarek cemalinizi göreyim, dedi.

— Bizim mabeynimize Resul sığmaz ve hem bize hacet değildir, dediler.

Resul Aleyhüsselâm bu sözü işiticek geri döndü, diledi ki, feragat gele. Kendi makamına geri sakin ola. Hazreti izzetten Seyyidin kulağına, hitabı müstetap erişti ki :

— Ya habibim, var yine ol kapıya ol meclise dahil ol. Kande gidersin, dön geri dedi. Seyyid geri döndü. Geldi yine ol kapının halkasına el vurdu. İrşaret eyledi. Betekrar geri dönüp geldiğin bildirmedi :

Eyittiler ki :

— Kimsin?

Resul eyitti :

— Sırrıl kayyum, hadımül fıkarayım, dedi.

Bir dahi rivayet : «Ena biatihim, ena miskinim, ena fıkarayım».

Kırklar eyittiler :

— Merhaba; ehlen ve sehlen, dediler. Yani, hoş geldin, kadem getirdin, gelmekliğin mübarek olsun, dediler, miftahiül ebvab deyü ol kapıyı açtılar.

Resul Hazretleri :

— Eftehlenna hayrül bab, bismillâhirrahmânirrahim, dedi.

Ol kapıdan içeri girdi. Evveli sağ ayağın bastı. Baktı gördü ki, otuz dokuz sahabe otururlar. Meğer birisi taşraya çıkıp Pars'a gitmiş idi. Selman Farisi derler idi ona. Meğer ki, Şah-ı Merdan Ali dahi ol muhabbette hazır idi. Bunlar, Resul hazretlerini göreince kıyama durdular. Yer gösterdiler. Seyyid geçip Alinin yanına oturdu. Lâkin, Ali olduğunu bilmedi. Andan sonra baktı; yirmi ikisi müzekker, on yedisi müennestir. Haber sorup eyitti :

— Sizler kimlersiniz, size kim derler.

Eyittiler :

— Biz kırklarız, deyi cevap ettiler.

Muhammed Mustafa dedi ki :

— Ben müşkilde kaldım. Sizin küçüğünüz ve ulunuz kimdir ve kanginizdir, dedi.

— Bizim ulumuz da uludur ve hem küçüğümüz de uludur, deyü kırklar cevap ettiler.

Hazreti Muhammed Mustafa eyitti :

— Ya hanı biriniz eksik, noldu biriniz, dedi.

Kırklar eyittiler :

— Seydullah gitti, deyü buyurdular. Ve hem dediler ki, niçün sordunuz. Selman da bunda hazırdır, hazır bil, dediler.

Hazreti Resul onlardan nişan istedi. Ol demde, Şahı Merdan Ali mübarek kolunu uzattı; ve birisi «des-tur» deyü ona neşter ve bıçak urdu. Kan revan oldu, cümlesinin bileğinden aktı. Bir damla kan dahi pencereden gelip meydana döküldü. Meğer ki, taşra parsına çıkan Selman Farisi kolundan idi. Murtaza Ali'nin kolunu bağladılar, cümlesinin kanı durdu.

Oldem anı gördüler kim, Pars'tan, Selman Farisi geldi. Bir tane engür yani bir üzüm tanesini getirip seyyidin önüne koydular, eyttiler :

— Ey hâdimül fukara, hâdimlik edip, bu üzüm tanesini kısmet eyle, dediler.

Seyyid, dura bakıp fikre düştü : «Bunlar kırk kişi, bu bir üzümü nice kısmet edeyim» dedi. Derhal, Hazreti İzzetten Cebraîl Aleyhisselâma emroldu ki, «Habibim fikirde kaldı : Tez yetiş cennetten bir nur tabak al, Habibim Muhammede ilet. Ol engürü bu tabak içinde ezip şerbet eylesin. Kırklara bahşedip içirsin» dedi .

Cebrail Aleyhisselâm, Cennetten bir nur tabak alıp Resul Aleyhisselâmın huzuruna geldi. Hak Taalâ hazretlerinin selâmın farz kıldı. Ol tabağı önüne koydu :

— Şerbet eyle, ya Muhammed, dedi.

Pes, Kırklar da, üzümü nasıl ede görelim deyü bakıp dururken anı gördülerkim, Seyyidin önünde, bir nurdan tabak zahir oldu, aşikâre. Gün gibi şule verdi. Seyyid ol tabak içine su koyup şakkıl kamer parmaklarıyla üzümü şerbet eyledi. Kırkların önüne koydu. Hak Taalâ hazretinin bunda hikmeti var idi. Kudret zahir olsa gerek idi. Kırklar ol şerbetten içtiler. Cümlesi mesti elest oldular. Kendilerini yavi kıldılar. Bunlara bir halet oldu ki, oturdukları yerden ayağa durdular. Bir kerre «ya Allah» deyip dest verdiler. Üryan ve büryan sema'a girdiler. Seyyid dahi bunlarla sema' ederken mübarek başından imamesi yere düştü. Ol imameyi aldılar, kırk pare kıldılar. Bağlayıp tennure ettiler.

Sadık olan kişiye gerektir ki, canı gönülden, derunu dilden hizmet eyleye. Ol sohbette orada tamam eyleye. Ol sohbette orada tamam oldu. Peygamber hazretleri oldem Ali olduğun bildi. Andan dönüp evine geldi. Andan cümle ashaplar gelip karşılayıp ziyaret kıldılar. Aliye temenna etti. Elinde nişanı, mühürü gördü.

Dönüp ashaplar dediler ki : «Ya Resulullah, Hüda aşkına, bize hak süphane ve taalâ hazretlerinin siz-

lere beyan eylediği ne ise beyan eyle ki, bizler de iş-telim dediler.

Andan Peygamber Aleyhisselâm, anlara buyurdu. «Ya ashaplar hakkın size hakikattır. Hakikat dahi hak-hıyanındır» dedi.

Ashaplar, eyitti : «Buyur Ya Resulullah»

Peygamber Aleyhisselâm eyitti :

— Gelin hakikate talip olun ki, Hakkın sırrına agah olasınız, dedi. Ondan sonra, ashaplar eyittiler :

— Hakikat nedir beyan eyle görelim, dediler.

Peygamber Hazretleri eyitti :

— Hakikat oldır ki, evvel özneni kendi kendine yâr-ı ihtiyar ile bir yere teslim edin. Onun emrine iradet getirin, dedi.

Pes ashaplar, Hazreti Resule eyittiler :

— Biz dahi biat kılmağa iradet getirmeğe geldik, dediler.

İkrar edip talip oldular. Resul hazretleri buyurdu ki :

— Ya ashaplar, hakikat Ali hakkındadır. Varın, Hazreti Aliye iradet getirin, dedi.

Pes öyle malûm olsun ki, cümle ashaplar vardılar, Hazreti Aliye biat kıldılar. Talip olup iradet ge-

riyle müshâhip ettiler. Peygamber Aleyhisselâm, Ali ile müshâhip ve kardeş oldu. Birlik mânâsını gösterdiler. Peygamber Sallallahu aleyhi vesellem kendi mübarek eliyle kuşağını açtı. Ali'yi bağrına bastı. İkisi bir gömleğe girdiler. Baş iki, gövde bir oldu, gördüler. Peygamber, Hazreti Ali hakkında bu hadisi okudu: Lâhmike lâhmi demmike demmi, ruhi - ke ruhi, cismike cismi» dedi.

Bazı Ashaplar eyittiler. «Bak imdi, hem kızını verdi ve hem karındaşım dedi.» Bazıları ıkrarın zayi eyledi. Murtad oldular. Akibet Al-i âbâyâ zarar yetiştirdiler. Lânetli oldular. Lâlent Al-ı âbâ düşmanına.

Âdemden Hatemül enbiyaya gelinceyedeyğin yol erkân yok idi. Muhammed Mustafa ve Aliyyel Murtaza cümleye rahmet geldiler, dini zahir eylediler. Erkân koydular. Şeriat zahir oldu. Tarikat ve hakikat sırroldu. Şeriat Muhammedin oldu. Tarikat ve hakikat Ali'nin şanına geldi.

İmam Cafer Sadık Aleyhisselâm buyurdu ki: «Pir olan kimesne gerektir ki kâmil olalar. Dört erkândan bileler. Evveli şeriat, tarikat ve maarifet ve hakikatı bilmek, bunlar neden geldi ve neden olundu ve aslı nedir, bunların adı nedir, odu nedir, mayası nedir ve tövbesi nedir, farzı nedir, sünneti nedir, işlemesi nedir. Bunların cümlesini bile. Ve

F. 11

bir dahi şariat kaçır, tarikat kaçır, maarifet kaçır, ve hakikat kaçır. Anlardan sonra, şariat ne ile tamam olur ve hakikat ne ile tamam olur bunları bilmek gerektir ki, bunlar nedir. Eğer bu dört erkânı böylece bilmezse hakikate kail olmazsa ol pirin pirligi caiz olmaz.

Ve talipler dahi gerektir ki ıkrarın ola. Ve teslim edeler. Mürebbiden, müsahipten yüz döndürmeler. Mümün olan, müslümün ıkrara getirir. Biat kıldırıp mürebbiye ve müsahibe yetirip dört divarı dahi kendine yâr etmek gerektir ki, anda talip olalar. Ve musahipler dahi birbirine teslim olmazsa anlar müsahip olmazlar. Ve talipler dahi gerektir. külliyasını teslim ede. Ol mürebbi, musahip halini müsahip haklıya.

Ol talipler ki mürebbiye ve müsahibe kail olmadılar. Hakikate girmediler, yola ve erkânâ sığmadılar onlar sürgündür. Anı ceme koymayasınız.

İmam Cafer buyurur ki taliplere yolu erkânı kabul etmek gerek, yahut lânet kabul edip sürgün olmak gerek. Zirakim, bir talip ki yola girmeyip, hakikat kabul etmeyip dahi mürebbi, musahip haklamada öyle taliplere dahi lânet ve vacip oldu. Anlar, ceme ve erkâna sığmazlar.

Hazreti İmam Cafer buyurdu ki : O kimesne-

ler kim eger pirden ve eger talipten; anlara dahi şöyle gerektir ki, yoldan dönmeyeler. Tarikattan ve hakikatten hergiz çıkmayalar. Andan dembedem rıza hasıl edeler ve rızadan dönmeyeler. Eğer mürebbi, eğer talip, eğer müsahip anlar dahi gerektir ki birbirinin yurduna oturup andan sonra terki mal ve terki can ve terki dünya olup rızayı kabul edip rıza kapısından olmasalar ve erkânı tarikat ve erkânı hakikat ile rıza gösterip teslim olmasalar eğer pir ve eğer talip onların ıkrarları caiz olmaz. Ve hem itikat bulmamışlardır. Meğer kim itikat ile olmayan ıkrar caiz değildir. İman Cafer kavlinde yoldan ve erkândan düşkündür. Yüzü er meydanında karadır. Cemden uzak edip koymıyasız. Tercüman ve kurban yidirmiyesiz ve tarik çalmayasız.

Sağ musahip budur. Zirakim, işleği haktır. biridir. Birbirini bulmadıkça musahip olmaz. Musahip olmaktan murad budur ki, her hali dahi musahip ola. Ne maldan ve ne candan ve ne dilden ve ne halden birbirinden gizlese musahip olmaz.

Maraş nüshası

Alaca Nushasından

REHBER

Rehber olmak her kişinin hali ve hakkı değildir. Ve dahi, kimin hakkıdır, dersen şol kimsenin hakkıdır: Şeriatta âmil tarikatta kâmil olup ehli sahavet ve hem cömert ola. Gönül kapısı açık ola, dili tath ola. Sözü kuvvetli ola ve hem Allahu taâlânın mahlûkatının üzerine şefkatli ola. Elinden, dilinden fiilinden halinden hiçbir kimse incinmeye. Ahlâkı hamide birle mevsuf olup ahlâkı zamimeden içtinap ede. Ve hem pahl olmaya. Kendine ne sanursa sair mümin kardeşlere dahi onu sana ve eğer âlim olursa nur âlâ nur ola. Amma âlim demek, hakkı batıldan ve hayrı şerrinden fark edip bilmektir. Haman ak ile kara seçmek değildir.

Ve dahi rehber olan şöyle gerektirki daima terakki ola. Halkın tevazuun ve şefkatin artıra. Mecmu talipler arasından izzeti artık ola. Ve terakkisi yüce ola. Ve hem talibe muhabbeti çok ola. Ve eğer yol içinde bir kimse suçlu olsa ol kişinin halini görüp adli insaf birle, yumuşak söz ile yol içinde pâk eyleye.

ÜÇ SÜNNET YEDİ FARZ

Evvel sünnet budur ki; daima Allahın kelâmı dilinden gitmeye. Kelimeyi tevhit kalbinden gitmeye. İkinci sünnet budur ki; kalbinden adaveti gidere.

Üçüncü sünnet budur ki; eğer talip bin ise bir gibi otura, hemen biri söylüye.

Evvel farz budur ki; zahit dinini şeytandan nice sakınırsa ehli tarikat dahi yolunu dinini öyle sakına.

İkinci farz: budur ki, desti kudret makamına iletmiş ola. Yani candan geçe haktan dönmeye.

Üçüncü farz oldur ki: dünya kendine zerre kadar gelmeye.

Dördüncü farz oldur ki: halifeden tövbe ala.

Beşinci farz oldur ki: halifeden musahip hakkını cemiyete yetire.

Altıncı farz oldur ki: halifeden hırka giye.

Yedinci farz oldur ki: halifeden tac urunmaktır.

Ve dahi, sûfiliğin bir şartı dahi vardır. Şart oldur ki: özün meşayihe yetüre.

İmdi, üç sünnet yedi farz üzerine olmayan sûfiye, sûfi deyip inanmayasın.

Pes, evvel sünnetten düşen talibi kendi gönlüne salasız. Nice hizmet ederse kabul edesiz. İkinci sünnetten düşen talipten bir akçe tercüman alasız. Üç akçe halifeye veresiz. Üçüncü sünnetten düşen talibe bir tarik uralar.

Evvel farzdan düşen talibe üç tarik uralar. Yedi akça gazilere tercüman alalar. Üç açkasın halifeye vereler. On akça nezir vereler.

İkinci farzdan düşen talibe: yedi tarik uralar, yedi akçe tercüman alalar.

Üçüncü farzdan düşen talibe: dokuz tarik uralar. Dokuz akçe tercüman alalar. Üç akçe halifeye vereler. Onaltı akça nezir vereler.

Dördüncü farzdan düşen talibe: onsekiz tarik uralar. Onyedı akça tercüman alalar. On akçesın halifeye vereler. Bakisini gazilere vereler. Kırk akçe nezir vereler.

Pes, bu üç farzın günahı birdir. Tacı alınmış olsa musahibinden düşmüş olsa. Kırk tarik uralar. Kırk akçe tercüman alalar. On dokuz akçesın halifeye vereler. Yetmiş akçe nezir vereler.

Birinci şarttan düşen talibin özünü evliyaya iletmeğ şarttır. Eğer evliye kabul ederse malını miras etmeğ gerektir. Zira, evliyanın kabul etmediğı talibin derdine derman yoktur. İmam Cafer Hazretleri talip olanın hâline böyle buyurdu.

Hikâyet olunur ki, İmam Cafer Sadık bir gün müridleriyle oturup sohbet ederken bir müridine eder: «Erte sana bir kimse gönderirim, kızını ona ver» dedi.

Bu kimse evine geldi, yattı. Çün sabah oldu; kalktı, muntazır oldu. Ev kapısından bir ses geldi. Dışarı çıkıp gördü ki, bir bozkurt durur. Meğer akşam avratına, İmam Cafer Hazretlerinin dediğini haber vermiştir. «Meğer İmamın dediği bu ola» deyip iki bir etmeyip kızı çıkarıp kurdun eline verdiler. Bu gelen kurt kızı alıp gitti.

Bir kaç günden sonra, avratı eyitti :

— Ya kişi, imamın sözü ile kızı verdin. Kurt alıp gitti. Var şu karşıda olan meşeleri ara. Ola ki kurt yidiyse kemiklerini devşir, getir, Bir yere defnedelim. Andan sonra ümit keselim» dedi.

Andan bu kişi dahi, kızını isteyü giderken, meşenin ucuna varıcak gördü ki, bir kişi bir ip döşemiş, bir kucak odun kesip ipin üstüne kodu ki götürür. İpi eline alıp götüremedi. Vardı bir kucak daha kesip getirdi üstüne koydu ki götürür. Ahiri gene götüremedi. Bu gez vardı bir kucak daha getirdi, koydu. Evvelkinden daha çok oldu gene götüremedi. Ahırı mağbun olup kaldı.

Andan ol kişi gitti, ileri vardı. Bir kaya deliğinden bir kuş çıktı gitti. Sonra geldi; yine ol deliğe nicekim cehdetti, giremedi, kaldı.

Andan dahi gitti; bir mürgüzare yere vardı. Gördü kim, bir cemile kız ile bir yiğit oturur. bildikim kendi kızıdır. Selâm verdi. Aleyk aldılar. Ol yiğit ve kızı ile görüştüler. Bir zaman kelimat ettiler.

Andan gelip evine haber verdi. Şaz olup sevin-
diler.

Andan gelip İmam Cafer Hazretlerine gördük-
lerin bir haber verdi. Andan, İmam Cafer Haz-
retleri eyitti :

— Ya kişi, gördüklerinden sana haber vere-
yim, deyip eyitti. Ya kişi, evvel gördüğün odun ke-
sen şol mürebbidir ki, bir kimseyi oğul edinir, müşkilin
kandırıp hakkından gelmez. Döner bir kaç daha bu-
lur oğul edinir. Bu veçhile hakkında gelemes. Oğul-
ları dahi serseri olup gezer. Kendi dahi dünyadan
ahirete yüzü kara olur. Belki ahir vakitte imansız
gider. Şöyle bilesiz : Ol delikten çıkan kuş ol deli-
ğe giremedi. Anlar şol kimselerdir ki bir rehber
varır ıkrar verir biraz hile nesne eder. Sonra inkâr
edip gözden gönülden düşer. Ayrık içeri giremez,
şöyle kalır.

Kızını alıp giden ol yiğit idi. Kurt suretinde ge-
lip alıp gitti. Emri hak yerini buldu. İmdi, mürid
olup iradet getiren, şeyh bir emir buyurduğu vakit
yüzünü döndürmiye, yüzünü dönderirse imansız gi-
der.

RIZASIZLIK

Bir talip nefsini zaptetmese, rızasız lokmaya el
sunsa veyahut kendi hatunun koyup gayri hatuna
yelse cezası doksan dokuz tarik uralar. Kırkını şöy-
le uralar ki kendine kâr ede. Bakisini dahi yüz gör-

meve tarikatta yüz gören hakikatte cüdam olur.
Nezir flör beş, kurban üç.

Ve bir sûfî bir sûfinin rızasın yıksa incitse. Ol yığığı yeri yapmayınca onu mürşit, mürebbi, pir, rehber kabul etmeyeler. Eğer onlar dünya cifesine tamah edip kabul ederlerse sûfîler kabul etmeyeler. Ve eğer bir sûfinin hak ile kendi arasında bir günah olsa pir yamacına gelip yarlıgansa onu bir dahi sormak erkân değildir.

Eğer bir talipte kul hakkı olsa hak sahibi razı olmadıkça ol talibi görmeyeler. Ve dahi ceme düşen sohbeti pir yalnız görmek rekân değildir. Zira anda cem erenlerinin hem şefaati hem hakkı vardır.

Ve eğer bir sûfî günahkâr olsa pir nazarına geçip günahın bağışlatsa ve bir kaç günahkâr adamlar dahi günahların ele vermeden ol sûfî ile bile dur-salar. Onları tekrar sormak erkân değildir. Zira birinin yüzü suyuna onu, onunun yüzü suyu hürmetine yüzü, yüzünün hürmetine binin günahından geçilir.

Ve dahi pir nazarına gelen sûfiyi yarlıganmadan mahrum göndermek erkân değildir.

Ve bir sûfî bir sûfinin evine varsa ol sûfî ona izzet-i ikram etse, «sen de bana evine varıcak böyle ikram et» dese asla erkân değildir. Zira erkân Muhammed Ali'nindir. Sûfî oldur ki verdiği lokmayı, Allah Muhammed Ali için vere bir kimseye anmaya.

Eğer anarsa riya olur. Zira ol amel şeytan ile yezitten kaldı. Ve dahi sûfi sûfiye borç lokma vermek verdiği lokmayı istemek aslâ erkân değildir; üstadsızlar ve pirsizler işidir.

SÜFİLİK

Genç iken sûfi olup pirlik vaktinde terk etmek, ve mücerred iken sûfi olup evlendikten sonra terk etmek yezidliktir.

Ve dahhi musahibin günahını musahipten âşinanın günahını âşinadan, talibin günahını pirden istemek erkândır. bir sûfi şeriatçe bir günâh edip ehl-i örf cerayimini alsa mürşit dahi ol kadar alır, erkândır.

Ve dahi musahip müsahibin oğluna hükmolunur. Mürşidin pirin talibi yine oğluna hükmolunur. Eğer mürşidin sırrı oğlunda mevcut bulunursa, ve eğer bulunmazsa mürid çöşuranın talip esiredenindir. Kuru dâvâ ile erkân olmaz. Ustadın sırrı nefesi budur. Erkân-ı kadimdir.

Ve dahi sûfiye üç kimseden kaçmak yezitliktir. Birinci, seyitlerden, ikinci, mürşitten, üçüncü halifeden. Zira bu üç kimse sahibi erkândır. Erkândan dalda iş eden aynı yezitliktir. Yol açmaktan korktuk onun için erkân göstermedik deseler ol cevap makbul değildir. Zira sahib-i erkân olan simasından malûmdur.

Ve dahi, sağ musahip birdir. Müşköl musahibi bindir. Yani bir sûfi sağ musahibinden ayrı düşerse bir vilâyete varsa bin yerde sohbet görse her sohbette bir sûfi kardeşi müşköl müsahibi tutsa erkândır.

Mürebbi birdir; dört olmak dahi erkândır. Zira her kapının bir mürebbisi vardır. Ve kazanç dahi yetmişyediye değin erkândır. Ve meşreb dahi üçe değin erkândır. Ve muhibbet evvel ahir zahır batın bir olmak erkân-ı kadimdir.

TARİK AHVALİN BEYAN EDER

Pir zülfikarı eline alıp bunu okuya : «Lâ feta illâ Âli lâ seyfe illâ zülfikar. Nasrı min allahe ve fethün karib ve beşirülmüminin ya Muhammed ya Ali. Ustadı nefes tarikatı iman erkânı meşayih erkânsıza ne meşayih. Göz görenin yol varanın. Yolca giden yorulmadı. Gerçekler gediğinden ayrılmadı. Güzel şahım eyvâllah. Destur şahı merdan-ı zülfikar, ya Şah-ı Velâyet» deyüp çala. Andan gülbenk edip kaldıra. Zülfikar altından geçen bir mümin ve müslim evvel pir ayağına niyaz edip andan sonra zülfikara niyaz ede. Zira, adem zülfikardan eşrefdir. Andan sonra, tarik altından geçen mümin, müslüm, cemin sağından girip sol yanlarının üzerine düşüp birbirinin ellerine niyaz edip tecellâ, temenna, tevellâ, teberra ile cemin sol yanına çıkalar. Nazara duralar. Mürşid : «temennaları kabul mu-

ratları hasıl ola. Allah diyelim. Hak penahında saklasın hü diyelim hü» diye.

Andan sonra, bir fasıl mürşidin menakıbı, ustadın nefesi okunup ehl-i cemin müşkilleri hallola. Ve bir fasıl dahi saz, söz olup aşıkların divanı okunup mürşidin, muhibbetin ve musahibin ve sair halkın muradları hasıl ola.

Ve bir dahi musahip, cesettir. Mürebbi, candır. Meşreb, ıkrardır. Muhibbet imandır. Mürşit, dindir. Yani bir sûfinin musahibi olmsa cesedi olmaz. Mürebbi olmasa canı olmaz. Meşrebi olmasa ıkrarı olmaz. Muhibbeti olmasa imanı olmaz. Mürşidi olmasa dini olmaz. Ve rehber nazarına varmasa islâmı olmaz.

SÜFİLGİN FAZİLETİN BEYAN EDER

Ve dahi cemde büyük küçük çirkin bir olur. Ve dahi sûfilerin oturduğu ev cennettir. Müminleri melektir. Müslümleri huridir. Yedikleri cennet tamamıdır. İçtikleri cennet şarabıdır. Ve giydikleri esbap cennet hullesidir. Ve söyledikleri kelâm Kur'anı azimüşşandır. verip aldıkları nefes Allah taalanın binbir adıdır. Pirlerinin, mürşitlerinin evi Mekkelelidir. Pirlerinin, mürşitlerinin evini ziyaret etseler, binbir kerre hacı ve gazi olup bütün günahlardan kurtulup mâsum pâk olurlar.

Ve dahi sûfiler, sair halkın içinde gökte melâ-ikelere benzer. Cennette hurilere benzer. Ademler içinde embiyalara, evliyalara benzer. Ve dahi sular-da abı hayata benzer. Ve taamlarda bal, helvaya benzer. Ve yemişlerde hurmaya, incire, elmaya benzer. Ve çiçeklerde güle, tutyaya benzer.

Ve dahi, sûfilerin yüzleri yedi mushaftır. Yedi âyeti şeriftir. Ve nefesleri binbir esmadır.

Pes malûm oldu ki, sûfilerin birbirine didar bakmaları kelâmı hadim okumaktır. Amma, sûfi oldur ki, dört kapı, kırk makam on yedi erkân hizmeti onda mevcut buluna.

Ve dahi bir sûfi bir sûfinin evine varsa, ayakları ile ettiği günahlardan kurtulur. Birbirinin yüzüne baksa gözleriyle ettikleri gûnahtan kurtulur. Birbirinin ellerini öpse elleriyle ettikleri gûnahtan kurtulur. Ve birbirini sevip gönül verseler kalpleriyle ettikleri gûnahtan kurtulur.

Ve dahi bir sûfi bir sûfiye dünya taamı yidirse, hak taalâ ol sûfiye cennet taamı yidirir.

Ve dahi bir sûfi bir sûfinin evine, köyüne, iline, ülkesine, şehrine varsa yüzbin rahmet, yüzbin berekât yüzbin hayır hasenat gelir. Ol sûfinin evinden, köyünden, şehrinde, ilinden, ülkesinden yüzbin belâ, yüzbin kaza defolur.

Ve dahi, hak taalâ hazretleri gök meleklerine ve cennet hûrilerine der ki : «Gelin beri, benim sûfî kullarımın zevklerine, safalarına temaşa kılın» Melekler ve hûriler cümlesi secde kılıp diyeler ki : «Ya rab! Bu birbirleriyle oturup hicabsız sohbet eden kulların kimdir. Bunların kadrin, kıymetin bize bildir».

Pes, Hak Taalâ Hazretleri buyurur ki : «Ey benim meleklerim, işbu hicapsız birbiriyle oturup sohbet eden kulların benim sûfî, guruğu naci ve mübah kullarımdır ki sair mahlûk, taş toprağa, ağaca secde edende, bunlar beni birbirinde görüp bana secde ederler. Her kim benim ile bile durup oturmak dilese işbu sûfî kullarım ile dursun otursun. Benim ile durmuş, oturmuş gibidir».

Ve eğer deryalar mürekkep olsa, ağaçlar kalem olsa, inle cin kâtip olsa sûfî kulların vasfını ve şerhini yazamayalar. Velâkin yedi deryadan, bir kat-re güneşten bir zerre kadar beyana gelmiştir. Dünya amellerinde, ahiret işlerinde sûfilikten efdal bir hayırlı amel olmaz. Ustadın sırrı nefesi budur. Böyle bilesiz.

SOY İLE ÖĞÜNÜLMEZ

Şimdi zamanımızın âdemileri ben falan tekkenişinin oğluyum, der ebayı cecdi ile iftihar eder. Bir âdem ölünce kabirde kimin oğlusun demezler. Ancak kimin ümmetisin ve ne amel işledin deyü sual ederler.

Hazreti, İmam Zeynel Abidini Yezit Mel'un zindana koyunca ağladı. Muhibler ettiler : «Ya İmam niçin ağlarsın» Hazreti İmam etti : «Dünyada bu hali kisbettik. Dünyada böyle olunca acaba ahirette halimiz niye varır dedi. Muhibler ettiler ki : «Ya İmam, Muhammed Ali deden olunca sen niye korkarsın».

İmam Zeynel Abidin etti : «Kabre varınca dedemi sual etmek hacet değil. Kimin oğlusun deseler. Hazreti İmam Hüseyin oğluyum, desem ol bana yeterdi. Amma atamı, dedemi sual etmezler. Ancak amelden sual ederler. Ne bahıtlı şol kula ki defterinde yanlış bulunmaya. Vay şol kula ki defterinde yanlış buluna.

MÜRŞİT NEFESİ

Ve dahi zamanı evailde bir ulu padişah var idi. Mağripten meşrika hükmederdi. Bu padişah, bir çöle bir bahçe çevirmek murat eyledi. Kırkbin ırgadı kırkyl işletip bir bahçe ihya eyledi. İçinde acı meyve tatlı meyveler yiyince deli olacak meyveler, yiyince akıllı olacak meyveler cihanda her ne türlü meyve var ise içinde mevcut bulundu.

Nice bin bahçıvanlar hizmet ederdi. Padişah bunlara tenbih eyledi ki : «Bu bahçe vakıftır. Her gelen giden yesin. Amma mukayyet olun. Eğer acı meyve yerlerse panzehir verin, ölmesin. Eğer deli olacak meyve yerlerse akıllı olacak meyveden yidirin» deyü tenbih eyledi. Bu bahçıvanın cümlesi padişahın emrine mukim oldular.

Bu bahçe erişti, kemalin buldu. Bir gün bir bölük kavim geldiler. Biraz yediler. Bahçenin içine daldılar. Kapısından yidiler. Acısına tatlısına tamah etmediler. Hemen biraz nefakalanıp gittiler.

Saniyen, bir bölük kavim dahi geldiler, bahçenin içine daldılar. Acısından tatlısına yediler. Kimi delirdi, kimi ağulandı. Amanın ölüyoruz deyü çağrıştılar. Bahçıvanlar gelüp biraz tiryak verip ağuyu kestirdiler. Ancak kurtulup selâmet gittiler.

Salisen, bir bölük kavim dahi geldiler. Bahçenin içine daldılar. Anlar da gözlerinin gördüğünden yediler. Cümlesi ağulandılar. Bahçıvanlar geldiler : «Amanın şu tiryak şerbetidir, için» dediler. Ol adamlar, dediler ki : «Senin bahçende ağuş var imiş bize şerbetinden verip ağulayacaksın» deyip bahçıvanların verdiği şerbeti içmeyip murdar oldular.

İmdi ey mümin kardeşler, şuna kıyas eyle ki, bu bahçe bu dünyadır. Bahçıvanlar mürşitlerdir. Bu bahçeye evvel gelen adamlar, eihana bel bağlamayıp bir içim su, bir lokma ekmek yeter deyüp haram yemediler. Doğru gelip doğru gittiler. Ülemaya, mürşide muhtaç olmadılar.

Andan sonra gelen mahlûk dünyanın içine daldılar. Bulduğunu yediler. Yani yanlış yola gittiler. Ağızlarına geleni söylediler. Bahçede ağuş yiyenler gibi. Bunlar doğru yolu yitirip murdar olacak vakit,

bağcıvanlara kıyas, bu mürşitler diyeler ki: »Ge-
lin bu bet fiili bırakın. Hazret-i Allahın emri budur,
nehyi budur, Hazreti Resulün sünneti budur, Hazre-
ti Ali'nin tarikatı budur» diyeler, yiyenlere tiryak
verdiği gibi bu mürşit nefesi dahi ağrıya tiryaktır.

ÖLMEDEN EVVEL ÖLMEK

Ey mümin kardaş, Hak Taalâ bunu emreyledi:
«Mute kable ente muta» yani «ey kullarım ölmez-
den evvel ölün, mahşer olmadan hesabınızı görün»
Amma nasıl olmalı dersin, yani sizler hırsınızı, nef-
sinizi öldürün ve pir eteği tutun.

Yani, bir musahip tutup onunla sıratı musta-
kim üzere yola gidip malı mala canı cana katıp bir-
birine teslim olup yılda bir gez Peygamber vekili,
Cebrail hak vekili pirin yamacına geçip kabirde mah-
şerde olacak sualleri pir ona sual ede. Ol, talibin
fiili her ne ise pire ilâm ede, bildire. Eğer talip gü-
nahını saklarsa sakladığı günah mahşerde yine su-
al olunur. Eğer talip günahını saklamayıp pir agâh-
olup, dünya cifesine tamah edip «Eyisin» derse, ol
pirin başına ne gelir.. Yalancı kezzab olur.

Burada sorulup orada sorulmayım diyen kullar.
Hazreti Kur'anda ne buyurduysa onu temessûk edip
işleyim, pir divanında hakkın divanında yüzüm ak
ola diyen talip dört kapıda kırk makamda her ne
buyurdu ise onunla amel edip kenduyi islâh etmek
gerek.

Adem ademi islâh edemez. Rehber pir aralıkta vasıtaadır. Bir pirin yamacına bir talip gelince, pir talibine: «Seni ahirette yarlıgayım. Gel günahından geçtim» dese. Amma, evvel kendi günahını affetti mi, kendinin başına ne geleceğini bilmeden talibin günahından geçtim dese. Ol pir dinden çıkar.

Amma pir olan şöyle etmek gerektir ki, talibin günahını söyledip, günah-ı sagayir ise, günahına göre cezasını verip, mürşidin buyruğundan, her ne lâzım gelirse ona göre işleyip, ol talibe tövbe verip, «Allah-u Taalâ affeylemiş ola» deyü dua eyleye.

Eğer talibin ettiği, günah-ı kebairse, onu yüze almayıp, meydana komayalar. Ancak onun dâvasını mahşerde Hak Taalâ icra eder.

Ancak pirin göreceği günah sagairdir. Dünya cifesine tamah edip günah-ı kebair işleyen talibi meydana alırsa, gel günahından geçtim, seni yarlıgadım derse, eger keramete kadem bastıysa ona söz yok. Eger kendi aklınca derse, ol kendi fiilince yola giden pire, Allahu Taalâ diye ki, «ey âsî dünya tanrısımı idin. Seni dünyada Muhammed Ali sulbünden getirdim. İman etmeyip aklen kendin için yol sürersin. günah-ı kebair işleyen talibin akça için günahından geçip iyi dersin. Şimdi bugün başını kurtar» dediği vakit ne cevap verirsin.

MUSAHİP KAVLİN BEYAN EDER

Bir adam musahip olsa, emsalin bula. Seyyid seyyid ile âlim âlim ile şeyh şeyh ile koca koca ile musahib olmak gerek. Âlim ile cahil musahib olmak erkân değildir. Zira âlim şahindir, cahil tavuktur.

Sipahi rençber ile musahip olmak erkân değildir. Zira sipahi kurttur; rençber koyundur.

Mürdümle ile tiryakiler musahip olmak erkân değildir. Zira mürdümle altundur; tiryakiler ba - kırdır.

Ehli sanatlar ile avareler musahib olmak erkân değildir. Zira avareler sirkedir. Ehli sanatlar baldır.

Mürşitler talipleriyle musahib olmak erkân değildir. Zira mürşitler deryadır; talipler katradır.

Müzevviğe mücerred musahip olmak erkân değildir. Zira mücerredin dini islâmı tamam değildir.

Kocalar ile yiğitler musahib olmak erkân değildir. Zira kocalar kıştır; yiğitler bahaıdır.

İmdi malûm oldu ki, her adam kendi akranı emsallyle musahip olmasa tuttukları ıkrar fasittir. Ve amelleri batıldır. Ve hayırları kabul değildir. Ve ahirette azapta olup hazreti Hakkın rahmetinden ve hazreti Resulün şefaatinde çıkar. Dört kapının kırk makamın on yedi erkânın merdudu olur. Ustadın sırrı nefesi budur. Böyle bilesiniz.

Ve dahi musahib musahibe malı, rızkı haram değildir. kisp, kazanç birdir. Bazılar yanlış anlayıp musahibin ona bir kem fiil ederse yüzü karadır. Dünyadan ahirete imansız gider.

Eğer musahibe muhabbet ederse canı etmek gerek. Zira ten baki değildir, çürür, kökar. Bir şeye muhabbet etki baki ola. Muhabbet canedir.

Ve hem ademin kuşaktan yukarısı ülvî aşağısı süflîdir. Zira Hak Taalâ ülvîdedir, süflîde değildir. Mekândan münezzehtir. Sakın, süfliye inersen Cehennem yerin altındadır. Cehennemi boylarsın.

Ve hem ademin kuşaktan yukarısı boğazına dek yedi kat göktür. Boğazından yukarısı arşı alâdır. Kuşaktan aşağısı yedi kat yerdir. Bir kimse bir adamın boğazından yukarıya, ağza, göze, yüze, saça, sakala, dine, imana küfretse mutlak kâfir olur. Yeniden müslüman etmek gerektir.

Ve dahi müsahib farzdır. Bir müsahib ile düşkün olsa, yine kendileri birbirini kaldırır. Müsahibin düşkününü, pir - rehber bir kimse kaldıramaz. Yine derman birbirinden olur. Bir müsahib bir müsahibin evine varsa varayım birbirimiz ile hak kelâmı söyleyip ahret danışalım deyu gitse ol talibin adımı başına on hasen yazılır.

Birbirinden dalda saklar bir şey olmaya. Birbirinden uğrun bir hayır veya şer işlese onların musa-

hibliğı erkân değildir. Kisp ve kazanç bir olmak gerek. Zira dünya kazancı bir olmayanda ahret kazancı nasıl bir olur.

Zamane sûfilerinin musahipliğı hemen bir tuzaktır. Musahiplik nasıl olur bilmez. Bunların cümlesi ahiret içindir. Bir cahil ahirete yaramaz bir iş eder; musahibi, piri rehberi iştiricek onu meclisten kovarlar. Ol cahil der ki: «Ben sıradan cemaattan seçilip geri kalıyorum. Bir dahi bunu işlemiyem» der. Birbirlerine kilit olup iblisi aralarına komazlar.

Bir adam yola giderken onun yanında bir kaç yoldaş olsa harami gelip onları soyamaz. Eğer yalnız olursa her ne kadar kahraman olursa harami ona yol bulup malına canına kasteder; talana verir. Bu da ona kıyastır. Pir, rehber, aşina, musahip bunlar hakka gidecek yoldaştır. İblis uğrudur; onun şerinden birbirini hıfzederler.

İmdi ey mümin kardaşlar, birbirinize muhkem olup hakka doğru gidesiz. Eğer pir eğer rehber, eğer musahib birbirinin haksız işini görüp ortaya vermeyip icra olunmayıp koyup giderse onun pirliğı, rehberliğı. musahipliğı yalandır. Ruzu cezada yüzü karadır. Her ne kadar tutmazsa da ona tenbih etmek gerek. Boynundan farz eda olur.

PİRLİK

Bir rehber talibin hakkından gelmezse pir onu çıkarıp bir aher kişiye talibi teslim ede. Eğer reh -

ber ocaktan ise, kardaşımdan, emmi zadelerinden edeler.

Eğer pir yolundan düşerse günah-ı kebairden bir işi edip erkâna lâayık olmazsa talip ol ocaktan çıkmaz. Emmi zadelerinden yapaşmak erkândır.

Ahir zamanda gelen talipler, «pirin, rehberin günahımı olur. Onlar ocak zadedirler, onların küfrü iman olur» derler. Öyle değil. Zira pir bir günah etse beş günah yazılır. Talip bir günah etse bir günah yazılır. Zira ummadığın yerden sana bir söz gelse, ona gayet incinirsin. Amma cahilden, düşmandan bir söz gelse, «cahil bilmez, düşman düşmanlık etti» dersin. Zira ocakzade, Tanrı dostları soyundandır. Eğer kendi kadrini bilmeyip hakkın nehyini işlerse Hak Taalâ ona der ki : «Ey zalim, talip sana bakıp bir hayır âmel edecek iken sen kitapsız oldun. Talip sana bakıp azdı. Azdıran şeytandır, lâkin sebebine hükmolunur. Gel imdi, hesabını gör.» deyip tamuya yollar.

Ve dahi, bir pir avrat talak etse, yahut yezide kuşak çöze yahut livata etse ebeden ebed bunlar günah-ı kebairdir. Bunları edenin derdine derman yoktur. Eğer pir ederse onun yüzüne bakıp misafir ederlerse ol bastığı yerde kırk sene kadar hayır bereket olmaz. Yanına varmayalar. Uçarsa cazudur. İnanmayalar. Merdudu recimdir.

Ve dahi bir ocakta beş on uşak türese, binasından evveli içinden birini ulu bilip pir baksalar. Ol pir sairlerini görüp gözlemek erkândır. Amma, ol pir aher ocaktan el tutmak lâzımdır. Bazılar demişler ki, birbirini göremez. Lâkin veliler ervahı birdir. Dolanır yine bire gelir. Sen seni arıda gör. Pir, rehber adamı ıslâh edemez. Sen sana mukayyet olma - yınca.

Ve dahi bir talip bir talip ile kavga edip valiye varsa, cerayimlense, amma bigayri hakkın olsa pir gelince cerayim veren adamın parasını geri verip ol kadar dahi pirine vereler. Onikide ikisini rehber vereler. Ondan sonra ol talip ile barıştıralar. Ondan sonra tarik çalalar.

Eğer günah ikisinde dahi var ise, ikisin de icra edeler. Ve birer lokması uyarıp valiye giden kuruştan iki yamacın pirine ve ceme harcedeler. Ondan sonra iyi diyeler.

Ve dahi bir talip biriyle küstülü olsa. Biri varsa gel bugün yola gidelim, barışalım birbirimize hakkımızı helâl edelim, dese ol da barışmasa, tekrar ede: «Gel bugün ölmeden evvel oldem hesabımızı bunda görelim. Gel bunda pir divanına varalım. Ne hakkın var ise vereyim» dese, ol dahi: «Ben ne varırım ne de barışırım var işine git» dese üç kerre dışarı çıkıp içeri girip böyle tahrir eyleye. Eğer ol adam

barışmazsa, piri, yolu inkâr etmiş olur. Ol beri gelip tarik altından geçip yola gitmek erkândır.

Ve dahi bir talibin kızı kaçsa, doksan dokuz kuruş alalar. Ve bir koç kurban ettireler. Her halde onikide ikisini, rehberere vereler, hakkıdır.

Ve dahi bir pirin ilkısı (*) geçse ol talipler her kime özü yatarsa andan el tuta. Amma nesl-i Resul olmak gerek.

Bir talibin piri irak olsa, eli ermese, ona vekâleten gayriden el tuta; görüle. Her kaç seneden sonra piri gelirse yine pirine ikrar iman etmek erkândır. Zira atasının pirini inkâr ederse, münkir olur. Mîzanı bozmuş olur.

Ve dahi, bir pir talibe tekkenişinim, gel bana talip ol dese, onu azdırmış olur. Amma pir olan kimse âlim olup kâmil ola. Eğer karadan bilmezse ilm-ü le-dün ola. Ol da olmazsa, hayvan mistillüdür. İlm-i le-dün oldır ki, aklen düşüne, dünyayı, ahireti fark ede. Bir kâmil mürşit bulup irşad ola. Ondan sonra talibi göre. Zira bunda çok güçlük var. Talibin köşesine karışıp «ben falan oğlu filânım, senin günahını bir araba kazığına takarım» deyip yiyip içip, nefse safa verir, boşuna emek çeker.

(*) Irkı.

Pir olan kimseye lâıyıktır ki gecenin iki nısfından sonra kalkıp kıblaya karşı oturup gün doğuncaya kadar hakka niyaz ibadeti etmeli. Gör indî ol pirin nefesi nice geçer.

Ahir zaman dedeleri yiyip içip kuşluğa değin merkep gibi yatup demezler ki Kur'anı azimüşşan bizim dedemize indi. Bakalım ne buyurmuş. Biz buraya niye geldik. Yarın ne yüz ile varırız. Bu taliplerin sualini, bizden isterler; ne cevap veririm, demezse vay ol pirin haline, başına ne gele. Ustadın sırrı nefesi budur.

DÖRT KAPININ CÜNUBUNU BEYAN EDER

Evvel şariat cünubu: ihtilâm olup avrat ile cima etmekle olur. Tarikat cünubu: pirsizliktir. İkramına yalan çıkıp ahdine vefa etmemektir. Maarifet cünubu: nefsini bilmemektir. Hakikat cünubu kendi ayıbın örtüp elin ayıbını açmaktır. Onyedî erkânın cünubu edepsizliktir. Kırk makamın cünubu: dört kapının hizmetini terk edip rızasız kendi başına iş etmektir. Musahibin cünubu: musahibine kem bakıp kem söylemektir. Ve musahibin evine hainlik ile varmaktır. Ve meşrebin cünubu: gaybetin edip sırrın açıklamaktır. Muhibbin cünubu: cevri cefa, zülm-ü sitemkâr olmaktadır.

Amma, şariat cünubu, su ile temiz olur. Tarikat cünubu, pir elinden temiz olur. Maarifet cünubu, mürşit elinden temiz olur. Hakikat cünubu mürebbi elin-

den temiz olur. Musahip cünubu, kem huylarına tövbe edip yaramaz amelin terk edip halife elinden temiz olur.

MUSAHİB OLMANIN TARİKİNİ BEYAN EDER

Bir kimse onbeşinden yirmisine varmayınca dünya mülkünden bir sey satamaz. Yirmisine girmeden satarsa biatı sahih değildir. Sonra geri almağa kadir olur. Bir talip-musahip olsa sinni yirmi olmayınca erkân değildir.

Bir adam yirmisine varınca evvelki farz ona bir rehber eteği tutmak, saniyen bir pir. Salisen bir mürşit. Rabian bir musahib bulup ikrar vere.

İki mümün iki müslüm tarikata kadem basıp pir nazarına geeler. Bir mümün bir müslümün yanına ve bir müslüm bir mümümün yanına durup sağ ellerin birbirinin boynuna koyup pir nazarına boy göstereler.

Rehber bu iki musahibin önüne düşüp pir divanına getire. «Hü» deyip duralar. Pir diye ki: «Niye geldiniz». Rehber diye ki : «Bugün Mansur gibi dârı, Nesimî gibi bıçağı, Fazlı gibi hançeri ihtiyar edip, tarikatı evliyaya ikrar verip, can verip canan almağa geldik».

Pir diye ki: «Ey talip bu bir uzak yoldur gide-mezsın. Demirden yay oddan gömlektir, giyemezsin, gidin» diye. Onlar geri gideler. Eşiğe varıp gene ge-

leler. Üçkez bu minval üzere söyliye. Dördüncüde pir, iki musahibin sağ ellerini birbirine verip baş parmaklarını birbiri üzerine koyup el tutuşalar. İkrar vereler. Pir dahi diye ki : «Bu ikrardan dönmemesine yanımızdaki daşlar hıfız melekleri güvah olsun mu» diye. Ol talipler «olsun» diyeler.

Ondan sonra pir ol taliplere tövbe telkini vere. Cemi yaramaz huylarına tövbe edeler. Ondan sonra pir bu ayeti okuya :

«Euzibillâh üs semi ül alim minesşeytanırrecim bismillâhirrahmânirrahim. Ya Eyyühellezine amenu tubû ilellâhi tevbeten nesuheten (*).

Innellezine yübayi'neke innema yübayi'unullahe yedullahi fevka eydihim femen nekese feinnema yenküsü alâ nefsihi ve men evfa bima ahede aleyhullahe feseyü'tiyhi ecren azimen. (**) Velhamdülillahe rab-bülâlemûin elfatiha, Habibullaha salavat.

Deyip el yüze süreler. Ondan hutbe okuya. Ondan, kalkıp yamaca geçeler. Pir gülbenk çeke : «Al-

(*) Tahrim Suresi (66.) nin 8. âyetidir. Türkçesi: Ey inananlar, yaptığınız suçlardan bir daha yapmamak şartıyla Allaha tövbe edin.

(**) Feth Suresi (48.) nin 10. âyeti. Türkçesi: «Seninle anlaşma ahdi yapanlar, ancak Allah ile anlaşma ahdi yapmışlardır. Allahın eli onların eli üstündedir. Kim ahdi bozarsa kendi nefsi aleyhine bozmuş olur. Kim Allaha karşı ahdinde vefa gösterirse Allah ona büyük mükâfat verir.»

* lah Allah ıkrarları kadim ola. Muratları hasıl ola. Verdiği ikrardan dönmeyeler. Birbirinden usanmayalar. Ruz-u mahşerde oda yanmayalar. Dünyada melâmet ahirette delâlet görmiyeler. Şeytanın izine, münafıkın sözüne uymayalar. Gönlünüzü güman - dan, başınızı dumandan hâlâs eyliye. Dünyada Ku - ran, ahirette iman nasip eyleye. Oniki imam kata - rından ayırmaya. Allah, Muhammed, Ali, Hünkâr Hacı Bektaş Veli gerçeğe hü».

Sonra pir buyura iki mümin müslüm dördü bir - birine sarılıp şehit olalar. Pir dahi zülfikar alıp ni - yaz ede. Dördüne oniki zülfikar çalıp diriltip kaldıra.

«Allah Allah, evvelin, ahirin, zahirin, batının, bende-i şahı merdan kabulü dergâh, ikrarı kalu be - fi. Allah, Muhammed Ali, gerçeğe hü» deyü gülbank edeler.

Andan, tecellâ, temenna, tevellâ, teberra edip oturalar. Andan mürşidin hakkını, ustadın kurbanı - nı getireler. «Niyaz şahı kabulü dergah. Allah, Mu - hammed Ali. Gerçeğe hü» diyeler. Andan kurban du - ayı tekbir, bunu okuya: «Kurban-ı Halil, fermanı ce - lil, canı İsmail, yetürdü Cebraîl Peyk Sultan Allahu ekber, Allahu ekber lâ ilâhe illallah vallahü ekber Allah-ü ekber ve lillahül hamd.»

Bu minval üzere üç kerre tekbir ala. Andan gül - benk ede, andan sonra ol talibi pazibende edeler. Rı - zasıyle kaç sene bekler ise.

Ve dahi sorsalar ki, dâr kaçtır? Cevap ver kim: dörttür.

Evvelki, dâr-ı Mansur, ikinci dâr-ı Fazlî, üçüncü dâr-ı Nesimî, dördüncü dâr-ı Fatîma.

Evvel dâr-ı Mansur; dâra asılır gibi doğru pir nazarına durup elini sallandırıp berdar olmaktadır.

Dâr-ı Fazlî; aşk ola dedikte secdeye varmaktadır. Zira Hazreti Fazlî'yı yüzü üstüne bıçağa bıraktılar. Fazlî gibi hançer çığırında demektir. Doğrulup oturduğu vakit dâr-ı Nesimî olur. Nesimî gibi postum yüzdürdüm demektir. Bir sûfî sıdk ile dara dursa bu dört dârın piri ol mümine şefaât eder.

Dâr-ı Fatîma, ayağını birbirin üstüne koymak. İmam Hüseyinden kaldı. Birgün İmam Hasan ile Hüseyin dururken Sultanı Enbiya Hazretleri bir su istedi. İmam Hüseyin çabuk idi; davranınca sol ayağının mübarek parmağı taşu urup kanadı. Efendimize su verince haya ettiğinden naşı sağ ayağını sol ayağının üstüne kodu.

İmdi bir mümin yıl başı gelip de pir nazarına geçtiği zaman, pir olan «Aşk ola» diye. Talip Fazlî dârına ine. Pir diye ki : «Ey talip cesetine can verdi. Kalbine iman verdi. Söylenmeğe dil verdi. Tutmağa el verdi. Ne gördün, ne işittin. Aldığın var ise ver. Ağlattığın var ise güldür. Döktüğün var ise doldur. Yıktağın var ise kaldır» diye.

Eğer ol talipte kul hakkı yok ise hakkın emrin-den farzından peygamberin sünnetinden hazreti Ali'nin tarikatından sual ede. Ol talip, saklamayıp günahını ele vere. Pir dahi ol talibin günahını her ne ile temiz olursa meşayihin kavline göre.

Eğer ol talip günahını saklarsa tarikatı Aliye kizbetmiş olur. Yol haini iman uğrusu olur. Tarikat ona helâl olmaz. Yediği lokma haram olur. Sema, ederse de haram olur. Ve ol ceme gelen müslüm bacılara baksa namahremdir. Kâr edem derken zarar eder. Şeriattan tarikattan eli boş olur. Mahşerde meydanı arasatta kalır. Kimse sahip olmaz.

Aman ey kardaşlar, günahını saklamayıp derdini söyle. Karanlık kabire koyma. Burada söyle. Eğer ol pir mala tamah edip hakkı batıl ederse, ruzu ceza-da, ol talibin hesabını ol pir verir.

Amma pir olan kimse, talibin günahına göre, sitemin edip temiz eyliye. Andan sonra : «Bizim gözü-müze iyisin hak taâlânın indinde iyi olasın» dese, duadır. Talibin zenginliğine, güzelliğine bakıp : «İyisin, senin günahından geçtim» dese, ol cahil talip ona amel eder ki: «İşte pirim günahımdan geçti» deyip ol günahı daha ziyade eder. Akıl etmez ki, ol pirin sö-zü kitap mı yoksa kendi nefsi için mi. Orasını fark edemez. Dalâlette kalır.

Ve dahi, ahir zamanda, bazı pirler, kendi fiilince, mümin kulun malı murdar olmaz deyip, murdar olmuş hayvanı yerler. Amma yanlış akla hizmet ederler. Zira bıçak Hazreti İsmâile çalındı. Bıçak hayvanın Kuranıdır. Amma zamanı evailde müminlerin bir malına bıçak erişmese üç beş can gülbenk çekip ol hayvan nısan verirdi, andan boğazlayıp yerlerdi. Ahir zamanda gelenler buna kuvvet getiremeyip yanlış fetva verip mahlûka murdarı yedirirler kanlı olurlar. Yemek caiz değildir, haram buyurmuş, hayvana bıçak buyurmuş.

Ve dahi bir mümin bir mümine avratın teslim etse ol da hiyanetlik etse, ol da helâl etse hatadır. Zira hak taalâ nehyetmiştir. Bazı cahiller derler ki, dişi kulu erkek için halk etti. Mümin kulun birbirine korusu yok deyü zina ederler. Müminün müminden korusu olmadığı budur ki bir yere cem olunca, erkek dişi fark olunmayıp, zikri devran edip birbirine öğüt, nasihat, teselli için korusuz olmalı ve eğer yiyip içme için nefis için gelirse ol cemaat ona haramdır. Ol yere hayır niyetle gelip, ahiret için bir hayır amel etmek gerek.

Ve dahi bir mümin bir müminün malını zayı eylese, ol mümin benim malımı öde dese ödetmek erkândır. Zira ahiret görgüsünü bunda görmek gerek. Ve eğer hak sahibi hakkından geçerse hoş ola. Amma

hakkında kısas yoktur. Amma ödetse birşey lâzım gelmez. Zira hak vekili pirdir. Mümünün dâvâsını mahşere komayıp pir divanında görmeli, yahut hak sahibi ile helâllaşmalı. Bazı cahiller derler ki : «Ehli mümüne ödek yoktur» Amma hak taalâ bu meseleyi kullarının rızasına bağlamıştır. Dilerse hakkı helâl etsin, essah kavil budur.

Amma itikadı cahiliyet budur ki bir günah eder de ettirmese etmezdim der. Tedbirin noksan işler de takdire bahane bulur. Bu söz fiili şeytandır. Zira mel'un cennetten çıkarken meleklerle dedi ki: «Hak taalâ bana, secde ettirmeğe, gücü yetmez miydi. bana da secde ettireydi» dedi. Lâin ilm-i evvelde okudu, gördü ki, ferîştehlerden birisi benim emrimi tutmazsa lânet halkası onun boynuna geçse gerek deyü görür. Sonra Taalânın emrini tutmayıp âdeme secde etmedi. Lâin oldu.

Hak taalâ kullarına kitap gönderdi. İblisin yolunu ve Sıratı mustakimi bildirdi. «Ey kullarım sizler şeytana tâbi olman, düşmandır» deyü buyurdu. «Ben sizi sıratı mustakim üzere tarif eyledim, eğri yolu, doğru yolu gösterdim» deyü buyurdu. İtikadı cahiliyeye gitmeyip emri maruf nehi münker etmek gerek.

Ve dahi bir müminin kalbine bir küfür ya bir fesat gelse hıfz melekleri onu deftere yazar mı? Fetvaca yazmaz, takvaca yazar. Şeriatta, tarikatte yazmaz, hâ

kikatte yazar. Zira hakikat evliya makamıdır. Evliyanın kalbi küfürden fesattan âridir. Kalbine bir fesat gelse evliyahktan düşer. Eğer ol fesat, günah-ı segair ise sitemini çekip yine evliya olur. Eğer ol fesat günah-ı kebair ise bir dahi ol makamı bulmaz. Zira İblisi dahi göremedi.

Amma talibin kalbine gelen fesadı Allahtan korkup işlemezse yazılmaz. Amma, bir talibin kalbine bir hayır gelse takatı yetmezse ol hayır yerine yazılır. Eğer şerre takatı yetmeyip elinden gelse edecek amma eline gitmediğinden etmese ol yine günah yazılır.

Amma, mümün olan İblisin vesvesesine ve nefsin havasına kulak urmayıp onların dediğini etmiyeler. İrfana gelince, müslüm bacıları görüp vesvese gelirse «lânet şeytan, kâfir nefis sana uymam» deyüp men ede. Eğer şehveti galip olup, damar kalıp men edemezse neuzubillâh ol adam evliyaya varmıya, haramdır. Kâr edem derken zarar eder.

Ve dahi, bir talibin piri irak olsa, emanet veçhi üzere bir özü yattığı adama sorulsa, piri gelince ol talibe sitem etse, «Sen gayriye niçin soruldun» deyü. Ol pir günahkâr olur. Zira haset etmiş olur. Eğer görüldüğü adam yanlış fetva verip ol talibi azdırdıysa, ol talibe sitam edip bir kurban, kırk tarik, kırk kuruş tercüman alıp kaldıra. Zira kitapsız sohbe uymuş. Eğer görüldüğü adamın kelâmı ki-

F. 13

taba mutabık ise, pirinin sözü kitapsız ise, yol ile ol talip bir mürşit bulup ol piri kitaba bendeyleye. Ol pir ol mürşidin sözüne uymayıp kitapsız giderse ol talip pirin darına durmayıp varıp bir âl evlât bulup eteğine yapışa.

Amma ki pir olan rehber olan okur yazar kâmil ola. Şeriatta bir müfti gördünmü ki, veya bir molla, ümmi ola. Okur yazar olup mânâya aşına olmak gerek. Meseleyi pâk eyliye.

— Alaca nushası —

Gümüşhacıköy Nushasından

Bir adam musahip olsa emsalini bula. Seyyid seyid ile, âlim âlim ile genç genç ile koca koca ile musahip olmak gerek. Musahip musahibe, malı, rızık ve haram değildir. Kisb-i kazanç birdir Bazıları yanlış anlayıp ona bet fiil eder. Yani musahip musahibe. değil. Sakınmak yok. Muhabbet ederse cane etmek gerek. Ten baki değil, çürür kocar. Sen bir şeye muhabbet et ki bâki ola. Muhabbet canedir.

Ve hem kuşaktan yukarı ulvi, aşağısı süflidir. Zira hak taalâ ülvidedir. Süflide değildir. Mekândan münezzehtir, amma lâkin, Suphane rabbül alâ, denilir. Sakın süfliye inersen cehennem yerin altındadır. Cehennemi bulur. Zira âdemin yukarısı ülvi aşağısı süflidir. Sakın süflüye inmeyesin.

Bir musahip bir musahiple düşkün olsa yine kendileri birbirini kaldırır. Müsahibin düşkününü bir kimse, pir, rehber kaldırmaz. Yine derman birbirinden olur.

Musahibin kızı müsahibin oğluna düşmez.

Bir müsahip bir müsahibin evine gitse varayım biribirimiz ile bir hak kelâmı söyleyip danışalım dese, ol adamın adımı başına on hasene yazılır. Birbirinden dalda saklı rızası olmaya. Bir hayır veya bir

şer işlese onların musahipliği caiz değildir. Ve kazancı kisbi bir olmak gerek. Zira dünya kazancı bir olmayınca ahiret kazancı nasıl bir olur.

Eğer bir rehber, eğer musahip biri birinin haksız işin görüp ortaya vermeyip, icra olunmayıp, ol dem giderse onun pirligi ve musahipligi ve rehberligi yalandır. Ruzu cezada yüzü karadır. Her ne kadar tutmazsa da ona tenbih etmek gerek. Sen boyundan farzı eda etmek gerek.

Bir rehber talibin hakkından gelmezse pir onu çıkarıp yerine aher kişiye talibi teslim ede. Eğer rehber ocaktan olursa bir kardeşinin ve emmi zadelerinden edeler. Eğer pir yoldan düşerse, günahı kebairden bir iş edip erkâna lâıyk olmazsa talip ol ocaktan çıkmaz. Emmi zadelerinden yapışmak erkândır.

Ahir zamanda gelen talipler pirin rehberin günahını olur, onlar ocakzadedir, onların küfrü iman olur, derler. Zira, pir bir günah etse beş günah yazılır. Talip bir günah etse bir günah yazılır. Zira ummadığın yerden sana bir söz gelse, ona gayet incinirsin. Amma cahilden, düşmandan bir söz gelse cahil bilmez, düşman düşmanlık etti dersin. ocakzade tanrı dostları soyundandır. Kendi makarrın bilmeyip, eğer hakkın nehyini işlerse hak taâlâ onu

nehyeler. Der ki : «Ey zalim, talip sana bakıp bir amel edecek iken sen kitapsız oldun. Talip de sana bakıp azdı. Azdıran şeytandır». Sebebine hükmeder. Gel imdi bunların hesabını gör deyip tamuya ilka eder.

Bir pir avratını tatlik etse yani boşasa, kan etse. Kelime-i küfür söylese. Kuşaktan yukarı şetmi galiz eylese. Yezide kuşak çözse. Yalan söylese. Lıvata eylese, ebediyen ona günahı kebairdir. Bunu işleyen talip olsa derdine derman yoktur. Pir ederse onun yüzüne bakıp misafir ederlerse ol bastığı yerde kırk sene kadar hayır bereket olmaz. Yanına varmıyalar. Uçarsa cazıdır. İnanmayalar. Merduttur, recimdir.

Bir ocakta bir uşakta beşon dursa. Binasından evveli içinden birini ulu bilip pir bakalar. Ol pir sairlerini görüp gözlemek erkândır. Amma lâkin ol pir aher ocaktan el tutmak lâzımdır. Bazıları demiş ki : «Birbirini görmez» Lâkin velilerin ervahı, atası birdir. Dolanır yine bire gelir.

Bir talip bir talip ile kavga edip valiye varsa, ceremeletse. Amma bigayri hakkın olsa. Piri gelince cereme veren adamın parasını geri verip el kadar yerine onikide ikisini rehber alalar. Ve ol talip ile barıştırıp, ondan sonra tarik çalalar. Eğer günah ikisinde de var ise ikisinde icra edeler. Ve lok-

ma uyarıp valiye giden kuruşun iki yamacını piri-
ne ve ceme harcettireler, ondan iyi diyeler.

Bir talip bir talip ile kûsülü olsa. Biri varsa
gel bugün yola gidelim, barışalım biribirimizden
hakkımızı helâl edelim, dese, ol da barışmasa. Ba-
rışmazsan gel bugün ölmeden evvel gel hesabımızı
burda vereceğim. Gel pir divanına varalım. Ne hak-
kı salihin varsa vereyim dese. Ol da dese ki : Ben
ne giderim ve ne barışırım, var işine git, dese üç
kerre dışarı çıkıp içeri girip böyle takrir eyleye.
Eğer ol barışmazsa ol adam, piri, yolu inkâr etmiş
olur. Gelip tarikten geçip yoluna gitmek erkândır.

Bir talibin başından börüki düşse bir tavuk bo-
ğazlayıp kaldıra. Eğer pirin kisveti düşse bir ko-
yun kurban ede. Eğer rehberin düşerse bir keçi
kurban ede.

Bir talibin kızı kaçsa doksan dokuz kuruş ve
bir koç kurban edeler. Amma lâkin bir maslahatta
rehberin on ikide ikisini vereler. Onikide iki kuruş
rehberin hakkıdır.

Bir adam yigirmi yaşına girdiği zaman bir
rehber eteğini tutup bir pir, bir mürşit, bir müsa-
hip bulup ıkrar vere. Pire ıkrar verecek zaman, reh-

ber buna, boğazına bir yağlık takıp pirin yamacına iki musahibi getire. Musahibin birisi birinin boğazındaki yağlığı tutup pirin divanına «Hü» deyip dura. Pir diye ki «niye geldiniz» rehber diye ki : «Tarikatı evliyaya ıkrar vermeye geldim». Pir, diye ki : «Ey talip bu bir uzak yoldur; gidemezsin. Demirden yay, uzun gömlek giyemezsin, gidin» deyip onlar geri gidip eşşige varıp gene böyle diye. Üçkez bu minval üzere söylüye. Dördüncüde pir rehberin sağ elini sağ elinin avucuna alıp diye : «İlâhi Ya Rab, eger elimden ve dilimden ve gözümden elfazı küfür sadır olduysa ben onları bir dahi işlememesine tövbe ettim. Pir önünde ıkrar verdim.» «günah-ı kebair işlememesine ıkrar olsun mu? Eğer bu günahı işlersen pir dergâhından Muhammed Ali'nin şefaatinde dur olasın mı? Yezit ile bile haşır olmasına lâîk olasın mı?» diye. Ol da «olayım» diye.

«Ve bu ıkrardan dönmemesine yanımızdaki taşlar, hıfz melekleri, malikil mülk Allah, güvâh olsun mu» diye. Ol talip «olsun» diye.

Bu kadar yola getire. Günah-ı sağairden ıkrar ettirmeyip sonra eger işlerse sitemin edip ona ıkrar verip sonra ol, onu işler, ıkrardan dönmüş olur. Zira bu olan günahı sagayirden hali olmaz. Günah-ı segair olanlara ıkrar ettirmemeli ve dahi bu ıkrarı talipten alırken böylece alasin, ondan sonra :

Euzu billâüs semî'ül alim mineşşeytanırrahim bismillâhirrahmânırrahim. Ya eyyühellezine amenü tubû

illâhi tevbeten nesuhen (*) İnnellezine yübayi'neke innema yübayiunullahe yedullahi fevka eydihim fermen nekese feinnema yenküsi alâ nefsihi ve men evfa bima ahede aleyhullahe fesityü'tiyhi ecren aziy-men (**).

Velhamdüillâhe rabbül alemin el fatiha salavat deyüp eli yüze süre. Kalkıp yamaca geçeler. Gülbek çeke. «Allah allah ıkrarları kadim ola muratları hasıl ola. Verdiği ıkrardan dönmiyeler. Pir divanında utanmayalar. Ruzu mahşerde oda yanmayalar. Dünyada melâmet ahirette dalâlet görmiyeler. Şeytanın izine münafıkın sözüne uymayalar. Hak Talâ gelmiş, gelecek kazalardan emin eyleye. Katarından azmaya, cemimizi bozmaya. Divarımızdan taş düşünmeye. Gönlümüze kış düşürmeye. Gönlümüzü gümandan başımızı dumandan hâlâs eyleye. Dünyada Kuran âhirette iman nasibeyleye. Demeden kalkan avrat, buyurmadan tutan evlât nasibeyleye. Oniki İmanın katarından ayırmaya. Allah, Muhammed, Âli, Hacı Bektaş veli, gerçeğe nü» diye.

Ondan sonra ol talibe, evvel pasbant edip. rızası ile kaç sene bekleyip. İkinci : içeri alıp öznekçi edeler. Rızasıyla kaç sene olursa. Üçüncü : halkaya girip seyyit feraş. Dördüncü : Selman pâk hizmetin ibrıkçı ola. Beşinci : sofradar ola Kamber gibi

(*) (**) Bu kitabın 21. sahifesine bakınız.

post. Altıncı çerakçı ola, Cabiri Ensar gibi. Yedinci : Saka ola, Sekizinci : zakir ola. Dokuzuncu : Kurbançı ola İbrahim gibi. Onuncu : gözcü ola İsrafil gibi. Onbirinci : Peyk ola Cebrail gibi. Onikinci : sema'dır, etmeğe lâyıktır.

Ondan sonra gediğince herkese post verip oturalar. Bir talip bu hizmetlere uğramadan geçip hal-kada oturmak erkân değildir.

— Gümüşhacıköy Nushası —

Malatya Nushası'ndan

Ve dahi, musahipler birbirini haklamada, birlik etmese, birbirinden düşkün olsa. Bu üç günahların sitemleri birdir. Bunlara seksen tarik hak edip seksen tarik akçesi ve seksen tercüman otuz dört akçe halifeye ve yetmiş akçe ustad hakkı ve bir kurban ile kabul edesiz.

Ve bir talip evliyaya iradet getirirse, yola gelmese, yoldan düşkün olsalar. Ve pirden dahi düşkün olsalar, evliyaya gelmek şarttır. Eğer evliya da kabul edip komazsa öyle taliplere dahi derman olmaz. Allah göstermesin.

Ve eğer evliya kabul edip getirirse, ol taliplerin evlerin ve malların yağma edip alalar. Onda birin ustad hakkı çıkaralar. Kalan malın telef edip başları yerine baş alıp üçgün dar çektireler. Ve ondan sonra kabul edeler.

Ve talip dahi gelip evliyaya iradet getirirse yine evliya ve musahibine yedirdiğini minnet eylese, murtaddır.

Eğer günahını bilip gelirse kırk tarik hak edip kırk tarika kırk tercüman ve 19 akça halife ve 79 akçe ustad hakkı nezir alıp bir kurban ile kabul edesiniz.

Ve evliyaya iradet getiren talipler Muhammed Ali'nin kavlin ve haberin işiteler ve öğreneler ve ustad nefesi olduğunu bileler. Üç günde yahut yedi günde veya oniki günde veyahut kırk günde öğreneler. İhmal etmeyeler. Onlara üçgün üç gece dâr cektireler. Boyunlara seklem اساسız. Tabanlarına diken koyasınız. Kuvvetleri yeterse seksen tarik hak edesiz, seksen tarik, seksen tercüman 28 akçe halifeve ve 100 akçe ustad hakkı nezir alıp bir kurban ile kabul edesiniz.

Lâ ilâhe illallâh Muhammeden resulullâh Aliy-
yün veliyullah.

Zira hace-i âlem ashapları ile oturmuştu. Emir-
ül müminin hakkında öyle buyurdu ki : «Nefsike
nefsi, cismike cismi, ruhike ruhi, demmike dem-
mi» dedi. Ve dahi ben Aliyim, Ali ben dedi. Bazıla-
rı işitmedi oldem Hazreti Resul kalktı, kendi mü-
barek kuşağın çözdü. Hazreti Ali dahi kendi kisve-
tin çıkardı. İkisi bir gömleğe girip bir yakadan baş
çıkardılar. Cümle ashaplar bu hali gördü : âzaları
bir olmuş, başları iki. Ve yine murakabeye çekilip
baş bir gövde iki gerçekliğini bildirip zannı güman-
dan kurtardı. Hadis dahi buyurdu : «Ene medine-
tül ilmü ve Ali babıha» dedi. Yani, ben ilmin şehri-
yim; Ali kapısı, dedi.

Andan bildiler ki Ali, Muhammed ve Muham-
med Ali'dir. Evliya yolunun ser çeşmesidir.

Bir yerde evliya sohbeti olsa, orda tercüman hasıl olsa, ol talipler nisbet etseler ne kadar lokma yeseler, hep haramdır. Dünyadan imansız giderler.

Bir talip mürebbisinden ve musahibinden malını men eylese münafıktır. Hayırları kabul olmaz. Bir talip beş vakit namaz kılsa, mürebbisi ve musahibi razı olmasa yarın cennetten mahrumdur. Bir gün ve bir saat mürebbisi razı olsa hak taalâ otuz yıllık günahın affeder.

Yol, erkân Muhammed - Aliden kaldı. Şeriat, tarikat, maarifet, hakikat Muhammed Aliden kaldı. Talip olmak, niyazbentlik cebrailden kaldı. Ve dar çekmek ve tercüman ve tarik Hazreti Âdemden kaldı. Ve musahip olup iki gönlü bir etmek ve bir gömlekten baş göstermek Muhammed - Aliden kaldı. Zira ikisi bir idi, yine bir oldu.

Allahu taalâ, bir gevher yarattı. Ol gevherden göğü yarattı. Ve dahi gevheri niyazbenlik ve cennetlik makamı eyledi. Bunları işliyen talipleri getirip erkân sürmek caizdir.

Hazreti Âdem, Hazreti Havvayı yitirdi. Üç gün dar çekti, durdu. Darı kabul oldu. Hazreti Havvayı buldu. Cebrail geldi Adem ile musahip oldu. Kardeş oldu. Âdemden Hatemi Enbiyaya ve Şa-

hı Merdan Aliyyel Murtazaya geldi, Pişiva oldu. Hâce-i Âlem Hazretleri iradeti hakka yetürdü ve erkân koydular. Mürebbi ve musahip olundu. Bün-yadı ol gevherden oldu. Yer ile gök musahip oldu. Ol nurun aslı bir idi yine bir oldu.

Ve musahipler birbiriyle hem dem gerek ve birbiriyle yahşi yaman, küfrü iman gerek. Ehli ile musahipler arasında birlik gerek. İkilik gerekmez. Ben sen demegi ortadan kaldırıp bir dilden ötüp dört kapıda kâmil olup tarikat yolunda ve hakikat yolunda bir olmasalar musahip olmazlar. İkrarları caiz değildir. Ve merdud, münafıktırlar. Niyazları ve hayırları makbul değildir.

Ve ondan sonra, mücerret mücerret ile aşına ve kazanç, meşrep, muhibbet olmak erkân değildir. Mücerret sohbe ve ceme ve erkânâ getirmek erkân değildir.

Mücerretlik dört kimseden kaldı. Evvel İsa Peygamberden kaldı. 2 - Selman-ı Farisîden kaldı. 3 - Veysel Karanî'den kaldı. 4 - Hacı Bektaş Veli'den kaldı. (*)

Mücerretin imamlığı ve mürşitliği erkân değildir. Eğer mücerret olan kimse Tanrının kudretini ve enbiyanın mucizatını ve enbiyanın velâyetini ve meşayihin kerametini ve ülemanın hidayetini gösterip yeşil kanat ile uçarsa bile ona itibar yoktur. Erkân değildir.

(*) Bu dört kimseden başkasının mücerretliği hak değildir.

Ve dahi musahip musahip ile bir evde ya bir köyde ya bir şehirde olmak gerektir. Bu üç yerden dışarı olan musahibe musahip demek erkân değildir. Zira musahip cesettir, can erkândır. Can cesetten ayrı düşse ölüir.

Musahipsize, mürebbisize, mücerret olup kazancı olmayana niyaz tercümanı kurban yemek erkân değildir.

1 — Kendi rızasıyle gelene bir tarik çalınır. 2 — Kendi iradetiyle gelene 3 tarik çalınır. 3 — Gözcü ile gelene 5 tarik çalınır. 4 — Sohbetten kalana 12 tarik çalınır. 5 — Sohbeti ceme düşene 40 tarik çalınır. 6 — Zalim eli ve zalim dili değene ve malı ve siyreti bozulana 70 tarik çalınır. 7 — Mürşit ve mürebbi kaybedip sır açana 99 tarik çalınır.

3 tarikten 12 tarike varıncaya erkân ehli olan sûfileri kendi görgüsüne koyasız. Ne getirirse kabul edesiz. 12 den doksan dokuza varıncaya sitem sürgün edip zarb-ı aliyle alalar.

Andan sonra, tarikçi tariki çalanda zülfikarı boynuna koyup mürşide secde ve zülfikara niyaz edip tarikçinin eline vere, tarikçi dahi eline alıp «Lâ fetâ illâ Ali lâ seyfe illâ zülfekar. Nasrı min Allahe ve fethün karib ve beşşiril müminin. Ya Muhammed Ya Ali» diye. Ve ondan sonra bu duayı

okuya. «Göz görenin, yol varanın. Yolca giden yorulmaz. Gerçek gedüğinden arılmaz. Hal erenler hâlidir. Yol erenler yoludur, Gafil olmayın, inen üstad elidir. Üstad nefesi tarikat, izin halife, icazet pirden eyvallah» deyip dura.

Pir olan kaç tarik emrederse : «Erenler hak buyurdu hak çalarım. Lâ fetâ illâ Ali lâ seyfe illâ zülfekar.. Nasrı min Allahe ve fethün karib ve beşşirül müminin ya Muhammed ya Âli» deyip üç kere rızayı eliyle sıgayıp ondan üzerine indire. Kaç rıza pirden emroldu ol kadar çalıp kalka. «Allah» diye.

Andan ol sûfî durdukta ol tarikçinin ayağına niyaz edip ondan iki eliyle kuşağın tutup niyaz ede. Tarikçi dahi niyaz eden sûfinin beline rıza ile bir kerre sıgaya. Andan rızanın iki ucundan tutup evvel sağ tarafa niyaz ede andan meyanе niyaz ede. Andan sol tarafa niyaz ede. İkisi dahi pire karşı dura.

Amma, âdem zülfikardan şeriftir. Andan pir evvelâ kes duasını ede. Sûfiler ki tamam olduktan sonra tarikçi tariki boynuna alıp yata. Andan pîr, talibin birine emir ede, tarikçiye bir zülfekaar çala. Tarikçi kalkıp durdukta pir yine dua ede.

Dua budur : «Zülfikaar keskinliğine, sır berklğine, yezit helâkliğine, münkir körlüğüne, mümin kardaşların gönlü muradına. Üçler, kırklar, oniki imamlar, er hak, evliya, enbiya, Allah, Muhammed Ali, hü diyelim hü» deyip gülbenk çekeler.

Andan, tarik altından geçen kardeşler cemin sağından girip mümin kardeşlerle niyaz edip solundan ıkalar. Andan, birbirine niyaz edip temenna, tecellâ kavlen teberra ile cemin sol tarafında durup nazara geçe duralar.

Mürşit dahi, tecellâ ve temennayı hakka yazılıp «makbulu dergâh ve lâyıkı şah ola. Allah Allah Allah. Hak penahında saklasın. H diyelim h» diye.

Andan sonra, irfanınca oturup niyaz ve gülbenk edeler. Andan sonra bir fasıl, mürşidin menakıbını ve ustadın nefesini ve şah Hatayinin divanını okuyup ehli cemin müşkülleri hallola. Ve bir fasıl dahi saz söz aşıkların divanı okunup mürşidin, muhibbin vesair ehli-i hakkın muratları sohbet yerin aldıktan sonra «oturana durana şah dedik» deyip her kardeş makamlı makama gideler.

Andan sonra, bir sfi bir sfiye temenna tecellâ eylese ol mihmana mihman dahi, ol sfiye andan Pire pir dahi o sfiye geç kocaya niyaz edel. Talip, pİR elini bus ede pİR dahi talibe niyaz ede. Birbirlerine hakkı geçmeye.

Ve dahi, bir kardeş, şariatını tamam edip, ehli tarik olmak dilese. Evvel kapıcıya, ondan gözcüye ondan tarikye buluşup onlar dahi alıp pİre gtre, ahvalin arz edeler. Pir dahi : «Bu meydan Ali meydanıdır. Bu meydana girenin başı top, gerdanı kurban gerektir» deyi nasihat ede.

Eğer «Hazreti İsmail dek canım kurban ve Mansur dek darım hazır, Nesimi dek postum arkamda ve Fazlı dek hançer göbeğimde ve bu dergahtan ebedi dönmeğim yoktur» derse, evvel onu dört kapının mihrabında sücut ettirip ondan sonra mürşit onu alıp kabul ede. El etek verip talip ede. Ve bir sûfiye «terbiyet et» deyip ona dört kapının kırk makamın ve 17 erkânın amelin öğretip iptidadan intihaya ulaştır.

Dört kapının kiblegâhı budur ki, zikrolunur. Şeriat, tarikat ve maarifet ve hakikat. Evvel kapı şeriattır. Onun ehline niyaz edip şeriat mihrabında secde ettirdin serrin secdeden kaldırmadan tarik çala. Onun sevabını şeriat ehline bağışlaya.

Velhasıl bu 3 kapıda dahi böylece secde ettirip sevabın 3 kapının halkına bağışlaya.

Andan sonra, talip olan kimesne sol eliyle mürşidin sağ eteğinin ve sağ eliyle sağ elin tutup «Cesedimi zahirine canımı batınına verdim. Sana talip oldum. Malım nefesine başım meydanına verdim. Sana mürit oldum. El benim etek senin» diye.

Pir dahi «Ahdi emanet bütünlüğüne, ikrar iman kadimliğine Allah diyelim Allah Allah Allah» diye.

Sûfinin oturduğu yer cennettir. Müminler melectir. Taamları cennet taamıdır. Ve içtikleri su cennet sularıdır, cennet şarabıdır. Giydikleri esbap

F. 14

cennet libasıdır. Baktıkları didar hak didarıdır. Söyledikleri sohbet hak kelâmıdır. Kur'anı azimdir. Verip aldıkları nefes Allahu taalanın binbir ismidir. Ve meşayihlerinin evi Kâbeleridir. Ve Medineleridir. Ve mürşitlerin evini tavaf ve eşiklerini ziyaret etseler binbir kerre hacı ve gazi olup günahı kebirden ve sagirlerinden kurtulup masûm pâk olurlar. Ve sûfîler sair halâyîkin içinde gökte melaikelere benzeye. Cennette hurilere yıldızlar içinde güneş ile aya benzer ve ademler içinde enbiyalara evliyalara ve ülemalara ve seydilere ve sular da ab-ı hayata benzer. Çiçeklerde güle, nerkise benzer. Kuşlarda tutuya, bülbüle, kumruya benzer.

Sûfî sûfiden yol, erkân öğrenmek erkândır. Zira bir kimse ilinin sûfisi olsa; görmediği, işitmediği ve bilmediği yerde iptidadır. Ve eğer sual etseler ki; şeriat kardeşin kimdir, tarikatta kimdir, maarifette kimdir, hakikatte kimdir, deseler. On yedi erkânın kardeşi kimdir. Biri kırk, kırkı bir eden kimdir. Ve kardaş kaçtır?

Cevabı şöyle vermek gerektir kim; kardeş yedidir. Allah bir, Resulü hak, Hazreti Ali onbir evlâdiyle hak bir demekle müminlere şeriat kardaşı olur. Ve hem tarikat kardaşı ve hem maarifet kardeşi olur. Hakikat kardaşı budur ki, hakkı insanda ve insanı hakta gören, ehl-i hak ile ve ustad-ı kâmil nazarında muhabbet eden hakikat kardaşı olur.

Dört kapının hizmetini bilip işliyen ehlullah sahibi tasarruf nazarında kardaş olmakla kırk makamda kırklar ile kardaş olur. Onyedî erkânın adını bilip ve üslubunu bilen sır ehli olan şerefi billah pir-i kâmil nazarında kardaş olmakla 77 erkânda onyedî erkân sahibiyile kardaş olur. Bir babanın belinden ve ananın rahminden olduğu için ceset kardaşı olur.

Biri kırk, kırka bir eden Hazreti Şah-ı Merdan, Şiri Yezdan Martaza Alidir ki, birine neşter urup kırkıncıdan kan aktı. Ve dahi, Hazreti Resul bir üzümü kırklara niyaz getirdi. Ezdi, şerbet eyledi. İçip mest oldular. Ve dahi Hazreti Resul şemlesin kırk pare eyledi, kırklara nişan verdi.

İmdi malûm ola ki kardaş yedidir. 1 — Şeriat, 2 — Tarikat, 3 — Maarifettir, 4 — Hakikat, 5 — Kırk makamdır, 6 — Onyedî erkândır, 7 — Ceset kardeşidir.

Bir kimsenin şeriat babası öz babasıdır. Tarikat babası mürebbidir. Maarifet babası Alidir. Hakikat babası Muhammeddir.

Amma şeriat abdesti su ile olur. Tarikat abdesti pir elinden biat etmektir. Maarifet abdesti nefsinin bilip rabbisini tanımaktır. Hakikat abdesti, öz kendi ayıplarını görüp sairlerin ayıbını örtmektir.

Müşahibin evine müşahip teklif ile varmak ve malın teklif ile yimek erkân değildir. Zira, müşahip

müşahibin kardaşıdır. Kardaş kardaşın evine teklif ile varmak erkân değildir. Andan sonra mürebbi babadır. Talip, mürit oğludur. Baba oğlunun evine teklif ile varmak erkân değildir.

Ve dahi kurbanı tekbir edende bu âyeti okuya:

Bismillâhirrahmânirrahim ve kulilhamdü lilla-hilleziy lem yettehız veleden ve lem yekün lehu şeriykün fiymülki ve lem yekün lehu veliyyün minnez-zülî ve kebbirhü tekbiyren (*)

«Kurbanı Halil, fermanı celil can-ı İsmail, Allah ekber, Allahu ekber velhamdülillah» deyip tekbir ede.

Cenab-ı izzetten nida geldi ki, «ya Habibim Muhammed, seninle bizim aramızda muhabbet hasıl. Nazara dur, tarik altından geç. Ta kıyamete değin aramızda ağyarlık olmasın» dedi. Hemandem, Hazreti Resul, Hak Taalânın nazarına geçip durdu. Ve dâra geçti. Pes Hak Taalâ cennetin şahı Rıdvan'a buyurdu ki : «Cennette, Firdevs-i âlânın has bağında merhem ağacından üç çatal bir çubuk getir. Üç zira uzun olsun.

(*) İsra suresi (17) nin 111. âyetidir. Türkçesi; şöyle de: «Evlad edinmeyen mülkünde hiç bir ortağı olmayan, azdan dolayı yardımcıya da ihtiyacı bulunmayan Allaha hamd olsun, onu büyük bil, büyüklükle an»

Kabzasında 7 ayet Fatiha suresi yazılmıştı. Ve bir çubuğunda Berekât suresi 6 ayet yazılmıştır. Ve bir çubuğunda En'am suresinden 6 âyet yazılmıştı.

Pés Hazreti Resül, Hak taalanın huzurunda teşehhüde oturur gibi oturup, Allahu taalanın kendi kudreti lâfzı ile :

Lâ ilâhe illallah Muhammeden Resulullah, Aliyün Veliyullah. Lâ feta illâ Alî lâ seyfe illâ âzülfi-kaar. Nasrı min Allahe ve fethün karib ve beşirül-müminin ya Muhammed ya Ali» deyip gülbenk edip Hazreti Resulün mübarek arkasına bir kerre urdu. Çubuğun kabzasından 7 damla nur hasıl oldu. Ol nur yediler oldu. 6 damla sağından ve 6 damla solundan çubuğun hasıl oldu. Onlar oniki imamlar oldu.

Pes, Hazreti Resul, varıp bir kadeh süd ve bir üsküde bal ve bir elma niyaz getirdi. Hazreti Hak sübhane ve taalâ.

Yuhıbbunehüm kehubillâhi velleziyne amenû eşeddü hubben lillahi.

Kul in küntüm tuhibbunallahe fettebi uniy yuhıbbikümulahü.

Âyetin okuyup gülbenk edip . . .

Onsekizbin âlem yok iken, Muhammed ile Ali'nin nuru var idi. Ve bir idi. Abdullah ile Ebu Talib

zamanında iki oldu. Muhammedin nuru Abdullah-
tan zuhura geldi. Hazreti Alinin nuru Ebu Talibden
zuhura geldi. Muhammed ile Alinin sırrını kimse
bilmezdi. Ol zaman 72 millet 72 bölük oldu. 36 sı Şia
mezhebinde idi. Hazreti Aliyi severlerdi. Ve 36 sı
havarî idi. Ebubekir, Ömer ve Osmanı severlerdi.
Şia mezhebinde olanlar Hazreti Muhammed ile Haz-
reti Ali ile dört kapıda kırk makamda onyedî er-
kânda her işleri bir idi. Bir kapıdan girip bir kapı-
dan çıkarlardı. Bir sofradan yiyip ve bir kaptan
içerlerdi. Aralarında perde yok idi. Derlerdi ki bu
yol Muhammed Alinin şeriatıdır.

Amma, Muhammed ve Aliden bu erkânı gör-
memişlerdi. Tasdik ile yakın işlerlerdi. Ve-havarîlerin
dört kapıda kırk makamda onyedî erkânda işleri
bir değil idi. Anınçünkim kendi sofralarından yiyip
kendi kaplarından içip kendi kapılarından girip çı-
karlardı.

Pes, bu ahvalden Hazreti Resul haberdar idi.
Bir gün 72 milleti cemedip deve palanından minber
düzüp vaazı nasihat edip, Hazreti Muhammed, Haz-
reti Aliyi yanına çağırıp minberde ikisi bir gömlek-
ten baş çıkarıp baş bir ayak iki oldular. Ve yine
baktılar ki ayak bir baş iki olmuş. Andan sonra Haz-
reti Ali, Hazreti Resul libası şeriflerin giyip ayrıl-
dı. Ol vakit Hazreti Resul : «Benimle Ali aynı nur-
danız.

Ben ilmin şehriyim Ali ise o şehrin kapısıdır.

Ali, dünya ve ahiret kardeşimdir.

Ali ile aynı etten, aynı cisimdeniz. Zahirimiz batımmız birdir. Ben kimin velisi isem Ali de onun velisidir» diye buyurdu.

I. Hacıbektaş Nushasından

MUSAHIP KAVLIN BEYAN EDER

Bir adam musahip olsa emsalin bula. Seyyit Seyyit ile, alim ile, şeyh şeyh ile, talip talip ile, genç genç ile, koca koca ile musahip olmak gerek. Ta ki erkân yerin bula.

Alim cahil ile, musahip olmak erkân değildir. Zira alim şahindir. Cahil tavuktur. Sipahi rencber ile musahip olmak erkân değildir. Zira, sipahi kurtur, rencber boyundur. Ve mürdümler tiryakilerle musahip olmak erkân değildir. Zira, mürdümler altındır, tiryakiler bakırdır.

Ve ehli sanatlar ile avareler musahip olmak erkân değildir. Zira ehl-i sanatlar baldır, avareler sirkedir. Zahitler, abitler aşıklar ile musahip olmak erkân değildir. Zira abitler pamuktur. Aşıklar odur. Meşayihler dervişler ile talipler ile musahip olmak erkân değildir. Zira meşayihler, pirler der-yadır. Dervişler talipler katradır.

Müminler münafıklar ile musahip olmak erkân değildir. Zira, müminler tutidir; gıdası şekerdir. Münafıklar, kargadır; gıdası necasettir.

Arap Acem ile musahip olmak erkân değildir. Zira Arap bülbüldür, matlubu güldür. Acem baykuştur, maksudu viranedir.

... ..

Pirli kişi pirsiz kişi ile musahip olmak erkân değildir. Zira, pirli rahmanidir. pirsiz kişi şeytani-
dir.

Mücerret ile müzevviç musahip olmak erkân
değildir. Zira kocalar kıştır; yiğitler bahardır.

Ey mümin kardeş, imdi malûm oldu ki her
adam akranı, emsali ile ve münasibiyle musahip ol-
masa tuttukları erkân fasiddir ve amelleri batıldır.
Ve hayırları kabul değildir. Ahirette azapta olup
Hazreti Hakkın rahmetinden ve Hazreti Hakkın
rahmetiden ve Hazreti Resulün şefaâtından mah-
rum olurlar.

Ve dahi musahip musahibe malı, rızkı
... .. helâl deyince ona bir kem fiil eder.
Yani musahip musahibe sa-
kınmak yok deyu muhabbet ederse cane etmek ge-
rek. Zira ten baki değildir. Çürür, kokar. Sen bir
şeye muhabbet et ki baki ola. Muhabbet canedir.

Ve hem âdemin kuşaktan yukarısı ülvî aşağısı
süflidir. Zira Hak Taalâ ülvidedir. şüflide değildir.
Gerçi mekândan münezzehtir amma Süphane Rab-
bel al'â denir. Sakın süfliye inersen cehennem yerin al-
tındadır. Cehennemi bulursun. Zira âdemin kuşak-
tan yukarısı yedi kat göktür. Aşağısı yedi kat yer-
dir.

Ve hem kuşaktan yukarısı ülvîdir. Aşağısı süflîdir. Sakın süfliye inme cehennemi bulursun.

Ve dahi musahip farzdır.. Bir musahip musahibi ile düşkün olsa yine kendileri birbirini kaldırır. Musahibin düşkününü bir rehber bir kimse kaldıramaz. Yine derman birbirinden olur.

Bir musahip bir musahibin evine varsa. Birbiri-miz ile ahiret danışalım deyü gitse. Ol adamın adımı başına on hasene yazılır. Birbirinden dalda saklı bir şeyi olmaya. Bir hayır ya bir şer birbirinden uğrun işlese onların musahipliği erkân değildir. Kisb-i kazanç bir olmak gerek. Zira dünyada kazancı bir olmayınca, ahiret kazancı nasıl bir olur.

Zamane sûfilerinin musahipliği heman bir tuzaktır. Yemeğe dükkân ehli âdesinler deyü oturur. Makamı yoktur. Musahiplik nasıl olur bilmez. Pir nedir, rehber nedir bilmez. Bunların cemisi ahiret içindir. Bir cahil ahirete yaramaz bir iş tutar. Musahibi, piri, rehberi işiticek anı meclisten kovarlar. Ol cahil derki «Ben sıradan cemaattan seçilip kalıyorum bir dahi bunu işlemiyeyim» der, birbirine kilit olup iblisi aralarına komaz. Zira bir adam yola giderken onun yanında bir kaç yoldaş olsa harami gelip onları soyamaz. Eğer yalnız olup her ne kadar kahraman olursa harami ona yol bulup malına canına kast eder. Talana verir. Bu da ona kıyastır. Pir, rehber, musahip, âşina bunlar hakka gidecek yola yoldaştır. İblis uğrudur. Onun şerrinden bir-birin hıfzederler. Errefiku sümmettarik.

Eğer yoldaşlar muhkem olmayıp gafil olup sureta rehber, pir, musahip, aşına. Amma âyeti Kur'an'dan haberi yok. Cahil, gaflette kalmış. Birbirinden haberi yok. İblis harami gelip bunun içine girer. Dinin, imanın yağma eder. Onlar bilmez zira gaflette uyurlar. Yarın mahşerde uyanırlar, kalkarlar görürler ki uğru malların almış. Amma ne çare. Ol zaman figan kopar.

Vay harami bizi soymuş, İblis bizi aldatmış. Ulemaların dediği gerçek imiş mürsellerin dediği sadık imiş, diyeler. Amma faide vermez.

Ey mümin kardaş birbirine muhkem olup Hazreti Kuranda ne buyurdu ise dört kapıda kırk makama uğrayıp hakka doğru gidesin. Eğer pir eğer rehber ve eğer musahip birbirinin haksız işin görüp ortaya vermeyip icra olunmayıp koyup giderse, anın pirlığı, rehberliği, musahipliği yalandır. Ruz-u cezada yüzü karadır. Her ne kadar tutmazsa da ona tenbih etmek gerek. Boynundan farz eda olur.

Ve dahi bir rehber günah etse, talip anı görüp sen bu işi niçin ettin deyü yol ile kor eşmese kör-varıcılığı olur. Zira imam temiz olmayınca cemaatin namazı düriüst değildir.

Bir talip pirine, rehberine eteğine biri uzun biri kısa dese amma kendi nefsi yoluna dese günah-kâr olur. Amma yol için dese sevaba nail olur. Aklı erip demezse azaba nail olur.

Bir rehber bir talibin hakkından gelmezse pir anı çakırıp bir aher kişiye dahi talibi teslim ede. Eğer rehber ocaktan ise kardaşından emmizadelelerinden. Eğer pir rehber yolundan düşerse günahı kebairden bir iş edip erkânâ lâıyk olmazsa talip ol ocaktan çıkmaz emmizadelerinden yapışmak erkândır. Aher zamanda gelen talipler «Pirin rehberin günahı mı olur. Onlar ocak zadedir. Anların küfrü iman olur» derler. Amma öyle değil. Zira pir bir günah etse beş günah yazılır. Talipler bir günah etse bir günah yazılır. Zira ummadığın bir yerden sana bir söz gelse ona gayet incinirsin. Amma cahilden düşmandan bir söz gelse cahil bilmez duşman duşmanlık etti dersin. Zira ocakzade Tanrı dostları soyundandır. Kendi miktarın bilmeyip eğer hakkın nehyin işlerse Hak Taalâ ona der ki «Ey zalim talip sana bakıp bir amel edecek iken sen kitapsız oldun. Talip sana bakıp azdı. Azdıran şeytandır amma sebebine hükmolunur gel imdi hesabını gör»» deyip tamuya ilka eder.

VASİYETİ RESUL

Ya Ali, her kim Kur'an okusa emrini tutmasa, Tamuda bir değirmen var. Âlimlerin başı üğünür. Zira kim muasiyet ederdi. Misal : Bir ânâ kişi bir basiret kişi ile giderken önlerine kitap gelse yahut

etmek gelse âmâ kişi bassa bir şey lâzım gelmez. Gözlü kişi bassa kâfir olur.

Ya Ali, avratınıza evlâdınıza doğru yolu, edep, erkân, farzı sünneti öğretin. Üzerinize farzdır. dedi.

Ya Ali, evinizden balı, çörek otu, kuru üzümü eksik etme, ferîştehler dua kılr.

Ya Ali, atasını anasını inciten eve ferîşteh girmez. Ve konuk gelmeyen eve girmez.

Ya Ali, eğer seni paça suyuna dâvet etseler var. Eğer konuk savaşırsa sen ona iyi söylegil kim Hak Taalâ sana iyilik vere. Rahmet ede.

Ya Ali, güneşe karşı oturma kalbini karartır.

Ya Ali, çok uyuma kehillik getirir.

Ya Ali, kötülük edene iyilik eyle. Zira herkes kemalini işler.

Ya Ali, sefere giderken ve bir bun gününde yâsin süresini, inna enzelna suresini okugıl. Sana kast eden zafer bulmaya.

Ya Ali, kaçan, öksiüz ağlasa arş titrer. Hak Taalâ kılurkim, ya Cebrail tamuya muştula. Her kim anı güldürse uçmağa müştula kim, anı güldüren kimse uçmağa girer.

Ya Ali, gayret imandandır. Gayreti olmayanın imanı olmaz. Amma yayret, bir elin dünya için gayret etmeli, bir elin ahiret için etmeli.

Ya Ali, elini yuyucak, suyun içine tükürme,
Elini peşine çalma. Ve çerağı üfürüp karartma.
Ocak başını pala ile çalma. Eğninde esbap dikme.
Eşik üzerine oturma. Yalınca yatma. Yalın ayak
işeme. Soğan, sarımsak kabuğunu yakma. Bunların
cümlesi yoksulluk getirir. süfli âlamettir.

Ya Ali, ataya anaya âsi olman.

PİRLİK

Bir pir avrat ıtlak etse, kan etse kelimeî kü-
für söylese. Kuşaktan yukarısı şetmi galiz etse, ye-
zide kuşak çözse, lıvata eylese ebedil ebet bunlar
günahı kebairdir. Bunu işleyen talip ise derdine der-
man yoktur. Eger pir ederse onun yüzüne bakıp mü-
saade ederlerse ol bastığı yerde kırk seneye kadar ha-
yır berekât olmaz. Yanına varmıyalar. Uçarsa da
cazudur. İnanmayalar. Merdud-u recimdir.

Bir pirin ırkı geçse ol talipler her kime özü
yatarsa andan el tuta amma nesl-i Resul olmak ge-
rektir.

Bir talibin piri ırak olup eli ermesse ona vekâle-
ten gayriden el tuta, görüle. Her kaç seneden son-
ra piri gelirse yine pirine ıkrar etmek erkândır. Zi-
ra eğer atasının pirini inkâr ederse münkir olur.
Mizanı bozmuş olur. Ben tekye nişinim gel bana ga-
lip ol dese ol da azdırmış olur. Amma pir olan kim-
se âlim gerek. Eğer karadan bilmezse ilm-i le-

dün ola. Ol da olmazsa hayvan misülliüdür. İlm-i le-
dün oldur ki, aklen düşünce, ahireti, dünyayı fark
ede. Eğer doğru yolu fark edemezse bir kâmil mür-
şit bulup irşat ola. Andan sonra talibi göre. Zira
bunda çok güçlük var.

Talibin köşesine kurulup ben falan oğlu fala-
nım senin günahımı bir araba kazığına takarım de-
yip yiyip içip nefse safa verir. Boşuna emek çeker.
Pir olan kimseye lâayık olan budur ki, gecenin iki
nıfısından sonra kalkıp, Kibleye dönüp gün doğuncaya
değün hakka niyaz, rica etmeli. Gör imdi ol pirin ne-
fesi nice geçer. Âhir zaman dedeleri yiyip içip kuş-
luğa değün merkep gibi yatıp demezki «Hazreti Kur'-
an bizim dedemize indi. Bakalım ne buyurmuş. Biz
buraya neye geldik. Yarın ne yüz ile huzur-u Hak-
ka varayuz. Bu taliplerin سوال bizden isterler. Ne
cevap vereyim» demezse vay ol şeyhin haline. Başı-
na ne gele.

Seyyid-i feraş süpürge çalıp yamaca duranda
bu duayı okuya :

«Hüseyn-i Kerbelâ için gözlerim kan-ı yaştır.
Sad hezarân lânet Yezidin kalbi kara taştır. Piri-
miz kırklar içinde seyyid ferraştır. Ber cemal Mu-
hammed Kemal, İmam Hasan, İmam Hüseyin Ali
rasalavat.»

İbrikçi bunu okuya :

«Men gulam-ı Haydarım, a'dadan etmem hav-
f-u bâk. Çünkü bu hizmette ustaddır bana selmanı

pâk. Ber cemal Muhammed Kemal. İmam Hasan, İmam Hüseyin Ali ra salavat.»

Sofracı bu duayı okuya :

«Allah diyelim, kadim Allah diyelim. Geldi Ali sofrası gaziler şah diyelim. Hak versin biz yiyelim. Gerçeğe hü diyelim».

Saka duası budur :

«Allah Allah din Muhammed dinidir. Sallü âlâ, nazik Cemal kevser suyun verenler aşkına. Şahım Ali hem şehsüvar, hem sakidir hem sakkadır. Kâinatın aynıdır. Kimse bilmez bu sırrı hak bilür perverdigar. Arş yarıldı çıktı Düldül ebr ile hem bile. Ey havariç yola gel eyleme Şaha inkâr. Çeşm-i bedden saklasın halk seni. Ol gevher harmanından sen kalıbsın yadigâr. Dediler ki şu cihanın nuru kimdir? Kim ola : Şah Hasan Şah Hüseyin adı kaldı yadigâr. Cömertler cömerdi sensin ey Emirül müminin. Cömertler erkânı budur dedi Kanber sofrası. Men şahım mecnunuyum Şah bana leylâ göründü. Eşiğinde bunca yıl olmuşum tozlu gubar. Şah Hatayim kande olsan sen bu vasfı söyle gel. Lâ fetâ illâ Ali lâ seyfe illâ zülfikaar. Mey olsun içenlere, rahmet geçenlere. Hasan Aliye Hüseyin Veliye sadık saf Selman-ı pâk, Ahmed-i Muhtar, Haydar-ı Kerrar, Kerbelâyı deşti Kamber ser verenler aşkına. Gözüm yaşım sel ettim. Derim ya Ali Sakka İmam Hasan İmam Hüseyin».

Bunu okuyup ocak başına döküp andan cemisine dağıtalar. «Rahmetullah İmam Hasan İmam

Hüseyin» deyü çağrışalar. İki üç adama verip tamam etmeyeler. Zira Hüseyin zikrolunur. Belki cem içinden Hüseyin için ah çekip bir adam ağlarsa ol adam tamudan kurtuldu. Ol müminin gözü yaşın melekler bir şişe içine koyup mahşere götürüp koyalar. Ol adamın gözü yaşı bir ırmak olup ol adamı oda yandırmayıp odun söyündürmeye sebep olur.

Rivayette şöyle gelir ki bir harici ile bir mümin bir yerde dururken ol müminin kalbine gelse, Kerbelânın şehitlerinin ahvalin düşünüp Hüseyin aşkına ağlasa. Ol harici ol müminin yüzüne bakıp acep bunun ne renci var ola deyip harici dâhi ağlasa Hak Taalâ ol müminin ol haricinin dahi günahın affeder. Zira ol haricinin kalbine rahim geldi. Belki ervahında bir iyi damarı var imiş. Kalennebi «Menteşebbehe bikavmin fehuve minhüm.» Yani bir adam kenduyi kangî kavme teşbih ederse ol da on-dandır. Ol harici, müminün ağladığına ağladı. Ol da ona teşbih olup aff-ı zünup oldu. Yine elden geldikçe kendini iyilere teşbih edip iyilere yâr olmak gerek.

Badehu, su dağıtıp yamaca geçip bunu okuya :
Sad hazaran lânet olsun ey münafık canına.
Ben demedim hak buyurdu bunu senin şanına. Üm-metiyim dersin salavat verirsin Peygambere. Aliye şekkin var ne amel ahbine peymanına. Elli kerre Hacca varsan tevafın olmaz kabul. Arafata çıkar-sın da kelp düşer kurbanına. Ali Hazretinden ada-veti kesmedin. Şefaâtı kimden uman cürmüne ısyaf-

uma. Ey azazil ahseni takvimi inkâr eyledin. Yuf senin çürük geçmiş ol fasit imanına. Gel Sultan Hattayim sen bu sırrı söylegil. Şah bir keremkândır kalmaya cümlelerin ısyanına. Lâ feta illâ Âli lâ seyfe illâ zülfikaar.»

Bu da tekmil olduktan sonra eğer Cuma gecesi ise üç tekbir ala. Andan sonra pir olan gülbenk ede çırak duası budur :

«Şebb-i çerağı çünkü yandırdık Hüdanın aşkına. Fahrı âlem ol Muhammed Mustafa'nın aşkına. Haşredek yansın yakılsın hanedanın aşkına. Sakii kevser Aliyyel Murtazanın aşkına. Seyyidil kevineyn Hakkı Enbiyanın aşkına. Hazreti Hünkâr kutbu evliyanın aşkına. Seyyidi siyadet muhibbi saadet tur-u münacaat ver Muhammed Mustafaya salavat».

Çerakçı bu duayı okuduktan sonra pir olan gülbenk ede. Cümle erkân yerin bulduktan sonra rıza bahş andan her mümin, müslim haxesine gide.

İmdi bir mümin yılbaşı gelip pir yamacına geçtiği zaman pir olan «aşk ola» diye. Talip dahi Fazlı darına ine. Pir diye ki : «Ey talip eesedine can verdi. Kalbine iman verdi. Söylemeğe dil verdi. Tutmağa el verdi. Hak Taalâ seni beni âdem kalbinden halk etti. Ne gördün ne işittin, Talip diye ki : «Hak gördüm er meydanına geçtim. Allah eyvallah.» Bugün mahşer gününe kıyas bir hak vekili olup elvelkilü keelasil bu talibe kabir sorgusu gibi sual sora.

Diye ki : «Aldığın var ise ver. Verdiğin var ise al. Döktüğün var ise doldur. Ağlattığın var ise güldür. Yıktığını yap». Eğer kul hakkı ol kişide yok ise hakkın emrinden farzından Muhammedin sünnetinden Ali'nin tarikinden sual ede. Ol talip saklamayıp günahını ele vere. Pir de ol talibin günahı her ne ile temiz olursa cezasın tertip edip meşayihin emrince göre. Eğer ol talip günahını saklarsa tarikatı âliyyeye kizb eder. Yol hayini iman uğrusu olur. Tarikat ona helâl olmaz. Yediği lokma haram, sema' etse lûb sayılır. Kalennebi aleyhüsselâm «Kül lûbbu haram» deyü buyurdu. Ve ol ceme gelen müslüm bacılara baksa namahremdir. Kâr edem derken zarar eder. Şeriattan tarikattan eli boş olur. Neuzubillah mahşerde meydan-ı arasatta kalır. Kimse sahip olmaz. Aman ey kardaş günahını saklamayıp derdini söyle. Karanlık kabire koma. Burada söyle. Eğer ol pir mala tamah edip hakkı batıl ederse ruz-u cezada hesabını ol pir verir.

Divan-ı baîde münadiler nida eder ki : «Ey cihanda benim vekilim olan pirler gelsin bugün yevmi yekavmül hesap günü». Getirirler ol pirin defterine bakarlar. Eğer Hazreti Muhammedin üzerine nazil olan Kur'anın hükmünce hükmedip Hakkı hak ettiyse ol pire ne bahtlı. Derler ki : «Gel sevabını al hesabını evvel dünyada vermişsiniz deyip cennete dahil olur. Ol pir, kendi aklı ile varlıktan olan riva-yet Türkçe bir söz ile âyetsiz hadissiz aklen nefse yarar bir söz ile «haydi geçtim günahından seni yar-

ligadım» dese, mutlak kâfir olur. Amma lâkin pîr olan talibin günahına göre meşayihe bakıp her ne lâzım gelirse ona göre sitemin tertip edip temiz eyleye. Andan sonra diye ki : «Bizim gözümüzde iyisin Taalaânın indinde iyi olasm» dese, duadır. Amma lâkin talip zenginliğine ve güzelliğine miraten sıvayıp «İyisin senin günahından geçtim» dese. Ol talip cahil ona amel eder ki : «İşte pirim günahından geçti» deyüp ol günahı dahi ziyade eder. Akıl etmez ki ol pirin sözü kitap mı, yoksa kendi nefsi için mi, fark edemez. Dalâlette kalır.

Ol pir önünce ol talip arkasınca zebaniler cehenneme götürürler. Çağırırlar ki : «Ey dünyada Kuran ve hadise inanmayan, kendi yövmil fasıkınca yol mezhep düzüp, ben babadan böyle gördüm diyerek kitapsız yol sürenlerin hali budur» deyip çağırır. Boğazına selâsel a'lâl takıp sürerler. Rüsveyı âlem olurlar. Zira, ben babadan böyle gördüm, demek caiz değildir. Zira baban ölünce kabirde ne hal kisbedilir. Sana lâzım olan Hazreti Mevlâ Sultan-ı enbiya her ne buyurduysa onun ile amel edesin. Muhammed Alinin buyruğuna âmel edesin.

Amma, hakkında şahit olmayan hadise âmel olmaz. Kelâm-ı Arabîde söz çok. Ve Türkçe olan sohbetin galatı çok olur. Onlar ile amel caiz değil. İllâ Kur'andan bir delil olmalı. Annın ile âmel etmek gerek. Hak Taalâ ol pirleri vekil etmiş ola. Pirlere hiyanet etmek lââyık mıdır?,

Meselâ bu kıyas : Evine vekil kosan. Evini ır-

zını teslim edip inansan ol vekil senin malına ırzına hiyanet edip tenbih ettiğin gibi görmezde, kendi filince görse. Ol vekile ne dersin. Bu kıyas çoktur. Arif isen fark edesin.

Akıl olmayan kişi hayvan misali kim binerse onun olur.

Bir mümin bir mümine avretin teslim eylese. Ol da hiyanet eylese ol da helâl eylese hatadır. Hak taalâ nehyetmiştir. amma lâkin müslüm bacı olur. Bacı, adama namahrem olmaz. Bacı kardaş olmalı. Bazı cahiller derler ki : «Dişi kulu erkek için halk etti» deyip mümin kulun biri birinden korusu yok deyip zina ederler. Müminin müminden korusu olmadığı erkek dişi fark olmayıp biri birinden korusu olmayıp ibadet taat için helâlleşmek için cem olup zikri devran edip birbirine öğüt nasihat teselli için korusuz olmalı. Et için nefis için gelirse ol cemaat ona haramdır.

Bir mümin bir müminin malını zayi etse ol mümin «Benim malımı öde» dese ödetmek erkândır. Zira ahiret görgüsünü burada görse gerek. Tarikat- ta erkândır.

Hak sahibi «benim kazancımdır» deyip haktan geçerse hoş ola. Amma hakkında kısas yoktur. Ödetse bir şey lâzım gelmez. Zira hak vekili pirdir. Müminin dâvâsın mahşere komayıp pir divamında

görmeli. Zira «döktüğün var ise doldur, aldığın var ise ver» demekte ettiğin ziyanı ödemeli. Yahut hak sahibi ile hellâllaşmalı. Bazı cahiller derler ki: «Ehl-i mümüne ödek yoktur» derler. Amma Hak taalâ bu meselede kullarının rızasına bağlamış. Eğer isterse ödesin, eğer isterse hakkını helâl etsin. Essah kavil budur. Çok rivayetler vardır. Anlar ile amel caiz değildir.

Her şey sebeple olur. Sebep veren de kendi işi eden de kendi. Amma, itikadî cahiliyet budur ki, bir günahı eder de «ettirmese edemezdim» der, tedbirin noksan işler. Takdire bahane bulur. Bu söz fiili şeytandır. Zira, Lâin cennetten çıkarken meleklerle dedi ki : «Hak taalâ bana secde ettirmeğe gücü yetmez mi idi. Bana da Âdeme secde ettireydi. Hak Taalâ, şer ve hayır yolu kullarına bildirdi. Lâin ilm-i evvelinde okur görürdü : «Feriştehlerden birisi benim emrimi tutmazsa lânet gömleği onun boynuna geçse gerek» deyü görür. Sonra, Taalânın emrini tutmayıp Âdeme secde etmeyip lâin oldu. Şimdi dünyada kullarına kitap gönderdi. İblisin yolunu ve sıratel mustakimi bildirdi. «Ve ey kullarım siz şeytana tâbî olmayın, düşmandır» dedi. «Ben sizi sıratı mustakim üzere tarif etmedim mi, eğri yolu göstermedim mi» der. İtikad-ı cahiliyyeye gitmeyip emri maruf nehi münker etmek gerek.

Bir müminin kalbine bir küfür veya bir fesat

gelse hıfz melekleri onu deftere yazar mı? Fetva-
ca yazmaz, takvaca yazar. Şeriatta, tarikatte yaz-
maz; hakikatte yazar. Zira, hakikat evliya maka-
mıdır. Evliyanın gönlü fesattan, küfürden âridir.
Bu fesat gelince evliyaya evliyalıktan aşağı iner. O
fesadın sitemin çekip sonra yin evliya olur. Ol fe-
sat günah-ı sagair olursa, sitemin çekip yine evliya
olur. Ol fesat günah-ı kebair ise bir dahi ol makamı
bulamaz. Zira İblis bir dahi görmedi. Amma ki, tali-
bin kalbine gelen fesat işlemezse Hak Taalâdan kor-
kup geri korsa yazılmaz.

Amma, hayır kalbine gelse takatı yetmezse ol
hayır yerine yazılır. Eğer şerre takatı yetmeyip elin-
den gelmeyip eline geçse edecek amma, gidemediğın-
den etmese ol günâhı yine günâh yazılır. Amma, ol ha-
yır kalbine gelip malına yahut canına kıyamayıp ol
hayrı işlemese yine hayır yazılmaz deyü buyurdu.

Amma, mûmin olan İblisin vesvesesine ve nefsin
havasına ve istemesine kulak urmayıp onların de-
diğini etmeli değil.

İrfana gelince, müslim bacıları görüp vesvese
belirse «lânet şeytana ve kâfire, nefs sana uymam»
deyip men ede. Eğer şehvet galip olup damar kal-
kıp men edemezse neuzu-billâh ol adam tariki evliyaya
varmaya, haramdır. Kâr edem derken zarar eder.
Eğer kuru vesvese olursa onun emrini tutmayıp
men ederse gide gide defolur.

Bir talibin piri uzak olsa, emanet veçhile bir

özü yattığı adama sorulsa. Piri gelince ol talibe sitem etse «Sen gayriye soruldun» deyü. Ol pir günahkâr olur. Zira haset etmiş olur.

Eğer görüldüğü yanlış fetva ile talibi azdırdı ise ol talibe sitem edip kırk kuruş ve bir kurban ve kırk zer dost ile kaldıra. Zira kitapsız hocaya uymuş yanlış gitmiş. Eğer görüldüğü adamın kelâmı kitaba mutabık olup pirinin sohbeti kitapsız olursa yol ile ol talip ol pir ile bir kâmil mürşit bulup ol piri kitaba bend edip ol pir ol kâmil mürşidin sözüne uymayıp kabul etmeyip âyetsiz giderse ol talip ol pirin darına durmayıp varıp Ali evlâdı bulup eteğin tutup yapışa. Zira, şeytanın darına durmuş gibidir. Kitapsız şeyh şeytandır. Ermeninin, Urumunun, Yahudinin başları kitaplarına bağlıdır. Din batıl ise de yine ol nesholunmuş kitaplarına amel ederler.

Bazı mahlûklar aktan okurum, karayı bilmem derler. Hazreti Kur'anı inkâr eder. Amma âşık olanlar. aktan okur. Amma, ol da Hazreti Kur'anı metheder; Onun sözü ile amel eder. Bir âşıkın metnini işitince âşıkın altına kıyas, Hazreti Kur'an mihenk taşına kıyas, ustazlar sarrafa kıyas. Bir sarraf bir altını alınca bir kerre mihenk taşına sürter, eğer altın ise kabul eder. Eğer altın mihenkte tamam gelmezse onu kabul etmez.

Ey arif; bir âşıkın kelâmını işitince eğer Kur'ana mutabık gelirse ol âşık hakikidir. Eğer tamam gelmezse mecazidir. Sözüne âmel yoktur. Ustaz olan

hamı hası fark eder. Sıratı mustakimi fark eder. Eğer bilmezsen ustad mürşitten öğrenip yoluna doğru gidesin. Âyetsiz söz söyleyip nasihat edenlerin cevabı sahih değildir. Nâçarda Türkçe söylerse bir mürşitten alıp söylemiş ola. Söylediği meselenin binası yine Kur'ana mutabık ola.

Amma ki pir olan ve rehber olan okur yazar ola. Şeriatta bir müfti gördün mü ümmi ola. Veya bir molla ola. Okur yazar olup mânâya âşına olmak gerek. Meseleyi pâk olan hak vekilidir. Gönderdiği kitabı bilmedikçe hakkı ne ile bilir. Eğer aklen bilirse, bu kadar nebilere kitap göndermezdi. Talip pire bağlıdır. Kitapsız pir şeytandır. İzine düşmüyeler. Sözüne amel etmeyeler.

Âl evlâdın vasfını her dil vasfedemez. Ve her kulak işitip anlayamaz. Muhibbi âl evlât olan günahı sagairden havf etmeye ki ruz-u cezada ona şefaât erişir. Eğer günah-ı kebair ederse ona şefaât erişmez: Neuzu billâh bir kimse âl evlâde muhip olmazsa, cemi ömründe günah etmese bir vakit namazı kazaya komasa ve her sene kurbanı arafatta kesse cemi ameli fasittir. Ali ve evlâdına kast edene lânet, muhabbet edene rahmet. İlmin nihayeti gelmez kaleme. Erenler kalmaya kusur-u kelâma. Hattım okuyunca fakiri analar. Cem ehli ede gülbenk, dua, senalar.

— I. Hacıbektaş nushası —

II. Hacibektaş Nushasından

Bir gün Hazreti Resul oturmuştu. Nagâh Ceb-
rail geldi. Dedikim: «Ya Resulullah Tanrı Taalâ bu-
yurdu kim : Vasiyyet eyle Aliye.»

Hazreti Resalet taallül eyledi. Ve dahi yine Ceb-
rail geldi. Hazreti İzzet dergâhına uruç eyledi. Yine
geldi, eyitti :

— Ya Muhammed, niçin taallül edersin, Allahın
emrine?

Resul Aleyhüsselâm eyitti :

— Ya ahi, minber yoktur.

Cebrail dedikim :

— Allahu Taalânın emri şöyledir ki, deve pala-
nından minber düzesin. Anda çıkasın vasiyet edesin.

Hazreti Resul işaret eyledi. Filhal devenin pala-
nından minber düzdüler. Ve Resul Aleyhüsselâm ol
minberin üzerine ağdı. Evvel belîğ hutbe okudu. Ve
hutbeden sonra Emirülmüminiyn Ali'nin elin tuttu.
Minber üzerine çıktı. Ve gömleği içine çekti. İki baş-
ların bir yakadan çıkardılar.

Pes Resul Hazreti mübarek lâfzı ile dedi kim :
«Demmike demmi, lâhmike lâhmi, cismike cismi, ru-
hike ruhi».

Pes, sahabelerden bunu işittiler. İşiticek taac-
cüp ettiler. Bunlardan birisi haset yüzünden sordu
kim :

— Ya Resulullah, siz mübarek gönleğinizi çıkar-
rın biz dahi görelim.

Pes, Resul aleyhüsselâm, mübarek teninden gön-
leğini çıkardı. Cümlesi gördüler. Velinin ve nebînin
cismi ikisinin bir olmuş idi. Eyittiler :

— Saddak ya Resulullah, dediler.

Pes, geri mübarek gönleğini giydi.

Ol halde Muhammed Mustafa buyurdu : «Ben
kimin mevlâsı isem Ali onun mevlâsıdır» deyip Haz-
reti Alinin elin tuttu. Ve baş parmağını baş parma-
ğına kodu. Ve kendi yerine nasbeyledi ki, kendü ta-
rafından vekil ola. Ve bu ayeti okudu :

Bismillâhirrahmânirrahim. Innellezine yûbayü'-
neke innema Yûbayi'unullahe yedullahi fevka eydi-
him femennekese feinnema yenküsü alâ nefsihi ve
men evfa bima ahede aleyhullahe feseyü'tiyhi ecren
aziymen.

Çün bu âyeti okudu. Ve ahdin şartı için bu dört
hadisi okudu. Emirül müminiyn Alinin üzerine. Ev-
vel : Ettaazimi li emrullahi İkinci : Eşşefekati âlâ
hulkullahi üçüncü : Eddünya vel emsahetehu dör-
düncü : Elahiretihi şefaathühü.

Andan sonra Emirülmüminiyn Ali katında bu
duayı okudu : Allahümme vaalâ men va'lahu ve âde-

hu men adah. Ve bu duayı Emirülmüminiyn Ali katında okudu. Hazreti Resul kendi mübarek seccadesin ol minber üstünde Emirülmüminiyn Aliye ismarladı. Hazreti Resulün seccadesin getirdi. Ol minber üstünden aşağı indi. Minber ayağına seccadeyi Hazreti Resulün icazetiyle kible den yana saldı. Andan sonra Hazreti Resul minberden aşağı indi ve üç kadem seccadeden taşra geri durdu. Evvel bir kadem kodu, Allah adı ile. Ve ikinci kadem kodu Cebrail adı ile. Üçüncü kadem kodu seccade üzerine kendi adına.

Andan sonra, Emirülmüminiyn Ali kuşağını seccadenin eteğinde bıraktı. Durraa-i mübarekini ol seccade üstünde bıraktı.

Ve yerinden kalktı. Ve eshap mecmuu duru geldiler. Pes Resul Aleyhisselâm ol mübarek durraayı seccade üstünden götürdü. Ve «bu ol durraadır ki, Cebrail Aleyhisselâm miraç gecesinde benim belime kuşattı», dedi. Andan sonra «beni miraca dâvet etti ve ben dahi senin beline kuşattım» dedi.

Evvel düğüm kim düğdü, Allah adı ile. İkinci düğüm ki, Cebrail adı ile düğdü. Üçüncü düğümü benim adıma ki, Muhammed Resulullah.

Ol şeddin uçlarını birisini yeminden yana ve birisini yesarden yana soktu. Anın üzerine bunu okudu. Lâ ilâhe illallah Muhammeden Resulullah ve Aliyyün veliyyullah. Çün kuşandı, andan sonra Resul Aleyhüsselâm oturdu. Mecmu eshap dahi oturdular.

Badehu, Hazreti Resul Aleyhüsselâm «Ya eshap» deyü nida eyledi. Bunlar bir uğurdan duru geldiler. Ve «her iki kişi biri birinizi kardeşliğe kabul eylen» dedi. Pes eshap bir uğurdan her iki kişi biri birin kardeşliğe kabul ettiler.

Emirül müminin Ali, kalktı, eyitti :

— Ya Resulullah, ben kiminle kardeş olayım, dedi.

Resul Aleyhüsselâm eyitti :

— Ya Ali, sen benim kardeşimsın, dedi. şöyle kim, Musa ve Harun gibi :

Andan sonra Resul Aleyhüsselâm eyitti :

— Ya Ali sen dahi, kavmin ve kendi hulefanın belini bağlağı,

Andan sonra kalktı Emirülmüminin ve imamı müttekin katil-i müşrikin Ali ibn Ebu Talip keremullahu vechehu üç kişinin belini bağladı, Hazreti Resul katında. Evvel : Selman-ı Farisi, ikinci : Kanber, üçüncü : Süheyl'in.

Pes ol hiynde Resulullah önünde peksimet ve hurmayı yağile cengal eylediler vasıta eylediler. Emirülmüminin Ali ol lokmayı dükelisine bahşeylediler. Ve bir pare baki kaldı. Anı Emirülmüminin, Hasan ve Hüseyine ve Hayrünnisaya, Medîne de idiler ve bir kutu içine kodular ve Selmanı Farisiye verdiler kim ol hanedanın hizmetkârı idi. Taazim tamamıyla Me-

dineye götürdüler. Şöyle kim hiç kutuyu yere komadılar illâ sehba üstüne kodular. Ol izzet için Resulün mübarek önünde olmuş idi.

Şöyle kim ol helvayr bir şehirden bir şehre gönderdiler. Ol cengaldır kim Muhammed Mustafa Aleyhisselâm önünde olmuş idi ki ehl-i beyte gönderilmiş idi. Tarikat ehli şimdi dahi öyle ederler. Pes tarikat içinde Şeyh Muhammed Mustafadır, nakip Emirülmüminin Ali'dir.

Cafer-i Sadık aleyhüsselâm buyururki erkân-ı tarikatta hırkanın piri mürebbidir. Yüzü pirdir. Ve hırkanın yemini sağ eldir ve hırkanın yesarı sol eldir. Ahkâm-ı tarikatta altı nesne farzdır. Evvel sahavet, ikinci maarifet, üçüncü yakın, dördüncü sabır, beşinci tevekkül, altıncı tefekkürdür. Erkânı tarikatta dahi altı nesne farzdır. Evvel birinci ilim, ikinci hilim, üçüncü rızadır, dördüncü şükür, beşinci zikir, altıncı uzlettir.

Beyanı tarikatta altı nesne farzdır : Evvel iradet, ikinci icabet, üçüncü züht, dördüncü takva, beşinci kanaat, altıncı ahlâktır.

İcabet-i tarikatta altı nesne farzdır : Evvel ih-san, ikinci zikir, üçüncü şükür, dördüncü terk, beşinci havf, altıncı şevk.

İmam-ı müttekin Ali İbn Ebu Talip Keremullahu vechehu eyler. Meyan bestenin şeddinde kaç nesne açılır. Ve ol nesnekim bağlanır on ikidir. Ol açılan nesneler on dördtür : Evvel, sofrası açık gerek. İkinci, kapısı açık gerek. Üçüncü, alını açık gerek. Dördüncü, kulağı açık gerek Beşinci, dili açık gerek. Altıncı, keremi açık gerek. Yedinci, kademi açık gerek. Sekizinci eli açık gerek. Dokuzuncu, lütfü açık gerek. Onuncu, sahaveti açık gerek. Onbirinci, hülku açık gerek. Onikinci, yakını açık gerek. On üçüncü, tevekkül ehli ola. On dördüncü, fatiha okumaktır.

Amma onlar kim bağlanır gözü bağlı gerek namahremdir. İkinci, kulağı bağlı gerek yaramaz haberden. Üçüncü, dili bağlı gerek, şirkten. Dördüncü, hatırı bağlı gerek kinden. Beşinci, mekri bağlı gerek. Altıncı, buhulu bağlı gerek. Yedinci, hırsı bağlı gerek. Sekizinci, ucubu bağlı gerek. Dokuzuncu, eli bağlı gerek uğruluktan. Onuncu, yaramaz işlerden bağlı gerek. On birinci, haktan gayriye.

Eğer sorsalar, pirin kimdir, Eyitkim : yoldur.

Eğer sorsalar seninle pir ortasında ne bağlanmıştı. Cevap eyitkim : Ahdi meyan bendi bağlıdır.

Eğer sorsalar ustadınla senin ortanda ne bağlıdır. Cevap eyitkim : Şeddi şah ve telkini piran bağlıdır. Eğer sorsalar şeddi nedir? Cevap ver kim : Teslim olmaktır. Ve dahi vefa eylemektir. Eğer sor-

salar pirinle senin ortanda ne nişan vardır. Eyit :
Tevellâ, teberra.

Eğer sorsalar, tarikatın abdesti nedir? Eyitkim
dört nesnedir : Evvel, dervişlerin katına boş varma-
ya. İkinci, daima taharetle ola. Üçüncü, elinden gel-
dikçe emri maaruf eyleye. Dördüncü, nehi münker
eyleye.

Eğer sorsalar şartı tarikat kaçtır. Cevap eyit ki
dörttür : 1 — Yalan söylemeye. 2 — Zina etmeye.
3 — Kumar oynamaya. 4 — Eliyle komadığı yerden
götürmeye.

Eğer sorsalar, tarikat piri kaçtır : 1 — İrşat-
tır. 2 — Vasıldır. 3 — Biattır. 4 — Nazardır.

Pişivayı fakir nedir? Eyitkim dörttür : 1 —
Şam pirleri ederler kim, pişavayı fakir yol içinde tes-
lim olmaktır. 3 — Türkistan pirleri ederler kim, pi-
şivayı fakir sıdktır. 4 — Rivayettir Hazreti Resul-
den ki fakir maarifettir.

Eğer sorsalar ahkâm-ı fakr kaçtır? Cevap ver
ki: Altıdır. Evvel marifet ile hüdayı taâlâyı bile. 2 —
Sehavet eyleye kime gerekse. 3 — Yakınlıktır. 4 —
Sıdk adı gerek. 5 — Tefekkür eyleye Allahu Taalâ-
nın sun'una. 6 — Dünya hevesinden gönlü fariğ ola.

Eğer sorsalar, erkân-ı tarikat kaçtır. Cevap
verkim altıdır. Evvel tövbe etmektir, cemi günahları-

na. 2 — Hak nefese teslim olmaktır. 3 — Her nesneye sabır eylemektir. 4 — Takva eylemektir. 5 — Halktan uzlet eylemektir. 6 — Terk'tir.

Eğer sorsalar kim, makam ne nesnedir. Eyit ki: Evvel makâm : Naibandır, abidandır, zahidandır, sadıkandır, razıyandır, şakirandır, muhibbandır, arifandır. Amma tayyip naip Âdem'dir, âbit İdris, zahit, İsa, sadık Eyyüp, razı Musadır, şakir Nuhtur, muhip İbrahimidir. Amma Arif Muhammed'dir ve Alidir.

İmam Cafer Sadık buyurur ki : Hırka beyanında ve dahi tarikat edeplerini beyan eder. Eğer sorsalar ki, hırkanın imamı nedir ve islâmı nedir? Ve kible-i hırka nedir? Ve kelime-i hırka nedir? Ve sırrı hırka nedir? Ve payı hırka nedir? Ve dil-i hırka nedir? Ve cenabet-i hırka nedir? Ve kilidi hırka nedir? Ve guslü hırka nedir? Ve kemal hırka nedir. Ve ruşinayı hırka nedir? Ve can-ı hırka nedir? Ve namazı hırka nedir? Ve hırkanın yakası nedir? Ve hırkanın eteği nedir? Ve içerisi nedir? Dışarısı nedir?

Cevap : Hırkanın imanı settarlıktır. Ve hırkanın islâm-ı temizkârlıktır. Ve hırkanın dini âşinalıktır. Ve kelime-i hırka Allahu Taalâyı yad etmektir. Ve sırrı hırka şevktir. Ve pay-ı hırka zühüttür. Can-ı hırka iradettir. Ve dili hırka rasıtlıktır. Ve kible-i hırka pirdir. Ve farzı hırka sohbettir. Ve sünneti

hırka mikrazdır. Ve maarifeti hırka sıdktır. Ve kilidi hırka tekbirdir. Ve kemali hırka doğruluktur. Ve namaz-ı hırka arılıktır. Ve guslü hırka pâklik dünya meşgalesinden. Ve eteği hırka dervişliktir. Hırkanın yakası razdır. İçerisi nurdur. Dışarısı müşahededir. Ve rengi meşayıhtir.

Eğer sorsalar kim, deviş kimdir? Cevap ver kim : «Derviş oldur kim âlemi gurfeye varacak olursa anm derdi olmaya».

Eğer sorsalar desti tövbe nedir? Eyitkim : «Ihlâstır». Yani kenduyi arıtmaktır. Eğer sorsalar arılık nedir, sen eyit : «taattır ve doğruluktur. Allah Taalâya».

Eğer sorsalar desti tövbe nedir? Eyitkim : «Yedidir». Bunlar kimin imanındır deseler eyitkim: Evvel mahfuz melâikeler imanındır. İkinci, mâruf peygamberler imanındır. Üçüncü, muhakkık evliyalar imanındır. Dördüncü, müridi mutlaklar imanındır. Beşinci, mevkuf kâfirler imanındır. Ve altıncı, Müslümanlar imanındır. Yedinci, müminler imanındır. Tanrının inayeti bunların üzerindedir.

İman bir ağaca benzer. İmanın aslı Tanrı korkusudur. Dibi müminlerin gönlüdür. İmanın gönlü Kur'andır. İmanın derisi hayadır. Teni şükürdür. Budağı takvadır. Yapağı tövbedir. Yemişi inâyet-i ilâhidir.

Dört makam buyurur kim : Evvel makam ceberut, ikinci makam melekût üçüncü makam lâhût, dördüncü makam nâsut. Eğer sorsalar kim, ceberut kangisidir. Eyitgil : Şeriattır. Ona Cebrail müteallıktır. Melekût tarikattır, ona Mikâil müteallıktır. Nâsut hakikattır, ona Azrail müteallıktır. Her derviş ki bunları bildi. Ona lokma-i merdân ve hırka-i piran helâldır. Bilmese haramdır.

Cün bir kişi diler ki, dervişlerin hırkasını giye ve kisvetine gire şöyle gerektir ki, ol kişi ilm-i şeriatı bile ve ilm-i maarifeti bile Ve ilm-i hakikatı bile. Ta şeriatıdan sual ederlerse ilm-i şeriatla cevap vere. Maarifetten sual ederlerse maarifetle cevap vere. Hakikatten sual ederlerse ilm-i hakikatle cevap vere.

Öyle olsa derviş yolundan geri dönmeye kim gerekse vasla yetürmeğe kuvveti ola. Her mürid bu dört makamı bile. Ve tarikatın doğru tutmağa kuvveti ile ola. Ve hakikatın gücün ve zahmetin ve mücahededesin çekmeğe takatı ola. Zira kim bu dört makamı bilmese, cümle evliya kıyamet gününde dâvacısı olurlar ol dervişin.

Ve eğer bu dört makamın manâsını yerine getirmiş olsa dükelı evliya onun şefii olurlar. Eğer mâanısız bir derviş hırka yetürse kıyamet gününde yüzü kara ola. Eğer yolundan geri dönse murtad-ı tarikat olur. Murtadı şeriat yeğdir murtad-ı tarikattan. Anm içünkim, murtad-ı şeriat bir kerre, lâ

ilahe illallâh Muhammeden Resulullah ve Aliyyün veliyyullah demekle necat bulur. Amma murtad-ı tarikat hiç veçhile necat bulmaz. İllâ kıyamet gününde yüzü kara olur.

İmam Cafer Sadık Hazretleri buyurur :

Tarikat halinde ve hakkında buyurdukları budur ki, kütbolundu. Erkânı evliyadır, gaflet olunmaya.

Her ustad ve pir olanlara lâzım ve gerektir. Zira bu erkân Muhammed Alidendir. Anlardan kaldı. Her talip yolun bilmek gerek. Andan yola gitmek gerek.

Evvelâ tarikatın on iki erkânı vardır. Ayini cem oldukça bunlar icra olunmayınca erkân tamam olmaz. Yenilen içilen helâl olmaz.

Elabette bunların sahiplerini bilmek gerek. Zira bu menzillerin sahipleri evlâd-ı âlidir bu menzilleri icra eden evlâdı Alidir. Hazreti Şah âyini cem vaktinde bu hizmetleri her birin bir evlâdına gülbenk edip andan sonra erkânın sürerdi.

Tarikatçı, İmam Hasan'dır. Berber, Muhammed Hanefidir. Saki, Tayyip. Süpürgeci, Turab. Ferras, İmam Hüseyin'dir. Zakir, Abdüssamet'tir. Sofradar, Abdülvahit. Hâdim, Abdülmuin'dir. Gözcü, Abdülkerimdir. Pervane, Abdullah'tır. Çerakeçi, Hâdi-i Ekber'dir. Kapıcı, Abdülceli'dir. Bu zatı şerif-

ler ki, zikr olundu. Cümlesi evlâd-ı Ali'dir. Himmetleri hazır ola. Hü diyelim hü.

İmamı Cafer Sadık mezheb-i pâk hazretleri buyurur ki, tarikatte üç sünnet ve yedi farz vardır. Her müride ve aşîka ve talibe bilmek lâzımdır.

Evvelki sünnet budur ki, zikri hakkı dilinden komaya.

İkinci sünnet, âdâvet var ise kalbinden gidere. Üçüncü sünnet, talip olan yola teslim olmaktadır.

Amma, geldik yedi farz beyanına.

İmam Cafer eder ki : Biri oldur ki, hep varlığın kudreti hak bile. Sırrını izhar eylemeye. Zahid imanın şeytandan nice sakınır ise sen dahi öyle sakınasın.

İkinci farz oldur ki, sırdar ola. gördüğünü orte.

Üçüncü farz oldur ki, daim özür ile niyaz eyler ola, her kande ise. Zira her fesat hakkı unutmakla olur.

Dördüncü farz oldur ki, uğrun dirlik etmektir, sakına. Mürebbi hakkına kail ola.

Beşinci farz : Müsahip hakkını ceme getire. Musahip hakkın yitirmeye.

Altıncı farz budur ki, halîfeden el tutup tövbe kılmasıdır.

Yedinci farz tac urunup üstada özünü yetilrüp kendi bilisin terk etmektir. Yol ehline paymal olmaktadır.

Evvelki sünnetten düşene sitem edip ihtiyacile kabul edeler.

İkinci sünnetten düşene, üç sitem tarik urup üç akçe tercüman alalar.

Üçüncü sünnetten düşene üç tarik çalıp üç akçe gazilere ve bir akçe halifeye alalar.

Geldik imdi farz beyanına :

Evvelki farzdan düşene üç tarik urup üç akçe gazilere ve bir akçe halifeye ve beş akçe Hacıbektaş tercüman alalar.

İkinci farzdan düşene yedi tarik urup ve yedi akçe gazilere ve üç akçe halifeye ve on akçe Hacıbektaş alalar.

Üçüncü farzdan düşene dokuz tarik urup onbir akçe gazilere yedi akçe halifeye onaltı akçe Hacıbektaş alalar.

Dördüncü farzdan düşene dokuz tarik urup on-yedi akçe gazilere on akçe halifeye, kırk akçe Hacıbektaş alalar.

Baki üç farzın günahı birdir. Gerek tacım terk etmiş olsun ve gerek tövbeden düşmüş olsun ve gerek musahipten düşkün olsun, bunların üçünün de günahı birdir. Bunlara kırk yedi tarik urup otuz dört akçe gazilere on dokuz akçe halifeye yetmiş akçe Hacıbektaş'a alalar.

Bir kimse farzdan düşse, özünü erenlere yetirip kabul ettiremezse ona derman yoktur. Eğer kabul-ü şefaât birle kabul ederlerse mal mülkünü miras taksim ederler.

İmam Cafer Sadık buyurur :

Her kangi talip yola ve erkânı evliyaya teveccüh ede, Taki pirlerin ve ustadlarını gözlüye ve izliye. Ve yolların gözlüye. Pirlerin gönlü on iki imamın gönlüdür. Erenleri hoşnut eden on iki imamı ve Muhammed Aliyi hoşnut eder.

Ey talip eğer deseler ki, sen başka çıktın mı cevap bazan çıktım. Ne arada çıktın. Erenler meydanaından çıktım. Seyyidi saadet ve ulema ve tuğu âlem ve Hazreti Ebulkasımın چراغی dibinde.

Eğer deseler, «kemberbeste misin» Cevap, «Kemberbesteyim».

Eğer deseler, «kemberbeste kaçtır?» «Kemberbeste üçtür».

Kapıda durdukta ne üzere durursun. Cevap :
«Karar üzere».

Eğer deseler : Kapı kimdir ve eşiği kimdir.
Ve üstü kimdir. Cevap kapı şeriattır. Ve eşiği Ali-
nindir. Ve kanadı Cebraildir ve üstü Muhammed
Mustafanıdır.

Ve eğer deseler meydan kimindir, ve kimden
kalmıştır. Ve baba Amr'dan kalmıştır. Eğer dese-
ler, ne veçhile kalmıştır. Cevap : Hazreti Resul ga-
zaya gittiklerinde bihad küffar kırdılar. Üç gün ve
üç gece aç kaldılar. Baba Amr radiyallahu Taalâ,
askeri İslâmâ yolda birer etmek verip ve Saâ'di
Vakkas geldi. Ona dahi verdi. Ol etmeği almadı.
Bir ok çekip Baba Amra attı. Hazreti Ali huzuru-
na geldi. Şikâyet eyledi.

Hazreti Ali dahi Sa'di erenler meydanına dâ-
vet eyledi. Baba Amr ve Sa'd ikisi kapıya geçip, Sa-
a'dı Vakkas suçlu çıkıp tarikat asası anda çalındı.

Eğer deseler hangi kapıdan çıktın. Cevap :
Şeriat kapısından girdim tarikat kapısından, erkân
kapısından çıktım ve dedim ki :

Esselâmü âleyküm ya ehli şeriat. Esselâmü
aleyküm ve ehl-i tarikat. Esselâmü aleyküm ya ehl-i
marifet. Esselâm-ü ateyküm ya ehl-i hakikat.

Yolu erkânı kuran ustadlarımızın ervahına sa-
lâvat.

NAAD-I ALİ

Bismişah nâd-ı Aliyyen mazharıl acaibi tecidü

avnenleke finnevaibi li illâllâhi haceten külle hem-
min ve gammin seyenceli biazametike ya Allah ya Al-
lah ya Allah ve binübüvvetike ya Muhammed ya Mu-
hammed ya Muhammed ve bivelâyetike ya Ali ya
Ali ya Ali ve zleyha muhaveli edrikni edrikni ekrikni
ya Ali ya Ali ya Ali.

Eğer sorsalar, âşık nerede ıkrar verdin?

Cevap oldur ki : Erenler meydanında Pirlar
mukabelesinde verdim.

Eğer sorsalar, verdiğinde elin ve başın ve kula-
ğın ve gözün ve gönlün nerede idi?

Cevap oldur ki : Elim mürşidimin elinde ve
kulağım emanet ve nasihatı idi. Ve gözüm eren-
ler didarında idi. Ve özüm dar-ı Mansurda idi. Ve
gönlüm Muhammed - Ali ve Oniki İmam ve çardehi
mâsum pâk ve Hünkâr Hacı Bektaş Veli ve hak
gerçek erenlerde idi. Ve ıkrarım imanım Muham-
med - Ali'dir.

Eğer sorsalar, mürşidin ne emanet bırakmış
kulağında?

Cevap oldur ki : Şeriatta muhkem ol, tarikat-
ta haberdar ol maarifette payidar ol. Hakikatte sa-
bit kadem ol.

Eğer sorsalar, ıkrar-ı tercüman nedir?

Cevap : Şahı merdan kuluyum, Âl-ı abânın
nesliyim, İmam Cafer Sadık mezhebindenim. Reh-
berim Muhammed, Mürşidim Ali'dir.

Eğer sorsalar, mürşidinle senin mabeyninde ne nışan vardır. Cevap oldur ki; tevellâ ve teberrâ vardır.

Eğer sorsalar, tevellâ ve teberrâ nedir?

Cevap oldur ki : Tevellâ Muhammed Ali dostunu dost tutmaktır. Ve teberrâ Muhammed - Ali düşmanını düşman tutmaktır.

Eğer sorsalar, mürşide ıkrar vermek ne müna-sebeti vardır.

Cevap oldur ki : Mürşide ıkrar vermek ve teslim ve rızasında olup gidince durmak mânâsı budur ki her âşık-ı sadıkın mürşidi gelip görüne emaneti teslim eyleye ki ıkrar verdiği gibi ezelde canın dahi teslim eyleye. El ele, el hakka gide. Murat budur ki Muhammed Ali ve on iki İmam katarına katılıp ıkrar vermek ecel vaktine dahi emaneti mürşidine tapşurmak gerek ol vakit mutlak Muhammed Ali ve Oniki İmam ve Çardehi mâsum pâk ve hak erenler evrahına katılıp ve ebedi zayı olmaz. Ve yine âdem sıfatına mutlak olur. Yoksa şimdi ıkrar verip ve demi ahirde ecel vaktinde maazallah mürşidini şaşırp emaneti teslim eyler olur ise ervahı esfele katalır. Zira, «gelme gelme, dönme dönme, Gelenin malı, dönenin canı» gider. Maazallah hak erenler cümlemizi şaşırmaya.

Ey derviş, talip misin, kalıp mısın? Şeriatta kimin oğlusun, tarikatta kimin oğlusun? Maarifette kimin oğlusun? Hakikatte kimin oğlusun?

Ey derviş talip oğluyum. Şeriatıta Âdem Ata oğluyum. Tarıkatta, yol oğluyum. Maarifette, Kemâl oğluyum, Hakikatte yer anam, gök atamdır.

Ey derviş : Başında ve alnında ve kaşında ve gözünde ve göğsünde ve kulağında ve burnunda ve elinde ve ayakta ne var? Dizlerin ne yapar? Sağında ne var solunda ne var? Ardında ne var? Önünde ne var? Cesedin kaç kapısı var? Vücudun kaç damarı var? Müminde ne var? Münkirde ne var? Bunu bilenlere yerden göğedeğin evyallah var.

Cevap : Başında tac-ı devlet var. Alnında nur-u hidâyet var. Kaşında kalem-i kudret var. Gözümde nuru vahdet var. Kulağında bangi nübüvvet var. Burnumda buy-ı cennet var. Ağzımda kelime-i şahadet var. Göğsümde imanı vahdet var. Elimde desti velâyet var. Ayaklarımda mahşer yerinde varıp gelmek var. Dizlerim hak yolunda hizmet eylemek. Sağında gülün, solunda kâtip var, ardında ecel var. Önümde nasip var. Cesedimin on iki kapısı var. Vücudumun üçyüz altmış altı damarı var. Müminin ıkrarı var münkirin inkârı var. Bunu bilenlere yerden göğedek eyvallah var.

Ey derviş, evvel beş tac indi, kime indi? Evveli Âdem Safiyullah'a ikinci Nuh Neccillâh'a, üçüncü İbrahim Halilullah'a dördüncü Muhammed Resulullah'a beşinci Ali Veliyullah'a indi.

Tacın içi nedir ve dışı nedir? Ve iğnesi nedir,

ipliği nedir? Ve kubbesi nedir ve terekleri nedir? Ve enliğı nekadar, uzunluğu nekadar? Ve kapısı kaçtır?

Evvel tacın içi sırdır. Dışı nurdur. İğnesi mürşittir. İpliği taliptir. Ve kubbesi bir Allaktır. Ve terekleri oniki imamdır. Ve mührü Muhammed - Alidir. Enliğı maşrıktan mağribedeğindir. Ve uzunluğu arştan kürsedeğindir. Kapısı dörttür.

Mürtekip olan kimse için hak taalâ tarafından derman ve necat ve selâmet yoktur. Çünkü Cenab-ı Hak iyi ve kötü şeyi bildirmiş iken ol kişi kendi ihtiyariyle bilerekten eşyayı menhiyeye teşebbüs eder. Cenab-ı Hak ise mürşid-i kâmil vasıtasıyla cümlemizi helâl ve haram olan ve iyi ve kötü olan her bir şeyin hakikatini bildirmiştir.

Hak taalâ hiç kimseye zulüm ve sitem etmez. Ancak herkes ihtiyari olarak kendi kendüye ziyan ve zulüm etmiş olur. Ve bir de tövbe kapısı açık iken muhib olduktan sonra mesdud olur. Zira güneşin mağripten tuluu mürşidin ruhul kudüs tabir olunan emanâtı talibin kulağına tefhim etmiştir.

Böyle olunca, cümlemiz emanatın cümlesine sıdk ile amel edip mürşidin sözünden bir an taşra çıkmamak farize-i zimmetimizdir. Çünkü aksi keyfiyette ve hilâf harekette bulunduğumuz halde merdud-u billâh ve menfur-u dergâh olmağımız lâzım gelir.

Zira, muhib olmaktan maksat beşeriyetten

kurtulup insan olmak, insaniyetten kâmil menziline vasil olmaktır. Yani hayvan iken irfan olmak ki, bir insan irfan olur ise Allahı bilür, yani hak olur. [Velâkin dili tutkun olur. Yani sana, bana, öteki-ne, berikine söylemez. Zira, benlik menziline düşüp kazandığı mertebeyi kaybeder.

Ve beşeriyet menzili hayvan menzilidir. Tekrar o menzile düşmek kolaydır. Velâkin sonu pişmanlıktır. Zira bu yol melâmet yoludur. Erenler bildirmişlerdir «gelme gelme, dönme dönme. Gelenin malı, gidenin canı». Yani ne gel der ve ne de git derler. Gelir isen canın gider, deyu bize sarahatan beyan eylemişlerdir.

Böyle olduğu surette erenlerin batın zülfikarı, zahir şamarı üzerimize hazırdır.

Haset ve buğz ve adâvet ve kin, kibir ve inat ve gazap, fitnelik, gaybet, münafıklık, bühtan ve iftira, küfr, fısk, zulüm, yalan, katil bunların kâf-fesi hak tarafından nehyolunmuştur. Bunları büsbütün mahv ve izale etmelidir. Ve sözün geçmediği yerde lâf söylememek ve el ile koymadığın şeyi izinsiz yerinden kaldırmamak ve göz ile görmediğin şeyi, gördüm ve kulak ile işitmediğin şeyi işittim ve bilmediğin şeyi bilirim efkürında olmamalıdır.

Ve kendinden büyük olana hizmet ve hürmet ve küçüğe riayet ve izzet etmelidir.

Ve daima doğru harekette bulunup yoldan sapmamalıdır. Ve hakkı hak ve batılı batıl bilmelidir.

Ve herkesi öz kendi vücudu gibi bilmelidir. Ve öylece sevmelidir. Zira vücudun bir âzadır. Bir âza ile tekmil şâhıs olmaz. Ve bir kanat ile kuş uçmaz. Kaffe-i nası aynı sever isen tekmil-i âza olursun. Eğer sevmez isen noksan âza olursun. Bir kanatlı kuş gibi havadan düşerek dikenlerde kendini bin meşakkatte görürsün.

İmdi vücuduna nasıl acırsan acımalı. Elhasıl kimseye azab, meşakkat ve ukubet, rencide etmemelidir. Ve gönül kırmamalıdır. Zira gönül beytullahtır. Hak evini yıkmış olursun.

Ve keramet satmamalıdır. Zira keramet hakkındır, senin değildir. Sen hiç mesabesinde sin. Var ol ki, sahibi keramet olasın.

Ve cömert olmalı, pahlı olmamalıdır ve bir kişinin ayıbını yüzüne karşı ve yahut başkasına söylememelidir. Ve daima haya etmelidir.

Ve sırrı faş etmemelidir. Zira kendin faş olursun. Çünkü sakla beni, saklıyayım seni.

Ve Hak Muhammed Alinin dostlarını dost, düşmanlarını düşman bilüp ve şehvetperest olmamalıdır. Nefsini kavice zaptetmelidir.

Men arefe nefsehu fakat arefe rabbehu yani bir insân kendini anlasa Allahu dahi anlar ve bilir. İmdi her bir âdemden olmamalı ki, hak olasın. Ve mezkur eşya-i menhiye sıfat-ı mezmumeden ibaret ki, masiva denilen şey bunlardır. İşte bunlar bûsbütün terk olundukta âdemden batıl gidip hak kalır.

Bir kimsenin aleyhine lakırdı söylememeli ve

hakkını yimemelidir. Ve hakkı batıl ve yahut batıl hak bilmemelidir. Hak gelirse batıl gider, batıl gelirse hak gider.

İmdi bu emanetleri bir kişi sıdk ile tutarsa kendisi hak olur. Zira bunlar ile enbiya ve evliya menzil-i âlâya ve meratibi uzmâya nail olmuşlardır. Ve iktidarlarına göre bazıları peygamber ve bazıları dahi veli ve bazıları dahi vasi rütbelerine ihya olmuşlardır. İşte amel eden kişi bu dört rütbe sahibi olur. Dünya ve ahiret onun elindedir. İsteddiği gibi çarhı feleği çevirir. Yani Süleymanı zaman olur.

Ve sohbet ederken, tatlıca ve yumuşak olarak söyleyip muhatapları nefret ettirmemelidir. Ve usandırmayıp daima kendine celp ve mütelezziz etmelidir. Zira her bir şeyde hak mevcut.

Ve huzuru erenlerde edep ve erkân ile gidip sormadan lâf söylememelidir. Ve sorulur ise bildiğini doğru edep ile söylemelidir. Ve tama, hırs etmemelidir.

Ve meratib-i ahlâk ise dört türlüdür. Birinci : İyiliğe iyilik etmek merkep ahlâkıdır. İkinci : İyiliğe kemlik yılan ahlâkıdır. Üçüncü : Kötülüğe kötülük etmek kelp ahlâkıdır. Dördüncü : Kötülüğe iyilik etmek ahlâkı hamidedendir. Bu ahlâk ile ahlâklanan kişi insan-ı kâmil olur. Bunu tutan sultan tutmayan şeytan olur.

Daima iyi şeyleri haktan ve fena şeyleri nefsinden bilmeli. Kötüyü cenab-ı hakka isnat etme-

meli. Zira hak taalâ kötü şeye rıza vermez. Ve verdiği surette kendisi zalim olur. Halbuki bu sıfatlardan münezzehtir.

Ve cefaya ve meşakkata tahammül etmeli ki, safaya vasil olasın. Ve sabır etmeli zira, sabır ile Anka tutulur.

Ammar Yaser, şahın huzurunda geçip niyaz eyledi. Eyitti : Ya şah, icazet olursa erenlere bir kaç müşkilât arzèdeyim.

Şah-ı velâyet, eyitti :

— Arz eyle ya Ammar.

Ammar yerine niyaz edip, oturdu :

— 'Ya şah senden sonra müritlerin ve muhiplerin kime hak bakarlar dedi.

Şah buyurdu kim :

— Onbir evlâdına hak bakarlar.

Ammar eyitti :

Onbir evlâdından sonra kime hak bakarlar.

Şah buyurdu :

— Evlâdımın hülefasına hak bakarlar.

Ammar eyitti : Evlâdımın hülefası kimlerdir.

Şah buyurdu :

— Evlâdımın hülefası gösterdiği nişanları gösteren gerçek müritlerimdir.

Ammar eyitti :

— Şahım evlâtlarının gösterdiği nişanları gösteren erenlerden sonra kime hak bakarlar.

Hazreti şah buyurdu :

— Evlâtlarımın hülefasının erkânı tarikat üzere çar darp erkân tıraş sofrâ çerağ sahibi halifelere hak bakarlar.

Ammar eyitti :

— Ya şah, evlâtlarımın hülefası mevcut iken çar darp erkân tıraş sofrâ çerağ sahibi halifelere hak bakarlar mı?

Şah buyurdu :

— Hülefa rıza verirse, halifelere dahi hak bakarlar.

Ammar eyitti :

— Ya Şah çar darp erkân tıraş sofrâ çerağ sahibi halife bulunmaz ise kime hak bakarlar.

Hazreti Şah buyurdu :

— Erkân-ı tarikat evlâtlarımın hülefasının menziline oturana hak bakarlar.

Ammar eyitti :

— Çar darp erkân tıraş sofrâ çerağ sahibi halife mevcut iken erkân üzere hülefa menziline oturana hak bakarlar mı?

Hazret Şah buyurdu :

— Ya Ammar, erkân-ı tarikat üzere er menziline oturan vekildir. Halife asıldır. Vekil, asıl yanında hareket eylemez. Meğer ki halife hak baksınlar.

Şöyle kim, er menzilinde oturan ere dahi hak bakarlar. Halife Vekildir ve hülefa asıldır. Hülefa vekildir ve evlâdım asıldır. Evlâdım vekildir men asılım.

Ammar eyitti :

— Ya Şah ruşen söyle fehmedelim.

Şah buyurdu : Ya Ammar, er menzilinde oturanın başı halifeye bağlıdır. Ve halifenin başı hülefaya bağlıdır. Ve hülefanın başı evlâtlarıma bağlıdır. Evlâtlarımin başı bana bağlıdır. Ve benim başım yola bağlıdır. Ve yol cümleden uludur.

Ammar eyitti :

— Ya Şah, çar darp erkân tıraş sofrâ çerağ sahibi halife bulunmaz ise kime hak bakarlar.

Şah buyurur :

— Er menzilinde oturan kara taşsa dahi bakarlar.

Ammar eyitti :

— Ya Şah, er menzilinde elsiz ve eteksizden el tutulmaz şöyle kim bağlanmaz. Çar darp erkân tıraş sofrâ çerağ olmayandan hilâfet alınmaz erkân-ı tarikat üzere bizden ve ustaddan alınmayana el verilmez.

Şah buyurdu :

— Ya Ammar, müritlerim ve muhiplerim tevelâmı ve teberramı gözeteler. Haricilerle ihtilât etmeyeler. Elsizin ve eteksizin eğrisini doğrultmayalar. Ve ustad hakkına riayet edeler. Ve ustaddan can dahi sakınmayalar. Böyle itaat edip ustad gözü ile görerler. Ve tarikat ve erkânı evliyadan bir harf öğre-

tenin önünce geçmeyeler. Kavlime itikat edeler. Harici elinden dolu içmeyeler. Yoldan ve haktan kaçmayalar. Ölü ve ihtiyar önüne geçmeyeler. Tarikte olanı ayıralar. Âlem bir, er bir, nur bir. Nefsin bilmeyen hayvandır. Nefsini bilen insandır. Men arefe nefsehu fekad arefe rabbehu. El ele el bir hakka. Ve hak derğahında çekilen katarım pişivasıyım.

Buyurdukta Ammar Yaser, şaha niyaz edip, sü-kût eyledi.

Selman-ı Farisi, Şahın zatından rivayet eylemiştir. Âl-ı abânın silsilenamesidir. Bunu Farisi lisan üzere buyurmuştu. Horasan erenleri, Ruma kadem bastıklarında Farisiden Türkiye tercüme eylemişlerdir. Ve bu tarikat erenleri camı aziz gibi saklıyalar. El ele, el bir hakka.

Gülbenk ve Tercümanlar

DAR GÜLBENGİ

Bismi Şah. Allah, Allah. Erenler yüzüm yer -
de özüm darda. Erenler meydanında, Muhammed
Ali divanında, pir huzurunda, canım kurban, tenim
tercüman. Bu fakirden ağrınmış incinmiş, gücenmiş
can karındaşlarından var ise dile gelsin, bile gelsin.
Hakkını talep eylesin. Allah eyvallah. Gerçekler de-
mine hü dost.

SOFRA GÜLBENGİ

Bismi Şah. Evvel Allah diyelim. Kadim Allah
diyelim. Geldi Ali sofrası destur ya şah diyelim. Şa-
hın gönderdiğini biz yiyelim. Demine hü diyelim.

SABAH GÜLBENGİ

Bismi Şah. Allah Allah. Erenler sabahlar hayır
ola. Hayırlar fethola. Münkir münafık yuf ve mat
ola. Niyazım kabul ola. Muradım hasıl ola. Şah-ı
merdan Oniki İmam yardımcımız ola. Hazreti pir
efendimiz hayırlar verdikçe vere. Şah Abdal Musa
Sultan gözcümüz ve bekçimiz ola. Kaygusuz Abdal
himmeti üzerimize hazır ve nazır ola. Allah eyval-
lah. Gerçekler demine hü.

AKŞAM GÜLBENGİ

Bism-i Şah. Allah Allah. Erenler akşamlar hay-

rola. Hayırlar feth ola. Şerler defola. Münkir, mü-
nafık yuf ve mat ola. Oniki İmam Efendilerimiz
yardımcımız ola. Nuru Nebi keremi Ali, pirimiz
Hünkârımız Hacıbektaş Veli. Yuf lânet yezide.
Rahmet mümine. Gerçekler demine, keremine hü.

UYKU GÜLBENGİ

Bismi Şah. Vakitler hayrola. Hayırlar fethola.
Er hak Muhammed Ali desteğirimiz ola. Er hak tari-
kat karındaşlarımızı postunda şiyr-i gazân eyleye.
Fakire kast edenin boynundan Alinin zülfikarı ek-
sik olmaya. Yuf münkire. Lânet yezide. Rahmet
mümine. Hünkâr Hacıbektaş demine hü.

AKŞAM GÜLBENGİ

Bismi Şah. Allah dost. Allah Allah akşamlar
hayırola. Hayırlar fethola. Şerler def ola. Münkir
münafık yuf kör mat ola. Müminler şadı hürrem ola.
Dervişan derdimentlerin akibetleri hayrola. Evleri-
miz ocağımız ruşen ola. Kısmetimiz gani ola. Mura-
dımız hasıl ola. Allah erenler kılıcımızı keskin ve
isteklerimizi fetheyliye. Er hak, Muhammed Ali yar-
dımcımız ola. Muhabbetten cemalden, didardan,
katardan, birlikten ayırmaya. Tacül ârifin, kutbul
vasılın, sultanül âşıkın pirimiz ustadımız, melce-i
mülâzımımız Hazreti Seyyit Muhammed Hünkâr
Hacı Bektaş-ı Veli münkir münafık şerrinden göze-
te saklıya, bekleye. Şaşarıp düşürmeye. İkrarımıza
sabit kadem, kötü amellerimizi hayırlara tebdil ey-

leye. Mürşidimiz Ali, rehberimiz Muhammed, mezhebimiz İman Cafer Sadık. Üçler, beşler yediler, kırklar, kutbul iktitap Muhammed Mustafa, Aliyyel Murtaza oniki İmam, Ondört Mâsum pâk niyazlamızı, hizmetlerimizi makbul eyleyeler. Hazır, gâip, zahir, batın erenlerin hüsnü himmetleri ve keremleri daim üzerimize hazır ve nazır ola. Akşamımızın hayırlısı gele. Nur-u Nebi, keremi Ali, pirimiz hünkâr Hacıbektaş Veli. Keremi evliya, dem Oniki İmam, dil bizden, nefes Hazreti pir Bahm Sultan ola. Gerçeğe hü.

ESİK GÜLBENGİ

Bismihşah. Menim bülbül, bugün gülzara geldim. Halimi arzetmeğe dildare geldim. Koyarlarsa bizi içeri erenler kapıda düşmeğe didare geldim. Ber cemal zatı bâlâ Âl-ı abâ rasalavat. Hü dost.

AYRILIŞ GÜLBENGİ

Bismi Şah. Kadri visalın nur-u saadet vasfı cemalin. Ruzu kıyamet dem mail oldu, gam zail oldu. Gelmek iradet gitmek icazet. Bercemal Muhammed kemal, Hasan, Hüseyin Ali bülend ra salâvat.

YENİ AY GÖRDÜKTE GÜLBENK

Nasrı Min Allah ve fethün karib ve beşirülmüminin ya Muhammed ya Ali, ya Hünkâr Hacıbektaş Veli. Lâfeta illâ Ali lâ seyfe illâ zülfikâr. Bercemal zatı pâk âl-ı abâ rasavalat. Allahumme salli alâ seyyidina Muhammed ve Ali âl-e Muhammed.

TIĞBENT GÜLBENGİ

Bismi Şah. Hizmeti merdan. Havaleti pirân. Bendedil bendini kişvara kılmuşım dost bendini. Rehber ile pire ettik iktida. Taktı selman boynuma tığ-ı bendimi. Ber Cemal Muhammed Kemal. Hasan Hüseyin Ali Bülent ra salavat.

HAK HAYIRLISI GÜLBENGİ

Bismi Şah. Allah Allah. Yüzüm yerde özüm darda. Dar-ı Mansurda, erenlerin gani dergâhında. Erenlerden hak hayırhsım şey'en ederim. Allah eyvallah hü dost.

SİTEMİ ÇELİK GÜLBENGİ

Günahkârım günahım affeyle ey şah. Muhammed Mustafa ol âli dergah Hüseyini Kerbelâ hakkı için tövbe günahıma, estağfurullah. Hâl erenler hâlidir. Yol erenler yoludur. Gafil olma. Değen ustad elidir. Ustad nefesi, tarikatı iman, hidâyeti Âli, izni halife dest-i şah, eyvallah. Hü dost.

TEKBİRİ TAC

Allah Allah sırrı şah-ı veli, hanedanı Muhammed Ali. Tacül arifiyn Hazreti Hünkâr Hacı Bektaş Veli. Küllü şey'in halikun illâ veccheü lehül hük mü ve ileyhi turceun Allahü lâ ilâhe illâ hüvel hay-

yül kayyum. Tekbiri Hünkâr Hacı Bektaş Veli.
Allahu ekber Allahu ekber Allahu ekber ve lil-
lâhil hamd.

TIRAŞ TERCÜMANI

Tıraş olduk bugün minnet hüdaya
Tevellâmız Muhammed Mustafa ya
Teberra kılmışız biz hariciye
Esir olduk Aliyyel Murtazaya
Tıraş olduk bugün elhamdülillah
Hüdânın birliğine şükrüllah.

TERCÜMAN-I KURBAN

Muhammed Alinin hürmeti için bu dergâhtan
ayırma ey gani şah. Fermanı celil, kurbanı halil,
delili cebrail, tekberi İsmail. Bismillâhirrahmanirra-
him Suphanellezi lâ ilâhe illâ hüve Allahu ekber Al-
lahu ekber Allahu ekber ve lâ havle ve lâ kuvvete
illâ billâhil aliyyül âzim.

TESLİM TERCÜMANI

Allah, Allah, erenler erkânı oldu imanım. Kal-
madı gönlümde şekki gümanım. Takip teslimi ol-
dum hakka teslim. Erenler hizmetinde tertir ca-
nım. Ber cemal Muhammed Kemal Hasan Hüseyin
Ali Bülent rasâlâvat.

TERCÜMAN-I CERAĞ

Bismi Şah. Allah Allah. Çün cerağı fahri uyardık ol hüdanın aşkına. Dü cihan fahri Muhammed Mustafanın aşkına. Sakii kevser Aliyyel Murtaza'nın aşkına. Hem Hadice, Fatıma hayrünnisanın aşkına. Oniki İmam sadrı vilâyet pişivanın aşkına. Çarde-i ma'sum pâk âl-i abânın aşkına, Hazreti Hünkârı âlem kutbul evliyanın aşkına. Haşredeki yansın yakılsın vallâhi anın aşkına. Ber Cemal Muhammed Kemal Hüseyin Ali bülent rasalâvat.

VAHDET GÜLBENGİ

Oturan, duran, hazır, gaip ayini cem sakin erenler aşk olsun.

SAKİ GÜLBENGİ

Bismi Şah. Can-ı baştan geçmişiz biz Rum erenler aşkına. Can gözüyle dembedem hakkı görenler aşkına. Kerbelâda deşti gamda can verenler aşkına. Şol yezidin elinden susuz kalanlar aşkına. Sebil ederim canlar Şah Hüseyin aşkına. Ber Cemal Muhammed kemal Hasan Hüseyin Ali bülent rasalâvat.

YOL GÜLBENGİ

Bismi Şah. Her kaza kanden gelirse, defeylesin perverdigar. Lâ feta illâ Ali lâ seyfe illâ zülfıkar. Her cefa kanden gelirse defeylesin perverdigar. Lâ

feta illâ Ali lâ seyfe illâ zülfikar. Her belâ kanden gelirse defeylesin perverdigar. Lâ feta illâ Ali lâ seyfe illâ zülfikar. Oniki İmam on dört masûm pâk on-yedi kemerbest gözcümüz ve bekcimiz ola. Didarından katarından ayırmaya. Üçler, beşler, yediler, kırklar, üçyüzaltmış altılar, binbirler nazarı âliyeleri üstümüze hazır ve nazır ola. Kutbu âlem şahı ekrem zatı tamam, hayatı müdam, destegiri has-u âm, Pirimiz Hünkar Hacıbektaş Veli himmeti üzerimize hazır ve nazır ola. Gerçekler demine hü.

IKRAR TERCÜMANI

Bismi Şah. Hamdülillah kim ben oldum bende-i Âl-ı abâ can-ı dilden aşkile hem caker-i Âl-ı abâ. Rah-ı zulmetten çıkıp doğru yola bastım kadem. Hab-ı gafletten uyandım can gözüml kıldım küşa. Mezhebim haktır, Caferidir, gayriler batıldır. Pirim ustadım Hacıbektaş Veli kutbul evliya. Sevdığım Oniki İmam, ben güruhu nacidenim. Yetmiş iki fırkadan oldum beri. Dahi cüda hak deyip bel bağladım ıkrar verip erenlere. Rehberim oldu Muhammed, Mürşidimdir Murtaza.

MEYDAN GÜLBENGİ

Besmi Şah. Allah Allah. Erenler meydanında Hak Muhammed Ali divanında Oniki İmam Ondört masum pâkan efendilerimizin dostlarına dost düşmanlarına düşman olmak kavliyle. Ve er hak erenlerin pent ve nasihatleriyle âmel ve hareket etmek üzere baş açık, ayak yalın, boyunu bağlı yüzü üzere

sürüne gelmiş erenler meydanında teehhül ıkrarı vermek niyazında falan nam bir kuzulu kurbanımız (*) vardır. Ayini cem erenlerinin rızalarıyla getirelim mi. Emri mürşit ne buyurulur. Şahım erenlerim.

TELKİN TERCÜMANI

Ey talip yalan söyleme. Gıybet etme. Şehvetpe-rest olma. Kibr-ü kin tutma. Kimseye haset etme. Gördüğünü ört. Görmediğini söyleme. Elinle komadığın şeye yapışma. Elin ermediği yere el uzatma. Sözün geçmediği yere söz söyleme. İbretle bak. Hilim ile söyle. Küçüğe izzet, büyüğe hizmet eyle. Ikra-rımı saf eyle. Hakkı özünde mevcut bil. Her esrar-ı erenlere agâh ol. Özünü tarikatta sabit kadem eyle. Mürşidin Muhammed rehberin Alidir. Mezhebin İmam Cafer Sadık. Güruhun naci. Pirin Hünkâr Hacıbektaş Velidir.

DEM GÜLBENGİ

Bismi Şah.

Gel ey saki-i vahdet sun piyâle
Sekahüm rabbühüm şaraben tahuren
Hayat ersin elinden ehl-i hale
Sekahüm rabbühüm şaraben tahuren

(*) Evli olmayanların ıkrarında «Erenler koc kurbanımız var» denir.

Dudağın şerbetinden kane kane
İçip aşıkların vaslınla kane
Yürekler nice bir fırkatle yane
Sekahüm rabbihüm şaraben tahuren

Meyinden ehl-i dilber mest-i medhuş
İçen âşık eder derya gibi cuş
Ezelden eyledik biz ol bâdeyi nuş
Sekahüm rabbühüm şaraben tahuren

İçenler bir kadeh cam-ı Âliden
Dem urdular ezel kalü beliden
Bize erkândır işbu mey veliden
Sekahüm rabbühüm şaraben tahuren

Götürsün dillerin cümle hecabın
Ayân etsin gönüller mahıtabın
Getür meydana şol kevser şerabın
Sekahüm rabbühüm şaraben tahuren

Olup sakî kulun aşkınla mecnûn
Sebil eyler yolunda eşk-i pürhûn
Yine devr eylesin ol cam-ı gülgûn
Sekahüm rabbühüm şaraben tahuren. (*)

(*) El insan suresi (76) nin 21 ayeti : Rableri
de onlara gayet temiz şarap içirmiştir.

IKRAR ALDIKTAN SONRA DAR GÜLBENGİ

Bismi Şah. Hamdülillah kim men oldum ben-
de-i has hüda. Can-ı dilden aşkile hem caker-i Al-
abâ. Rah-ı zulmetten çıkıp doğru yola bastım ka-
dem. Hab-ı gafletten uyandım can gözüm kıldım
küşa. Oniki İmam bendesiyem men güruh-u na-
ciyem. Yetmiş iki fırkadan oldum beri, cüda. Mez-
hebim hak Caferidir gayrilerden el yudum. Pirim
üstadım Hacı Bektaş Kutbul evliya. Hak deyip bel
bağladım, ıkrar verip erenlere. Mürşidim oldu Mu-
hammed, rehberimizdir Murtaza. Ber Cemal Mu-
hammed kemal İmam Hasan ve İmam Hüseyin Ali
Bülend ra salâvat. Erenlerden haklı hayırlı him-
met şey'en Allah Allah eyvallah.

SOFRA SONU GÜLBENGİ

Bismi Şah. Allah Allah. Elhamdülillah. Nimet-i
devlet ziyade ola. Erhak berakâtın vere. Bu gitti
yenisi gele. Nimet-i Celil berakât-ı Halil. Artsın tü-
kenmesin. Taşsın dökülmesin. Bir nimet-i nur ola.
İçtiğimiz tahur ola. Ocaklarımız mamur gönlümüz
pürnur ola. Düşmanlarımız hor ve mahkur ola.

Cömert lokma sahibi ve bilcümle bendegân-ı
Al-ı Resul cümlemizin yüzümüz ak gönlümüz pâk düş-
manlarımız hâk ola.

Er hak Muhammed Ali, Oniki İmam, Ondört
Masum Pâk On yedi kemerbest gözcümüz ve bek-
çimiz ola. Didarından katarından yolundan dergâ-

hundan ayırıp şaşırp düşürmeye çağırdımızda destegir olup imdad-ı res ola.

Üçler, beşler, yediler, kırklar, üçyüzaltmış altılar. Binbirler himmetleri daim, nazarları üzerimize hâzır ve nâzır ola.

Kutb-u âlem Şah-ı ekrem zatı tamam hayatı müdam destegiri has-u âm, pirimiz ustadımız, melcei mülâzımımız Hazret-i Hünkâr Hacı Bektaş Veli Efendimizin himmetleri kerametleri zahiren ve batinen üzerimize hazır ve nazır ola. Cümle gerçeklerin demine hü.

**MÜRŞİT TALİBİ REHBERE
TESLİM EDE REHBER DAHİ
TALİBİ ALIP PEYMANÇEYE GEÇE
VE O ANDA BU GÜLBENGİ OKUYA**

Bismi Şah. Hamdülillah. Vasılı didarı hak olduk bugün. Cümle müşkil hal olup esrarı hak olduk bugün. Bade-i aşk-ı ilâhi şeker nuş kıldık bugün. Masivadan el çekip mest-i ebet olduk bugün. Ber Cemal Muhammed Kemal, Hasan Hüseyin Ali bülent ra salavat.

CEM DAĞILMA GÜLBENGİ

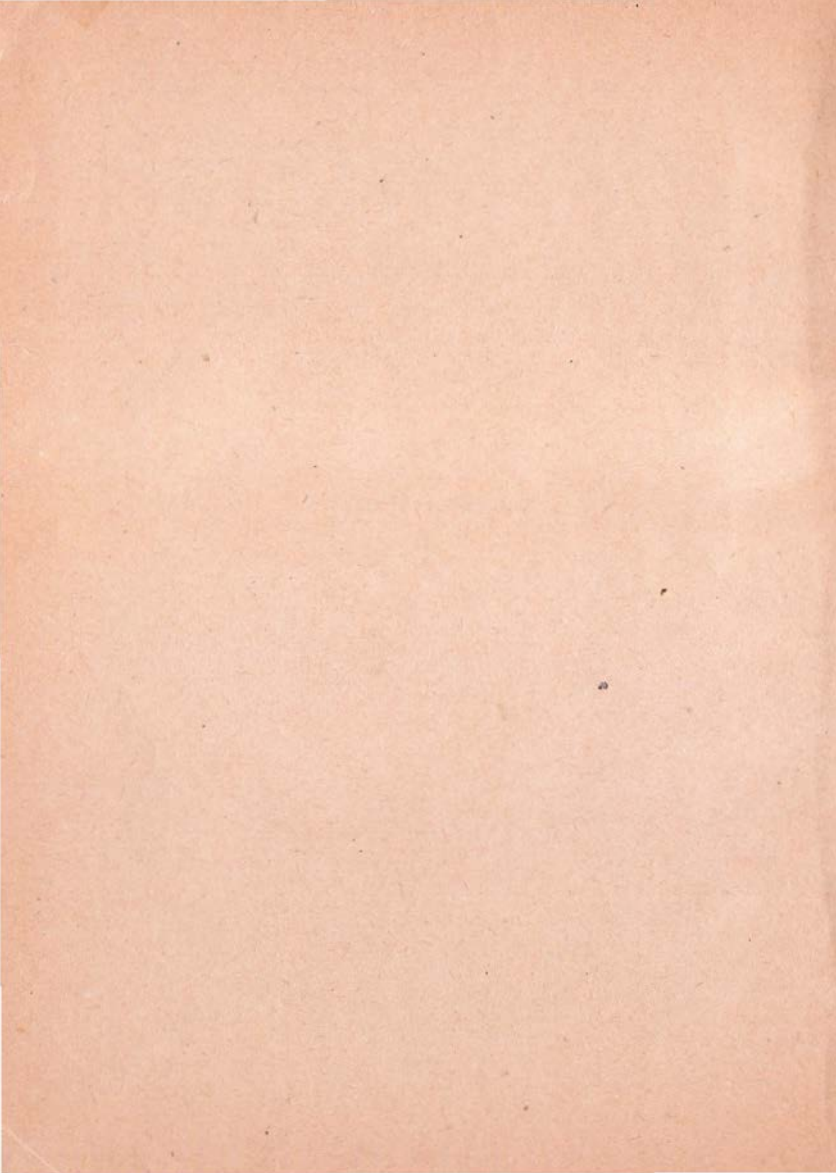
Oturan duran, koğsuz gaybetsiz evine varan, hazıran, gaiban, piran, civanan, üçler, beşler, yediler, kırklar kerem-i evliya. Allah eyvallah. Cümle gerçekler demine hü dost.

S O N

İ Ç İ N D E K İ L E R

Önsöz	3
Kırkların cemi	7
Hakkın sırrı hakikat	9
Peygamber ile Alinin musahip olması	11
Pir olan neler bilmeli	18
Pirlik ve taliblik	12
Vechi kâmil vech-i cahil	20
Makamlar beyan olunur	21
Mürebbi müsahip	26
Dört kapı	29
Teslimi rıza	32
Musahiplikte sadakat	38
Ocak kazdıran talip	40
İki talibi müsahip eylemek	41
Öz kurbanı vermiş	49
Peşine	50
Talibi erkândan geçirmek	51
Oğlan ıkrarı almanın tarifi	52
Kız ıkrarı almanın tarifi	54
Bir talibin evini ondalamanın tarifi	55
Alınacak ustad hakkı	56
Tarikname	57
Kim kimile musahip olur	63
Niyaz	66
Uğruluk	67
Sufinin yolu	69
Oniki farz	72
Dört kapı	74
Halife, pir, zakir	77
Cebrailin tariklenmesi	79
Taç	81
Yolun hizmetleri	83

Ademle Cebrailin musahipliği	85
Muhammedin elini Aliye vermesi	87
Oniki işlek	89
İmamların övgüsü	90
Tasdik ve teslim	92
Büyük âlem küçük âlem	95
Müşküllerin cevabı	99
Besmele	110
Hü	112
Karındaş olmak	113
Üç sünnet yedi farz	114
Oniki erkân	116
Mücerretlik	117
Musahip aynı yerde olmalı	120
Ceme gelmek kime haram	121
Sûfiler mürşide bağlıdır	122
Tarik çalmak yedidir	124
Mürit üç türlüdür	128
Musahip, mürebbi, mürşit, rehber	129
Sûfiliğin vasıfları	131
Dört kapı kardası	139
Piri ziyaret erkânı	141
Cömertlik yapılmıyan yedi nesne	142
Muhammedin Tûba ile tariklenmesi	144
Kamberin nefesi	147
Musahipler teklifsizdir	149
Şia mezhebi	150
Maraş nüshasından parçalar	155
Alaca nüshasından parçalar	164
Gümüşhacıköy nüshasından parçalar	195
Malatya nüshasından parçalar	202
I. Hacıbektaş nüshasından parçalar	216
II. Hacıbektaş nüshasından parçalar	234
Gülbenk ve tercümanlar	260
İçindekiler	271

10 T. 1